

**International Convention on
the Elimination of All Forms
of Racial Discrimination**

Distr.: General
5 October 2011

Original: English

Committee on the Elimination of Racial Discrimination

**Reports submitted by States parties under article
9 of the Convention**

First to third periodic reports of States parties due in 2008

Thailand

[28 July 2011]

องค์การสหประชาชาติ

CERD/C/THA/1-3

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย

การจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

การเผยแพร่ : ทั่วไป

5 ตุลาคม 2554

ต้นฉบับ : ภาษาอังกฤษ

คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

รายงานของประเทศฉบับนี้จัดทำตามพันธกรณีข้อ 9 ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

รายงานผลการดำเนินงานของประเทศไทยตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ฉบับที่ 1-3)

ประเทศไทย

[28 กรกฎาคม 2554]

Contents

	<i>Paragraphs</i>
I. Introduction	1–5
A. Accession as a State party.....	1–2
B. Process of report preparation	3
C. Initial explanation	4–5
II. Baseline data on demography, ethnic groups and alien population in Thailand	6–40
A. Demographic situation, ethnic groups and alien population in Thailand.....	6–7
B. The population of Thailand.....	8–40
III. Analysis of implementation under the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	41–171
Article 1: Definition of racial discrimination in Thai domestic laws	41–43
Article 2: Condemnation of racial discrimination and policy to eliminate racial discrimination	44–50
Article 3: Condemnation of racial division and apartheid.....	51
Article 4: Condemnation of dissemination of thoughts or organisations on the basis of racial superiority.....	52–57
Article 5: Guarantee of a person’s right to non-discrimination.....	58–144
Article 6: Protection and remedy.....	145–156
Article 7: Strategies on education and teaching, culture and information technology	157–171
IV. Implementation of the Durban Declaration and Programme of Action by Thai Government agencies.....	172–182
V. Conclusion	183–186

List of Tables

Table 1	Classification of Ethnic Groups by Language Families
Table 2	Statistics of Communities on the Highlands in 20 Provinces of Thailand Classified by Ethnic Groups
Table 3	Number of Ethnic Group Population in the Northeast (Esan) by Language Family Group
Table 4	Statistics on Legal Counseling Requests and Provision and Complaints – Nationwide and in 5 Southern Border Provinces, Classified by Types of Issues, Fiscal Year 2006
Table 5	Summary of Travel In-Out of Thailand during 2006-2007
Table 6	Summary of Complaints Received in 2002-2003, National Human Rights Commission
Table 7	Summary of Complaints, Classified by Types of Violators, 2006, National Human Rights Commission
Table 8	Statistics of Financial Assistance to the Victims and Defendants in Criminal Cases, Years 2002-2006
Table 9	Statistics on Categories of Criminal Offences that Witnesses have Filed Requests for Protection to the Witness Protection Office, Fiscal Year 2006

สารบัญ

	ย่อหน้า
ส่วนที่ 1 ความนำ	1-5
ก. การเข้าเป็นภาคี	1-2
ข. กระบวนการจัดทำรายงาน	3
ค. คำชี้แจงเบื้องต้น	4-5
ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานด้านสถานะประชากร กลุ่มชาติพันธุ์ และประชากรต่างด้าวในประเทศไทย	6-40
ก. สถานการณ์ด้านประชากร กลุ่มชาติพันธุ์ และประชากรต่างด้าวในประเทศไทย	6-7
ข. ประชากรของไทย	8-40
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามข้อบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ	41-171
ข้อ 1 คำจำกัดความของการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในกฎหมายภายใน	41-43
ข้อ 2 การประเมินการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและนโยบายการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ	44-50
ข้อ 3 การประเมินการแบ่งแยกทางเชื้อชาติและลัทธิแบ่งแยกผิว	51
ข้อ 4 การประเมินการเผยแพร่ความคิดหรือองค์การที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเหนือกว่าทางเชื้อชาติ	52-57
ข้อ 5 การประกันสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกเลือกปฏิบัติ	58-144
ข้อ 6 การคุ้มครองเหยี่ยวยา	145-156
ข้อ 7 มาตรการเกี่ยวกับการศึกษาและการสอน วัฒนธรรมและสารสนเทศ	157-171
ส่วนที่ 4 การอนุวัติปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเดอรัมของหน่วยราชการไทย	172-182
ส่วนที่ 5 สรุป	183-186
ตารางแสดงข้อมูลประกอบรายงาน	
ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษา	
ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลชุมชนบนพื้นที่สูง 20 จังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. 2545	
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)	
ตารางที่ 4 สถิติเรื่องที่ขอรับและให้คำปรึกษาทางกฎหมายและเรื่องราวร้องทุกข์ทั่วประเทศสำหรับ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปีงบประมาณ 2549 จำแนกตามประเภทเรื่อง	
ตารางที่ 5 สรุปการเดินทางเข้า-ออกประเทศไทยปี 2549 และปี 2550	
ตารางที่ 6 สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียนปี พ.ศ. 2545 และ 2546 (ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	
ตารางที่ 7 สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทของผู้กระทำละเมิด (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	
ตารางที่ 8 สถิติการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ปี 2545-2549	
ตารางที่ 9 สถิติกลุ่มความผิดอาญาที่พยานยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย ณ สำนักงานคุ้มครองพยานประจำปีงบประมาณ 2549	

Annexes

- I. Stages in report preparation
- II. Projects to promote the rights and well-being of ethnic groups implemented by the public, private and civil society sectors
- III. Sample cases of justice conduct for ethnic groups

ภาคผนวก

1. ขั้นตอนการจัดทำรายงาน
2. โครงการส่งเสริมสิทธิและสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ดำเนินการ โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
3. ตัวอย่างกรณีการอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มชาติพันธุ์

I. Introduction

A. Accession as a State party

1. Thailand acceded to the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (CERD) on 28 January 2003, and the Convention has entered into force for Thailand from 27 February 2003. Upon its entry as a State Party to CERD, Thailand made an interpretative declaration that the articles of CERD will not apply beyond the framework of Thailand's Constitution and Thai laws. The country also made two reservations, Article 4 and Article 22. Article 4 concerns affirmative measures to eliminate the incitement to racial discrimination. Thailand will comply with this Article only when deemed necessary to enact new laws. As for Article 22, Thailand will not be bound to submit cases to the International Court of Justice for consideration regarding the settlement of disputes among States Parties.

2. This Thailand country report has been prepared to meet its obligations under Article 9 of the Convention, which stipulates that every State Party must submit its reports of implementation under the Convention. This should include all relevant measures, be they legal, judicial, administrative, or other which have been put in place by the State Party in order to enforce the Convention. This report is the combined initial report and the second report, and has been prepared in accordance with the guidelines on the form and content of country reports to be submitted by States Parties as set by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination.

B. Process of report preparation

3. The preparation of this report involves a process of participation by the government sector, the private sector and the civil society. Such process of participation has been carried out in the form of a Committee and a Task Force under the responsibility of the Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice, and through focus groups conducted with representatives of ethnic groups in the regions nationwide. The report preparation involves three steps: setting scope and guidelines for the initial data survey, preparing the report, and presenting the draft report to the public (see details in annex I).

C. Initial explanation

4. This report is the combined initial report and the second periodic report, which were due to be submitted in February of 2004 and 2006 respectively. The report preparation was carried out during 2006–2007, based on the statistical data up to 31 December 2006, and other information on situations and circumstances up to the end of September 2007. However, since the report preparation was extended to 2008, developments of policy and legal framework that occurred during 2007–2008 have been included to make the information about the progress of Thailand's implementation regarding the elimination of racial discrimination as complete as possible. The report preparation follows the United Nations Guidelines as outlined in these documents: HRI/GEN/2/Rev.3 (chap. 4) dated 8 May 2006, CERD/C/2007/1 dated 27 September 2007, and HRI/GEN/2/Rev.5 dated 29 May 2008. It also complies with the general comments, as laid down and endorsed by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination. The content of the report consists of two parts: chapter II contains the data on Thailand's demography and ethnic groups, chapter III is an analysis of Thailand's existing laws, regulations and mechanisms, in order to comply with the core commandments of CERD under Articles 1–7, especially on the points set by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination.

ส่วนที่ 1 ความนำ

ก. การเข้าเป็นภาคี

1. ประเทศไทยลงนามในภาคยานุวัติสาร เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุก รูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination – CERD) เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2546 และอนุสัญญามีผลบังคับใช้กับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2546 ทั้งนี้ ในการเข้าเป็นภาคีของไทย ไทยได้จัดทำถ้อยแถลงตีความที่จะไม่ใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาเกินกว่ารัฐธรรมนูญและกฎหมายไทย และมีข้อสงวน 2 ข้อ คือ ข้อ 4 และข้อ 22 โดยข้อ 4 การจัดทำมีมาตรการเชิงบวกที่จะจัดการกระตุ้น การกระทำที่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติจะกระทำเฉพาะเมื่อพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องออกเป็นกฎหมาย เท่านั้น และข้อ 22 ไม่รับผูกพันเกี่ยวกับการตกลงข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีที่จะเสนอต่อการพิจารณาของศาลยุติธรรม ระหว่างประเทศ
2. รายงานของประเทศฉบับนี้ จัดทำตามพันธกรณีข้อ 9 ของอนุสัญญา ซึ่งกำหนดให้รัฐภาคีต้องเสนอรายงานการ ปฏิบัติตามอนุสัญญาเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ทางด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม กระบวนการบริหารและอื่นๆ ซึ่งรัฐภาคีได้จัดทำขึ้นเพื่อบังคับใช้อนุสัญญานี้ และเป็นรายงานฉบับรวมของรายงานฉบับแรก (ปี 2547) และฉบับที่ 2 (ปี 2549) โดยการจัดทำรายงานดำเนินการตามแนวทางรูปแบบและเนื้อหาตามที่คณะกรรมการจัดการเลือก ปฏิบัติขององค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น

ข. กระบวนการจัดทำรายงาน

3. การจัดทำรายงาน ดำเนินการด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนในรูปแบบ คณะกรรมการและคณะทำงานในความรับผิดชอบของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม และการ ประชุมกลุ่ม (focus group) กับผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ โดยมีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ การวางกรอบแนวทางและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น การจัดทำรายงานและการนำเสนอร่างรายงานต่อสาธารณชน (ดู รายละเอียดภาคผนวก 1)

ค. คำชี้แจงเบื้องต้น

4. รายงานฉบับนี้ เป็นรายงานรวมของรายงานฉบับแรก (initial report) กับการรายงานฉบับที่ 2 (periodic report) ซึ่งต้องเสนอในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 และ 2549 ตามลำดับ การจัดทำรายงานดำเนินการในช่วงปี 2549-2550 จึง ใช้ข้อมูลด้านสถิติถึงสิ้นปี 2549 และข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ถึงสิ้นเดือนกันยายน 2550 อย่างไรก็ตาม โดยที่ การจัดทำรายงานฉบับนี้ได้ใช้เวลาในการจัดทำมาจนถึงปี 2551 จึงได้นำพัฒนาการในกรอบนโยบายและกฎหมายที่ เกิดขึ้นในช่วงปี 2550-2551 มาใส่รวมไว้ด้วย เพื่อให้ข้อมูลด้านพัฒนาการความก้าวหน้าของไทยในเรื่องการจัดการ เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติมีความสมบูรณ์ที่สุด ทั้งนี้ การจัดทำรายงานได้ใช้กรอบแนวทางขององค์การสหประชาชาติ ตามเอกสาร HRI/GEN/2/Rev.3 (บทที่ 4) วันที่ 8 พฤษภาคม 2549 เอกสาร CERD/C/2007/1 วันที่ 27 กันยายน 2550 และเอกสาร HRI/GEN/2/Rev.5 วันที่ 29 พฤษภาคม 2551 ประกอบกับข้อเสนอแนะทั่วไป ที่กำหนดและ รับรองโดยคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ เนื้อหาของรายงานประกอบด้วย 2 ส่วน แบ่งเป็นข้อมูล เกี่ยวกับประชากรและกลุ่มชาติพันธุ์ของประเทศ และการวิเคราะห์ข้อบัญญัติและกลไกต่างๆ ที่ประเทศไทยมีอยู่เพื่อ รองรับส่วนที่เป็นสาระบัญญัติ คือ ข้อ 1-7 ของอนุสัญญาโดยเฉพาะในประเด็นที่คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติ ทางเชื้อชาติกำหนดไว้

5. To date, Thailand has not collected statistical population data that classify ethnic groups in the country's census survey, and does not specify race on its citizens' Identification cards. Therefore, there are no statistical data that classify races by age, group or gender. However, The National Statistics Office has taken interest and consideration in data classifications on particular issues that will benefit certain target groups, e.g. classification of problems encountered by children and youth, women, the disabled, the aging population. There are a number of academic institutions and non governmental organizations (NGOs) both at the national and local levels, which conduct data survey and collection, and manage knowledge on ethnicity in terms of identities, cultures, wisdom and rights of ethnic groups. To name a few, they are Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre (Public Organisation), Chulalongkorn University Social Research Institute, Law Centre of Thammasat University, Centre for Research on Plurality in the Mekong Region of Khon Kaen University, Institute for Population and Social Research of Mahidol University, Hilltribes Research Institute, Hill Area and Community Development Foundation, Lawyers Council of Thailand, Union for Civil Liberty, Assembly of Tribes People of Thailand, Inter Mountain Peoples Education and Culture in Thailand Association, Association for Network Development of Community-Based Organisations, as well as networks of organizations of ethnic groups in different regions of Thailand. There are also some statistical data on the situations of ethnicity and rights violations in the monitoring reports of the National Human Rights Commission, the Parliamentary Ombudsperson, and some non-governmental organizations. Thailand sees the need to integrate all these data in order to maximize its efficiency in rights protection and to preserve the nation's diversity of ethnicity. These tasks fall under the responsibility of the Department of Rights and Liberties Protection under the Ministry of Justice, established in 2002.

II. Baseline data on demography, ethnic groups and alien population in Thailand

A. Demographic situation, ethnic groups and alien population in Thailand

6. Thailand is situated in Southeast Asia, an area inhabited by a great diversity of people ethnically in the world. The population of Thailand comprises various ethnic groups for over 700 years in the area from the Chao Phraya River flat land delta up to the river's origin on the high plateau of the Northeast (Esarn) and to the upper part of Malayu Strait. According to the research on Ethnolinguistic Maps of Thailand in 2005 to study the combination of ethnic groups of people in Southeast Asia according to their main language families, there are five main language families that belong to a total of 62 ethnic groups (shown in Table 1):¹

- (1) Tai Language Family with 24 ethnic groups
- (2) Austroasiatic Language Family with 22 ethnic groups
- (3) Sino-Tibetan Language Family with 11 ethnic groups
- (4) Austronesian or Malayopolynesian Language Family with 3 ethnic groups
- (5) Hmong-Mien Language Family with 2 ethnic groups

7. With such great diversity of ethnic groups, it is difficult to clearly specify whether there is a nation in Southeast Asia which is constituted of a single ethnicity. It is more likely that the diverse ethnic groups of people in this area have co-existed for hundreds of years.

¹ See Table 1.

5. ประเทศไทยไม่มีการเก็บสถิติข้อมูลประชากรโดยจำแนกกลุ่มชาติพันธุ์ในการทำสำมะโนประชากรและไม่มีการระบุเชื้อชาติในบัตรประจำตัวประชาชน จึงยังไม่มีข้อมูลในเชิงสถิติที่มีการจำแนกเชื้อชาติโดยกลุ่มอายุหรือเพศ แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติมีความสนใจและคำนึงถึงการจำแนกข้อมูลในหัวข้อที่จะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย เช่น การจำแนกปัญหาที่เกิดกับกลุ่มเด็กและเยาวชนสตรี ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ส่วนการศึกษาวิจัย สร้างองค์ความรู้ และการรวบรวมข้อมูลเรื่องชาติพันธุ์ทั้งในด้านอัตลักษณ์วัฒนธรรมภูมิปัญญาและสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์มีสถาบันวิชาการและองค์กรเอกชนทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่นหลายแห่งดำเนินการเรื่องนี้ เช่น ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) สถาบันวิจัยสังคมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศูนย์นิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์วิจัยพหุลักษณะสังคมกลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยขอนแก่น สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยชาวเขา มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา สมาทนายความ สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน สมัชชาชนเผ่าแห่งประเทศไทย สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย สมาคมพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชน ตลอดจนเครือข่ายองค์กรกลุ่มชาติพันธุ์ของภูมิภาคต่างๆ เป็นต้น รวมถึงมีข้อมูลสถิติเกี่ยวกับสถานการณ์เรื่องชาติพันธุ์กับการละเมิดสิทธิส่วนหนึ่งอยู่ในการตรวจสอบติดตามของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและองค์กรเอกชนอีกจำนวนหนึ่งด้วย ซึ่งประเทศไทยจะต้องบูรณาการข้อมูลเหล่านี้เข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิและรักษาความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในชาติ โดยภารกิจนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นหน่วยราชการที่ตั้งขึ้นในปี 2545

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานด้านสภาวะประชากร กลุ่มชาติพันธุ์ และประชากรต่างด้าวในประเทศไทย

ก. สถานการณ์ด้านประชากร กลุ่มชาติพันธุ์ และประชากรต่างด้าวในประเทศไทย

6. ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ซึ่งเป็นดินแดนที่มีคนชาติพันธุ์หลากหลายอยู่อาศัยปะปนกันมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ประชากรของไทยประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ผสมผสานอยู่ร่วมกันมานานกว่า 700 ปีในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้นไปจนถึงแหล่งต้นน้ำ บริเวณที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) และบริเวณตอนบนของแหลมมลายู งานวิจัย แผนที่ภาษาของชาติพันธุ์ต่างๆ ในประเทศไทย พ.ศ. 2548 (Ethnolinguistic Maps of Thailand) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรวมเชื้อสายกลุ่มชาติพันธุ์ของคนในเอเชียอาคเนย์ตามตระกูลภาษาหลัก และจัดกลุ่มได้ 5 ตระกูลภาษาหลัก รวม 62 กลุ่มชาติพันธุ์ คือ (ตารางที่ 1)

- 1) กลุ่มภาษาตระกูลไท (Tai) มี 24 กลุ่ม
- 2) กลุ่มภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติก (Austroasiatic) มี 22 กลุ่ม
- 3) กลุ่มภาษาตระกูลจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) มี 11 กลุ่ม
- 4) กลุ่มภาษาตระกูลออสโตรเนเซียนหรือมาลาโยโพลีเนเซียน (Austronesian or Malayopolynesian) มี 3 กลุ่ม
- 5) กลุ่มภาษาตระกูลม้ง-เมี่ยน (Hmong-Mien) มี 2 กลุ่ม

7. ด้วยความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ปรากฏ จึงเป็นการยากที่จะระบุชัดเจนว่าประชากรในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ชาติหนึ่งชาติใดเป็นชาติพันธุ์เดี่ยวแต่น่าจะได้มีการผสมผสานกันในระหว่างชาติพันธุ์ต่างๆ มาแล้วเป็นเวลานานหลายร้อยปี

B. The population of Thailand

8. Thailand has a total population of 62.83 million (31.00 million male/ 31.83 female). Out of this, 22.73 million (36.18%) are urban population, and 40.10 million (63.83%) are rural population who are scattered in different regions of the country, shown as follows:

(data as of 1 July 2008)

<i>Region</i>	<i>Million people</i>	<i>Percentage</i>
Northeast	21.25	33.3
Central (not including Bangkok)	14.91	23.7
North	11.75	18.7
South	8.32	13.2
Bangkok Metropolitan	6.60	10.5

9. Thailand's population census is collected every ten years (the latest in 2000), while a survey on population change is carried out in the period between each population census (five years' period) (the latest one in 2005–2006). There is no classification of population number by racial or ethnic group. As Thailand is a pluralistic society, with a good mix of races and cultures for a lengthy period of time in history, it has a wide diversity in terms of population and culture, making it difficult to specify any single ethnicity directly. It is estimated that 85% of Thailand's population is of Thai ethnicity, which has intermingled with various ethnic groups throughout the years. The rest are other ethnic groups from the five language families and other races found living in Thailand, e.g. Japanese, Korean, Indian, Sikh, Arab, European, etc. and other alien population under Thailand's care and responsibility.

10. The information to be presented in this report on Thailand's implementation of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination considers the population groups that may be at risk of losing their rights, having their rights neglected or their human rights violated, especially owing to racial causes. These are people who belong to different ethnic groups, a number of Thais, and alien population. According to the data gathered from the six focus groups organized to hear problems of ethnic groups in the five regions of Thailand in 2006, the situation of problems faced by these people can be classified into four main groups:

- (a) Ethnic Groups – consisting of The Highlands people, The “Chao Lay” or “Sea Gypsies”, the Malayu-descended Thais, and other ethnic groups;
- (b) Displaced Thais;
- (c) Persons overlooked by surveys (“Unsurveyed Persons”), Persons with Identification Status Problem, and Rootless Persons;
- (d) Alien Population – consisting of Displaced Persons of various ethnicities, Migrant Workers, and people who flee from fighting in neighbouring countries.

1) Ethnic groups

11. The Department of Provincial Administration, Ministry of Interior originally defined “minorities” (around 1999) as “probably groups of persons without Thai nationality, who are less in number than the original inhabitants of the country and have distinct cultures and traditions; have entered Thailand in different ways, i.e. as illegal immigrants, or granted temporary shelter.” The Department has kept personal history record and issued identification cards for these people, altogether in 18 groups. Later on (since 2005), the following definition was given: “Ethnic Group according to the definition in this Government Operations Handbook means people of other races or nationalities that live among other peoples who are larger in number. This may include groups of people without Thai nationality, who have their own distinct cultures and traditions and who have entered or lived in Thailand in different ways.”

ข. ประชากรของไทย

8. ประเทศไทยมีประชากร 62.83 ล้านคน (ชาย 31.00/หญิง 31.83 ล้านคน) เป็นประชากรเขตเมือง 22.73 ล้านคน (ร้อยละ 36.18) เขตชนบท 40.10 ล้านคน (ร้อยละ 63.83) กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ดังนี้ (ข้อมูลเมื่อ 1 กรกฎาคม 2551)

ภูมิภาค	ล้านคน	ร้อยละ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	21.25	33.3
ภาคกลาง (ไม่รวม กทม.)	14.91	23.7
ภาคเหนือ	11.75	18.7
ภาคใต้	8.32	13.2
กรุงเทพมหานคร	6.60	10.5

9. การทำสำมะโนประชากรของประเทศไทย ซึ่งจัดทำทุก 10 ปี (ครั้งล่าสุดคือ ปี 2543) และการสำรวจการเปลี่ยนแปลงของประชากร ในคาบเวลาระหว่างการทำสำมะโนประชากรแต่ละครั้ง (ระยะ 5 ปี) (ครั้งล่าสุดคือ พ.ศ. 2548 - 2549) ไม่มีการจำแนกจำนวนประชากรตามกลุ่มเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ ประกอบกับสังคมไทยเป็นสังคมพหุลักษณะ มีการผสมผสานเชื้อชาติและวัฒนธรรมมาแต่เนิ่นนานในประวัติศาสตร์ จึงมีประชากรและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ยากแก่การระบุชาติพันธุ์หนึ่งใดโดยตรง คาดประมาณว่าร้อยละ 85 ของประชากรเป็นคนชาติพันธุ์ไทย ซึ่งผ่านการผสมผสานกันในหมู่ชาติพันธุ์ต่างๆ มาแล้วมากมาย ที่เหลือเป็นกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ จาก 5 ตระกูลภาษา นอกจากนั้นเป็นเชื้อชาติอื่นๆ ที่พบว่ามีอาศัยอยู่ในประเทศไทย เช่น ญีปุ่น เกาหลี อินเดีย ซิกข์ อาหรับ ยุโรป ฯลฯ และบุคคลต่างด้าวที่ประเทศไทยต้องรับผิดชอบดูแลอยู่

10. ข้อมูลที่จะนำเสนอในรายงานการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบนี้ จึงพิจารณาถึงกลุ่มประชากรที่อยู่ในสถานะที่อาจเสี่ยงต่อปัญหาการสูญเสียสิทธิ ถูกกลั่นแกล้งสิทธิ หรือถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะสาเหตุทางเชื้อชาติซึ่งมีทั้งกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ คนไทยจำนวนหนึ่งและคนต่างด้าวตามข้อมูลที่รวบรวมได้ จากการประชุมกลุ่ม (focus group) เพื่อรับฟังปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ใน 5 ภูมิภาค รวม 6 ครั้ง ในปี 2549 สามารถประมวลสภาพปัญหาของบุคคลเหล่านี้ได้ 4 กลุ่มหลัก คือ

- 1) กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย บุคคลบนพื้นที่สูง ชาวเล คนไทยเชื้อสายมลายู และกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ
- 2) คนไทยพลัดถิ่น
- 3) บุคคลตกสำรวจ บุคคลที่มีปัญหาสถานะบุคคล และบุคคลไร้รากเหง้า
- 4) ประชากรต่างด้าว ประกอบด้วย ผู้อพยพเชื้อชาติต่างๆ แรงงานต่างด้าว และผู้หนีภัยจากการสู้รบ

1) กลุ่มชาติพันธุ์/ชนเผ่า

11. กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ให้ความหมายของชนกลุ่มน้อยไว้แต่เดิม (ช่วงปี 2542) ว่า “น่าจะหมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีได้สัญชาติไทย มีจำนวนน้อยกว่าเจ้าของประเทศ และมีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี แตกต่างกันไป เข้ามาหรือพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยวิธีการหรือลักษณะที่ต่างกัน เช่น หลบหนีเข้าเมืองเข้ามาพักอาศัยชั่วคราว” และได้จัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวไว้รวม 18 กลุ่ม และต่อมา (ตั้งแต่ช่วงปี 2548)

ให้ความหมายของกลุ่มชาติพันธุ์ไว้ว่า “กลุ่มชาติพันธุ์ ในความหมายของคู่มือปฏิบัติราชการเล่มนี้หมายถึง ชนต่างเผ่าหรือต่างเชื้อชาติ ที่อาศัยรวมกันกับชนเผ่าอื่นที่มีจำนวนมาก ซึ่งอาจหมายรวมถึงกลุ่มบุคคลที่มีได้มีสัญชาติไทย และมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีแตกต่างกันไป เข้ามาหรือพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย โดยวิธีการหรือลักษณะที่แตกต่างกัน”

12. By this latter definition, there are 17 minority groups: (1) Vietnamese Displaced Persons; (2)–(4) Chinese Displaced Persons in three sub-groups, namely ex-soldiers of the National Army, Haw or Yunnanese Chinese Displaced Persons and Independent Haw Chinese; (5) Ex Chinese Malaya Communist Militants, or Comrades for the Development of Thailand; (6) Thai Leu; (7) Laotian Displaced Persons; (8) Nepalese Displaced Persons; (9)–(11) Burmese Minority Groups in three sub-groups, namely Displaced Persons, Illegal Immigrants, Displaced Thai Descended Persons with Burmese nationality; (12) Persons on the Highlands; (13) Displaced Persons with Thai nationality from Koh Kong province of Cambodia; (14) Illegal Immigrants from Cambodia; (15) Tong Luang Race (Mlabri); (16) Communities on the Highlands; (17) Illegal Migrant Workers (of Burmese, Laotian, Cambodian nationalities). As for the 18th group — Illegal Immigrants from Burma/Myanmar — this has now been discarded from the definition adopted around 1999. Furthermore, the National Security Council has classified ethnic groups and illegal immigrants into three types (2004), the first type being the persons who fall under Thailand’s policy to grant permanent residence status, the second type are persons who are permitted to stay temporarily, and the last type are people whose status are being sorted out intensively.

13. With regard to the Research on Ethnolinguistic Maps of Thailand which was conducted during 1993–2001 and published in 2005, “ethnic group” is defined as follows: “Ethnic Group or sometimes referred to as “racial group” means a group of people with distinct history, language, culture, tradition or with common way of living, and most importantly, with a shared sense of belonging to the same group or race.”

14. This report classifies ethnicities in Thailand into four main groups by geographical characteristics of locality, way of living, culture and the condition of problems, as follows.

(a) Persons on the Highlands (details in Table 2)

15. Persons on the highlands are the hill tribes and other groups of people that live on the highlands with the hill tribes. They are minority groups of people who settle in the forests on the highland area from the North down to the West of the country, covering 20 provinces, namely Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son, Lamphun, Lampang, Phayao, Nan, Phrae, Loei, Sukhothai, Phitsanulok, Phetchabun, Tak, Kamphaeng Phet, Uthai Thani, Suphan Buri, Kanchanaburi, Ratchaburi, Petchaburi and Prachuap Khiri Khan (Department of Provincial Administration, 1999, already referenced). The Department of Social Development and Welfare, Ministry of Social Development and Human Security has started to collect data since 2002 and found that there are 10 ethnic groups of hill tribes, other minority groups, and Thais from the lowlands who live together as communities on the highlands. All these people amount to a total of 1.2 million population living in 3,881 villages. Among these are the 10 main ethnic groups of hill tribes, 3,429 groups of households, 923,257 persons or 186,413 families living in 164,637 households, broken down as follows:

(1)	Karen	438,131	persons
(2)	Hmong (Meo) ²	153,955	persons
(3)	Mian (Yao)	45,571	persons
(4)	Akha (E-gaw)	68,653	persons
(5)	Lahu (Musur)	102,876	persons

² The name in brackets is the original name used by the Department of Provincial Administration. This was changed to a new name, according to what the ethnic people call themselves, by the Regulation of the Central Registration Office on Consideration of Recording Persons’ Identification Status in the Civil Registration for Persons on the Highlands, B.E. 2543 (2000).

12. จากคำนิยามข้างต้น สามารถจัดชนกลุ่มน้อยได้ 17 กลุ่ม ได้แก่ 1) ญวนอพยพ 2)-4) จีนอพยพ (3 กลุ่ม คืออดีตทหารจีนคณะชาติ จีนฮ่ออพยพ และจีนฮ่ออิสระ) 5) อดีตโจรจีนคอมมิวนิสต์มลายาหรือผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย 6) ไทยลื้อ 7) ลาวอพยพ 8) เนปาลอพยพ 9)-11) ชนกลุ่มน้อยชาวพม่า (3 กลุ่ม คือ ผู้พลัดถิ่น ผู้หลบหนีเข้าเมือง ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย) 12) บุคคลบนพื้นที่สูง 13) ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากจังหวัดเกาะกง กัมพูชา 14) ผู้หลบหนีเข้าเมืองจากกัมพูชา 15) เผ่าตองเหลือง (มลาบรี) 16) ชุมชนบนพื้นที่สูง 17) แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย (สัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา) โดยตัดกลุ่มผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่าออกจากที่กำหนดไว้เดิมในช่วงปี 2542 นอกจากนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ จัดกลุ่มชาติพันธุ์และผู้หลบหนีเข้าเมืองไว้ 3 ประเภท (2547) คือ ประเภทที่มีนโยบายกำหนดสถานภาพให้อาศัยอยู่อย่างถาวร ประเภทที่ให้อยู่ชั่วคราว และประเภทที่อยู่ระหว่างเร่งรัดแก้ไขปัญหา

13. สำหรับงานวิจัย แผนที่ภาษาของชาติพันธุ์ต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งดำเนินการในช่วงปี 2536-2544 และตีพิมพ์ในปี 2548 ให้ความหมาย กลุ่มชาติพันธุ์ ไว้ว่า “กลุ่มชาติพันธุ์ หรือบางครั้งเรียกว่า กลุ่มชน หมายถึง กลุ่มคนที่มีประวัติศาสตร์ ภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือแบบแผนการดำเนินชีวิตร่วมกัน และประการสำคัญ มีสำนึกในความเป็นกลุ่มหรือเผ่าพันธุ์เดียวกัน”

14. ในส่วนของรายงานฉบับนี้จัดกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทยเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ตามลักษณะถิ่นที่อยู่ วิถีชีวิตวัฒนธรรม และสภาพปัญหา ดังนี้

(ก) บุคคลบนพื้นที่สูง (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 2)

15. บุคคลบนพื้นที่สูง คือชาวเขาและบุคคลกลุ่มอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สูงร่วมกับชาวเขา เป็นชนกลุ่มน้อยที่ตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณป่าเขาซึ่งเป็นที่สูงในเขตพื้นที่ทางด้านทิศเหนือลงไปทางทิศตะวันตกของประเทศ 20 จังหวัด คือ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง พะเยา น่าน แพร่ เลย สุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก กำแพงเพชร อุทัยธานี สุพรรณบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ (กรมการปกครอง 2542 อ้างแล้ว) ซึ่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ทำการเก็บข้อมูลไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 พบว่ามีชาวเขา 10 กลุ่มชาติพันธุ์ ชนกลุ่มน้อยอื่นๆ และคนไทยพื้นราบอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนบนพื้นที่สูงมีจำนวนประชากรรวมประมาณ 1.2 ล้านคน 3,881 หมู่บ้าน (กลุ่มบ้าน) เป็นกลุ่มชาวเขา 10 ชาติพันธุ์หลัก 3,429 กลุ่มบ้าน 164,637 หลังคาเรือน 186,413 ครอบครัว จำนวนประชากร 923,257 คน ดังนี้

- 1) กะเหรี่ยง 438,131 คน
- 2) ม้ง (แม้ว)² 153,955 คน
- 3) เมี่ยน (เย้า) 45,571 คน
- 4) อาข่า (อีเก้อ) 68,653 คน
- 5) ละหู่ (มุเซอ) 102,876 คน

² ชื่อในวงเล็บ เป็นชื่อที่กรมการปกครองใช้เรียกแต่เดิม แต่ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ตามที่กลุ่มชาติพันธุ์ใช้เรียกตนเองโดยระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาการสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎรให้แก่บุคคลบนพื้นที่สูง พ.ศ. 2543

(6)	Lisu (Liso)	38,299	persons
(7)	Sua	22,260	persons
(8)	Kamu	10,573	persons
(9)	Mlabri (Tongluang)	282	persons
(10)	Tin	42,657	persons

16. Other ethnic groups that live with the hill tribes are e.g. Paluang, Tongsu, Kachin, Thai-leu, Yunnanese Chinese, Tai Yai, Cambodian, Chinese, Mon, Burmese, Laotian, etc. These people who are scattered on the highlands are 67,172 persons in number, in 13,221 families and in 11,802 households. Besides, there is a group of Thais from the lowlands who make their living on the highlands. This group amounts to 212,720 persons, in 52,945 families, 50,257 households in 847 villages.

17. The majority of the hill tribes are of Chinese-Tibetan language family group, mixed with people of the Hmong-Mian language family group and the Austro-Asiatic group. The hill tribes are classified, by government terms, into two main groups:

(a) Original hill tribes or “Mountain Thais” – are a group of Thais that are not recorded in the Civil Registration due to an oversight in the survey or out of survey reach because of their remote localities, obstructing them from access to the local authorities. The Regulation of the Central Registration Office B.E. 2535 (1992) and B.E. 2539 (1996) recorded the granting of Thai nationality to these Mountain Thais, while most of them had already been accorded with Thai nationality;

(b) Outside hill tribes who immigrated from neighbouring countries e.g. Burma/Myanmar, Laos, China. The Cabinet Resolution of 13 October 1995 granted “alien” status to these people (holding blue ID cards).

18. The ethnic background of the majority hill tribes are the Sino-Tibetan language family group and the Austro-Asiatic. They worship animism, respect their ancestors, and adhere to traditional rites and way of living. Senior members of the community play major role in solving conflicts in the families and communities. Agriculture is their main occupation; they are in rice cultivation and grow substitute crops in the form of recycling fields and non-permanent fields. The ethnic hill tribes of Sino-Tibetan family group are Karen, Lahu, Lisu, Akha, combined with Kachin and Bisu. Some sources of information include Hmong and Mian in this language family group as well.

(b) “Chao Lay”³ or “Sea Gypsies”

19. **Chao Lay** as an ethnic group belongs to the Austronesian language family group. There are sub-groups to this, namely Mokaan or Moken, Moglan and Uraklawoey. they live on the islands off the coastal provinces along the Andaman Sea, i.e. Ranong, Phang nga, Phuket, Krabi and Satun. This ethnic group has lived in Thailand for hundreds of years. There are approximately 1,700 families of them, or around 10,000 altogether in population. The Mokens are in Ranong, Phang nga and Phuket. The Moglans or New Thais are in Phangnga and Phuket. The Uraklawoey are in Phuket, Krabi and Satun. These Chao Lay settle their villages on lands without any title deeds. This is due to their traditional culture of non-attachment to land possession, and their belief that land and other resources like fish in the sea are not possessed by anyone, and everyone has the right to access and utilize them. At present, some groups of these Chao Lay have settled permanently on the islands in the provinces named above.

³ This term is no longer used. The preferred term is “Moken”.

6) ลีซู (ลีซอ)	38,299 คน
7) ลัวะ	22,260 คน
8) ขมุ	10,573 คน
9) มลาปรี (ตองเหลือง)	282 คน
10) ถิ่น	42,657 คน

16. ทั้งนี้กลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ที่อยู่ร่วมกับชาวเขามีส เช่น ปะหล่อง ตองสู๋ คะฉิ่น ไทยลื้อ จีนฮ่อ ไทใหญ่ เขมร จีน มอญ พม่า ลาว และอื่นๆ ที่กระจายตัวในพื้นที่สูงด้วยรวม 11,802 หลังคาเรือน 13,221 ครอบครัว จำนวนประชากร 67,172 คน รวมทั้งกลุ่มคนไทยพื้นราบที่อาศัยทำกินบนพื้นที่สูง กระจายในพื้นที่อีก 847 กลุ่มบ้าน 50,257 หลังคาเรือน 52,945 ครอบครัว ประชากรจำนวน 212,720 คน

17. ชาวเขาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มตระกูลภาษาจีน-ทิเบต และมีกลุ่มภาษาม้ง-เมี่ยน และออสโตรเอเชียติกรวมอยู่ด้วย ทางราชการจัดกลุ่มชาวเขาเป็น 2 กลุ่มหลักคือ

1) ชาวเขาดั้งเดิมหรือชาวไทยภูเขา เป็นกลุ่มคนไทยที่แต่เดิมไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร เนื่องจากตกสำรวจ หรือถิ่นที่อยู่ห่างไกลทุรกันดารไม่สามารถติดต่อกับทางราชการได้ มีระเบียบสำนักทะเบียนกลาง พ.ศ. 2535 และ 2539 ให้ลงรายการสัญชาติไทยให้แก่ชาวไทยภูเขา ซึ่งส่วนใหญ่ได้สัญชาติไทยแล้ว

2) ชาวเขานอก อพยพเข้ามาจากนอกประเทศ เช่น พม่า ลาว จีน มีมติคณะรัฐมนตรี 13 ตุลาคม 2538 ให้สถานะคนต่างด้าว (ถือบัตรประจำตัวสีฟ้า)

18. กลุ่มชาติพันธุ์ชาวเขา ส่วนใหญ่เป็นตระกูลภาษาจีน-ทิเบต และออสโตรเอเชียติก นับถือผี (animism) เคารพบรรพบุรุษ ผู้อาวุโส และจารีตตามวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมผู้อาวุโส มีบทบาทเป็นผู้แก้ไขปัญหาข้อพิพาทภายในครอบครัวและชุมชน ดำรงชีพด้วยการกสิกรรมทำไร่ นา ปลูกพืชหมุนเวียนที่มีทั้งไร่หมุนเวียนและไร่เลื่อนลอย ชาวเขากลุ่มชาติพันธุ์ตระกูลภาษาจีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) มีกะเหรี่ยง ละหู่ ลีซู อาข่า โดยมีกะฉิ่นและบิซูรวมอยู่ด้วย บางแหล่งข้อมูลรวมม้งและเมี่ยนไว้ในกลุ่มตระกูลภาษานี้ด้วย

ข) ชาวเล

19. **ชาวเล** เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในตระกูลภาษาออสโตรเนเซียน มีกลุ่มชาติพันธุ์ย่อยๆ คือ มอแกน/มอเก็น มอกลน และอุรักละโว้ย มีถิ่นที่อยู่ตามเกาะต่างๆ แถบจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันคือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และสตูล เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศที่อยู่มาเนิ่นนาน มีจำนวนประมาณ 1,700 ครอบครัว ประชากรประมาณ 10,000 คน ประกอบด้วย มอแกน (อยู่ในระนอง พังงา ภูเก็ต) มอกลนหรือไทยใหม่ (พังงา ภูเก็ต) และอุรักละโว้ย (ภูเก็ต กระบี่ สตูล) ชาวเลตั้งหมู่บ้านอยู่โดยไม่มีเอกสารสิทธิ เนื่องจากวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ไม่ยึดติดกับการครอบครองกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และมีระบบคิดว่า ทรัพยากรที่ดินและ สัตว์น้ำในทะเล เป็นสิ่งที่ไม่มีใครเป็นเจ้าของ ทุกคนสามารถเข้าถึงและใช้ได้แต่ปัจจุบันชาวเลบางกลุ่มได้ตั้งหลักแหล่งถาวรแล้วตามเกาะต่างๆ ในจังหวัดที่กล่าวข้างต้น

20. **Mokens.** Their habitat is both on the land and in the sea. During the southwestern monsoon season, they build huts and stay on the shore, and during the northeastern monsoon season, they sail their fishing boats along the islands' coasts, catching fish and other byproducts from the beach and the forests and doing some agriculture. The Mokens' origin is from the Marid islands of Burma/Myanmar. A big cluster of them now live on Surin islands of Phangnga province in Thailand. After the tsunami disaster on 26 December 2004, people came to know more about the Mokens since they played a role in helping a number of people who were struck by the gigantic waves. They themselves, however, were also badly affected by the tsunami. Several Moken villages and their fishing boats were swept away by the waves, making them homeless and depriving them of their modus vivendi. Some volunteer organizations stepped in to help build new homes for them. But these homes are different from their typical ones, forcing their way of living to change. Many of them have become construction workers or daily-wage labourers. The government sector has taken interest in these people. The Department of Provincial Administration issued Identification Cards and Household Registration Books for 37 Mokens in March 2006.

21. **Uraklawoey** (some data call them Orang-laut) are an ethnic group that belongs to the same language family group as the Mokens, but they have their own language which is different from the Mokens'. They live close to the Mokens, but their habitat stretches further to the south toward Krabi and Satun provinces. Presently, the Uraklawoey are settled permanently and live a normal life in the same manner as other Thais. Some groups of them worship Islam, and they do fishing as their main occupation. The Uraklawoey language is now spoken by around 3,000 people only. The language is thus regarded as at risk of decline and becoming obsolete.

(c) **Malayu-descended Thais**

22. The ethnic groups in the lower south of Thailand (provinces of Yala, Pattani, Narathiwat, Satun and Songkhla) consist of Malayu-descended Thais, Buddhist Thais and other ethnic groups, e.g. Zagai. Generally, the Buddhist Thais and the Chinese live in the urban areas, while the Malayu-descended Thais live in all parts of the country, and outnumber the former groups in the rural areas.

23. The Malayu-descended Thais in the southern border provinces belong to the Austronesian language family group, worship Islamic religion and call themselves Malayu Muslims. Their population is around 1.4 million. They are the majority population in the area (80%). The rest are Buddhist Thais and Chinese (20%). Usually, the Malayu Muslims, the Buddhist Thais and the Chinese live in peaceful harmony, like brothers and sisters. They are interdependent, and exchange with one another in terms of culture and living necessities.

(d) **Other ethnic groups**

Ethnic Groups in the Northeast (Esan)

24. The Northeast or the Korat Plateau is the most populated region of Thailand, i.e. over 33% of the total population (approx. 21.3 million people). This area in the past was inhabited by pre-historic people and used to be the site of Ban Chiang civilization. It is also the origin of Jenla, an ancient kingdom. There are thus many old communities and a number of originally native ethnic groups, including several old ethnic groups. According to the data from the Ethnolinguistic Map, the majority of Esan population are of ethnic groups that belong to the Thai and Austro-Asiatic family groups (See Table 3).

25. Most of the research work on ethnic groups in Esan study about their way of living and social changes that affect them. The studies find that some ethnic groups have faced socio-cultural problems and the threat of losing their identity, and are at risk of decline and extinction. In other words, they have been deprived of their cultural right and right to a nationality. These rights fundamentally reflect the diversity, beauty, capital, force and strength of a society.

20. **มอแกน** มีวิถีชีวิตอยู่ทั้งบนบกและในทะเล คือในช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะขึ้นมาสร้างเพิงอยู่บนบก และในช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะออกเรือลัดเลาะไปตามชายฝั่งเกาะต่างๆ หากินโดยทำประมง เก็บหาของชายฝั่ง หาของป่าและทำกิจกรรม ถิ่นที่อยู่อาศัยเดิมคือบริเวณหมู่เกาะมะริดของพม่า ในประเทศไทยกลุ่มใหญ่อยู่ที่หมู่เกาะสุรินทร์ พังงา หลังเกิดคลื่นยักษ์สึนามิเมื่อ 26 ธันวาคม 2547 มีคนรู้จักชาวมอแกนมากขึ้นเพราะมีบทบาทช่วยเหลือผู้ประสบภัยหลายรายแม้ตนเองก็ต้องประสบภัยเช่นกันโดยหมู่บ้านมอแกนหลายแห่งถูกคลื่นซัดเสียหายไปพร้อมเรือที่ใช้ประกอบอาชีพ ต้องตกอยู่ในสภาพไร้ที่อยู่และขาดอุปกรณ์ทำกิน เมืองคักรอาสาสมัครสร้างบ้านใหม่ให้อยู่อาศัยที่ต่างจากลักษณะเดิม ทำให้วิถีชีวิตต้องเปลี่ยนไป หลายคนต้องเปลี่ยนอาชีพกลายเป็นกรรมกรก่อสร้างหรือแรงงานรับจ้าง และภาครัฐเริ่มให้ความสนใจโดยกรมการปกครองจัดทำบัตรประชาชนและทะเบียนบ้านให้ประมาณ 37 คน เมื่อเดือนมีนาคม 2549

21. **อูรักละโว้ย** (บางข้อมูลเรียกโอรังลาอูต orang - laut) เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในตระกูลภาษาเดียวกับมอแกนแต่มีภาษาของตนเองต่างกับมอแกน มีถิ่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน แต่ลงไปทางใต้ถึงกระบี่และสตูล ปัจจุบันตั้งหลักแหล่งถาวรมีวิถีชีวิตเช่นคนทั่วไป บางกลุ่มนับถือศาสนาอิสลามและยังประกอบอาชีพทำประมงแต่ภาษาอูรักละโว้ยมีผู้พูดเพียงประมาณ 3,000 คน จัดว่าเป็นภาษาที่เสี่ยงต่อการเสื่อมสลาย

ค) คนไทยเชื้อสายมลายู

22. กลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และสงขลา) ประกอบด้วย คนไทยเชื้อสายมลายู คนไทยพุทธ คนจีน และกลุ่มชาติพันธุ์อื่น เช่น ชาวกู โดยทั่วไปคนไทยพุทธและคนจีนจะอยู่ในเขตเมือง ขณะที่คนไทยเชื้อสายมลายูจะอยู่ทั่วไปในพื้นที่และมีจำนวนมากกว่าในเขตชนบท

23. คนไทยเชื้อสายมลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ตระกูลภาษาออสโตรเนเซียนนับถือศาสนาอิสลาม เรียกตัวเองว่ามลายูมุสลิม มีจำนวนประมาณ 1.4 ล้านคนเป็นชนกลุ่มใหญ่ในพื้นที่ (ร้อยละ 80) ที่เหลือเป็นคนไทยพุทธและคนจีน (ร้อยละ 20) โดยปรกติคนไทยมลายูมุสลิมคนไทยพุทธ และคนจีนอยู่กันอย่างปกติสุขเหมือนญาติพี่น้อง มีการพึ่งพาแลกเปลี่ยนกันทั้งด้านวัฒนธรรมและปัจจัยดำรงชีพ

ง) กลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ

กลุ่มชาติพันธุ์ในอีสาน

24. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) หรือที่ราบสูงโคราชมีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดในประเทศไทย คือกว่าร้อยละ 33 (ประมาณ 21.3 ล้านคน) ในอดีตดินแดนแถบนี้เป็นแหล่งตั้งถิ่นฐานของคนยุคก่อนประวัติศาสตร์และอารยธรรมบ้านเชียง มีชุมชนเก่าแก่และชนพื้นเมืองดั้งเดิมอยู่หลายเผ่าพันธุ์และเป็นต้นกำเนิดของอาณาจักรเก่าแก่คือเจนละ จึงมีกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่อยู่หลายกลุ่ม แผนที่ภาษา ให้ข้อมูลว่า ประชากรส่วนใหญ่ของอีสานเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ในภาษาตระกูลไท และภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติก (ตารางที่ 3)

25. งานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในอีสาน ส่วนใหญ่เป็นงานที่ศึกษาถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่ได้พบว่า บางเผ่าพันธุ์ต้องประสบปัญหาด้านสังคมวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ที่ต้องเสี่ยงต่อการเสื่อมสลาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการถูกละเลยสิทธิทางวัฒนธรรม และเชื้อชาติ อันเป็นความหลากหลาย ความมั่งคั่ง และพลังความเข้มแข็งในสังคม

26. Even though there are diverse ethnic groups in the Esan region, the conclusion from the focus group held on 14 September 2006 in Khon Kaen province states that despite the large number and diversity of ethnic groups that exist in Esan, due to the generosity and kind-heartedness of the Esan people in general, as well as their experience of interrelating with people of diverse ethnicities, the Esan people of different ethnic groups mingle well and always welcome people from other places. This background is like a special force that unites them and creates a drive for them to relate more with people in the other regions. All the ethnic groups live together with mutual respect. However, there may be some problems concerning cultural rights, the problems are not serious. All other ethnic groups both in Esan and other regions are facing a common threat to their cultures and languages declining. Several ethnic groups have gradually lost their identities and cultures unknowingly, due to the modern lifestyle. To name a few, the Kui/Kuay, Yogun, and other ethnicities such as Bru are nowadays almost unknown. In an attempt to preserve these ethnic cultures, certain groups of academics have set up museums of the ethnic groups that are at risk of declining and becoming extinct.

2. Displaced Thais

27. There are a number of Thais who have to bear the consequence of colonialism. When the border demarcation was carried out to turn part of Thailand's border frontiers into that of its neighbouring countries under western colonization, namely Burma/Myanmar, Cambodia, Laos and Malaysia, the Thais who lived on the transferred pieces of land could no longer maintain their Thai nationality, even though they were born from parents who had Thai nationality. This is the legal consequence of territorial alteration. These Thais then called themselves "displaced Thais". There are two groups of them: (a) Persons who live in the foreign land that used to belong to Thailand; (b) Persons who immigrated into Thailand after the land transfer, some immediately after and some subsequently, due to unrest situations in those respective countries. The latter group is the one which has been faced with problems concerning their status and nationality. These displaced Thais are both Buddhists and Muslims combined, as described below.

28. Thai-descended Displaced Persons with Burmese Nationality are Thais who live around Thawai, Marid, Tanaosri, which used to belong to Thailand before the border demarcation to transfer those lands to Burma/ Myanmar under occupation of Britain at the time. Burma/Myanmar inherited the lands when it gained independence. The uncertainties and difficulties in Burma/Myanmar, whether they be political and economic problems, as well as unrest by minority groups, prompted these displaced Thais to return to Thailand. Around 8,000 of them came back to settle in the western and upper southern border areas of Thailand (Tak, Prachuap Khiri Khan, Chumphon, Ranong). By Cabinet Resolution of November 27, B.E.2540 (1997), the Royal Thai Government has a policy to convert the nationality of these people to Thai. (They used to hold yellow ID cards with dark blue rims.)

29. Thai-descended Displaced Persons from Koh Kong, Cambodia are Thais who live or work in Koh Kong, which is the land that Thailand lost to France during its occupation of Cambodia. This group will also include Thai-descended Displaced Persons from Siem Reap, Phratabong and Srisopon. When Cambodia gained its independence and underwent a major political change in 1974, more than 10,000 of these Thais gradually took refuge into Thailand, to settle in Trat province. There are not less than five Cabinet Resolutions from 1980 (5 February), 1983, 1984, 1991 to 2004 (3 August) that granted approval for these persons to convert to Thai nationality, including allowing their children who are born in Thailand to have Thai nationality. However, there are still some of these people, holding green ID cards, for whom the authorities cannot prove their identification status.

26. กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในภาคอีสานแม้จะมีหลากหลาย แต่มีผลการประชุมกลุ่ม (focus group) เมื่อ 14 กันยายน 2549 ณ จังหวัดขอนแก่น สรุปว่าถึงแม้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมากและหลากหลาย แต่เนื่องจากชาวอีสานเป็นคนโอปออารมณ์มีจิตใจกว้างขวาง ไม่เกียจกันคนต่างถิ่น มีประสบการณ์ในความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเชื้อชาติที่หลากหลายทำให้เกิดพลังในการรวมตัวและเกี่ยวข้องกับคนในภาคอื่นๆ มากขึ้น ชาติพันธุ์ต่างๆ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสมัคสมานกลมเกลียวแม้จะมีคนมุสลิมก็ได้มีความรู้สึกแปลกแยก ปัญหาการละเมิดสิทธิด้านชาติพันธุ์ที่มีอยู่บ้างจึงมิได้อยู่ในขั้นรุนแรง อย่างไรก็ตาม กลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ทั้งในภาคอีสานและภาคอื่นก็ต้องประสบปัญหาด้านวัฒนธรรมและภาษาที่กำลังเสื่อมสลาย หลายกลุ่มชาติพันธุ์ต้องสูญเสียอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไปทีละน้อยโดยไม่รู้ตัวเนื่องจากวิถีชีวิตสมัยใหม่ เช่น กุย/กวย ญฮูกรู และบางชาติพันธุ์ เช่น บรู ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกือบจะไม่ใช่ที่รู้จักแล้ว จึงมีนักวิชาการบางกลุ่มพยายามอนุรักษ์วัฒนธรรมโดยตั้งพิพิธภัณฑ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เสี่ยงต่อการสูญสลายเหล่านี้

2. คนไทยพลัดถิ่น

27. มีคนไทยจำนวนหนึ่งที่ต้องรับผลสืบเนื่องจากลัทธิอาณานิคมโดยประสบปัญหาเสียดุลชาติไทยเมื่อมีการปักปันเขตแดนไทยไปเป็นของประเทศเพื่อนบ้านที่ถูกยึดครองเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตก ได้แก่ คนไทยที่อาศัยอยู่ในดินแดนไทยที่ถูกปักปันไปเป็นของพม่า กัมพูชา ลาวและมาเลเซีย บุคคลเหล่านี้ สืบสันดานจากบุพการีที่มีเชื้อสายไทยแต่ไม่ได้สัญชาติไทยโดยผลของกฎหมายอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอาณาเขตของประเทศและเรียกตนเองว่า “คนไทยถิ่นพลัด ” จำแนกได้ 2 กลุ่ม คือ (1) พวกที่ยังอาศัยอยู่ในดินแดนของรัฐต่างประเทศที่เคยเป็นของประเทศไทย และ (2) พวกที่อพยพเข้ามาอาศัยในประเทศไทยแล้วหลังการเสียดินแดน ซึ่งมีทั้งอพยพเข้ามาทันทีและอพยพกลับเข้ามาภายหลังเพราะปัญหาความไม่สงบในรัฐต่างประเทศนั้น ซึ่งพวกหลังนี้คือกลุ่มที่ต้องประสบปัญหาคนไทยเหล่านี้มีทั้งคนพุทธและมุสลิม ได้แก่

28. ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย เป็นคนไทยที่อาศัยอยู่แถบทะวาย มะริด ตะนาวศรีซึ่งเคยเป็นดินแดนไทยที่ถูกปักปันไปเป็นของพม่าสมัยที่อังกฤษครอบครองและต้องติดไปกับดินแดน เมื่อพม่าได้เอกราช มีปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ และการปราบปรามชนกลุ่มน้อย ทำให้คนไทยเหล่านี้ต้องกลับประเทศไทย เข้ามาอยู่ในพื้นที่ชายแดน ตะวันตกและภาคใต้ตอนบน (ตาก ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง) จำนวนประมาณ 8,000 คน โดยมีมติคณะรัฐมนตรี 27 พฤษภาคม 2540 รัฐบาลมีนโยบายให้แปลงสัญชาติเป็นไทย (เดิมถือบัตรประจำตัวสีเหลืองขอบน้ำเงิน)

29. ผู้อพยพเชื้อสายไทยจากเกาะกง กัมพูชา เป็นคนไทยที่อาศัยอยู่ หรือไปประกอบอาชีพที่เกาะกง ดินแดนไทยที่เสียให้กับฝรั่งเศสในสมัยที่ฝรั่งเศสปกครองกัมพูชา รวมถึงผู้อพยพจากเสียมราฐ พระตะบอง และศรีโสภณ เมื่อกัมพูชาได้เอกราชและเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี 2517 คนไทยเหล่านี้จำนวนกว่า 10 ,000 คนทยอยอพยพเข้ามาอยู่ที่จังหวัดตราด และมีมติคณะรัฐมนตรีไม่น้อยกว่า 5 ครั้งตั้งแต่ปี 2523 (5 กุมภาพันธ์) 2526 2527 2534 และ 2547 (3 สิงหาคม) อนุมัติให้บุคคลเหล่านี้แปลงสัญชาติเป็นไทย รวมถึงอนุมัติให้บุตรหลานที่เกิดในประเทศไทยได้รับสัญชาติไทยด้วยแต่ยังมีบางส่วนไม่สามารถพิสูจน์สถานะได้ (ถือบัตรประจำตัวสีเขียว)

30. Furthermore, there are also Buddhist Thai Displaced Persons from Kalantan State of Malaysia, and Thai Displaced Persons from Laos, who face problems common to those Thai-descended Displaced Persons from Burma/Myanmar and from Koh Kong. But these Buddhist Thais already have Thai nationality. And, there are the “Lao Phukhao” people who used to live in the northern and northeastern border provinces of Thailand (Chiang Rai, Phayao, Nan, Uttaradit, Loei, Nong Khai, Nakhon Phanom, Mukdahan and Ubon Ratchathani), and used to flee the suppression by the Communist rebels into Laos. This group of people, approximately 2,000 of them in number, when they returned to Thailand, became illegal immigrants and lost their *persona grata* status. But the Cabinet Resolution of 24 December 1991 gave approval to convert their nationality to Thai.

3. Unsurveyed persons, persons with status problems, rootless persons

(a) Unsurveyed persons include both the group of people who originally lived in Thailand and those who sought shelter from outside the country

31. The group of persons who originally lived in Thailand but were not covered by the official survey, resulting in their illegitimate status. These persons can generally be found in big cities as well as in remote rural areas. A number of them are hill tribe people (around 300,000 persons). So far, there has been some progress in the government’s attempt to solve the problem for these people, one concrete action being to record their Thai nationality in their household registration books. The Department of Provincial Administration currently sets a target of 90,739 persons to achieve in terms of status identification for this group of people. So far, the status of 73,133 persons have been identified, with the remaining 17,606 persons, pending the ongoing process of investigation and status proof.

32. The group of persons who sought shelter from outside Thailand, but have resided in the country for a long time or has been helpful to the authorities, have finally been granted with permanent residence status by the government. For example, the Vietnamese displaced persons, the former National Chinese Army soldiers now hold the status of legitimate alien immigrants, and their children born in Thailand will be granted Thai nationality. The group of persons who are Thai descendents will have their nationalities converted to Thai. This group amounts to about 180,000 persons, 53,000 of them have had their status identified.⁴ The remaining 120,000 persons are in the process of filing their requests for status identification according to the official set guidelines.

(b) Persons with a status problem due to various reasons, stated as follows

33. The group of persons who have sought shelter from outside Thailand and still cannot return to their countries of origin. This group comprises people from neighbouring countries. Among them are certain groups of Thai descendents who refused to return to their countries of origin, due to various reasons, e.g. insecurity, unsafe situation, or the country of origin denied their return. As for these Thai descendents who remain in Thailand, a number of them have lived in Thailand for so long that they have harmonized well into the Thai society. The authorities have conducted a survey and arranged registration under ‘controlled’ and ‘exempted’ categories to legitimize their temporary stay on humanitarian ground. There are around 360,000 persons in this group; most of them still do not have a clear status.

34. Another group of persons with a status problem are those who are studying at different levels in academic institutions in Thailand, both government and private ones. These people may face obstacles in enjoying their basic rights after they graduate. It is estimated that there are approximately 60,000 persons under this category. The Ministry of Education has already issued regulations to address this problem since 2005.

⁴ Data as of 2008.

30. นอกจากนี้ยังมีผู้อพยพคนไทยพุทธจากรัฐกัณฑ์ตันของมาเลเซีย และคนไทยอพยพจากลาวที่ประสบปัญหาลักษณะเดียวกับคนเชื้อสายไทยจากพม่าและจากเกาะกง แต่บุคคลเหล่านี้ได้สัญชาติไทยแล้ว รวมทั้งยังมีผู้อพยพชาวลาวยุทธชาติที่เคียดอาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ (เชียงใหม่ พะเยา น่าน อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร และอุบลราชธานี) ซึ่งเป็นบุคคลที่เคียดอพยพหนีการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไปอยู่ในประเทศลาว มีจำนวนประมาณกว่า 2,000 คน เมื่ออพยพกลับประเทศไทยกลายเป็นผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายไร้สถานะบุคคลแต่มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ 24 ธันวาคม 2534 อนุมัติให้แปลงสัญชาติไทยแล้ว

3) บุคคลที่ตรวจสอบ บุคคลที่มีปัญหาสถานะ และบุคคลไร้รากเหง้า

ก) บุคคลที่ตรวจสอบมีทั้งกลุ่มที่อาศัยอยู่ดั้งเดิมในประเทศไทย และอพยพมาจากนอกประเทศได้แก่

31. กลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ดั้งเดิมในประเทศไทยแต่ตรวจสอบจากทางราชการ ทำให้ไม่มีสถานะที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีอยู่ทั่วไปทั้งในเมืองใหญ่และในชนบทห่างไกลจำนวนหนึ่งเป็นชาวเขา (ประมาณ 300,000 คน) ที่ผ่านมาได้มีการแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่ง โดยการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน ปัจจุบันกรมการปกครองกำหนดกลุ่มเป้าหมายจะดำเนินการไว้ประมาณ 90,739 คน ดำเนินการกำหนดสถานะไปแล้ว 73,133 คน คงเหลือที่เป็นปัญหาอีก 17,606 คน ซึ่งอยู่ระหว่างกระบวนการพิสูจน์ทราบสถานะ

32. กลุ่มบุคคลที่อพยพมาจากนอกประเทศแต่อาศัยอยู่มานานหรือทำประโยชน์แก่ทางราชการซึ่งสุดท้ายทางราชการยินยอมกำหนดสถานะให้อยู่ในประเทศไทยอย่างถาวร เช่น ชาวเวียดนามอพยพ อดีตทหารจีนคณะชาติ ได้รับสถานะเป็นบุคคลต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งบุตรที่เกิดในประเทศไทยจะได้รับสัญชาติไทย กลุ่มที่มีเชื้อสายไทย จะได้รับการแปลงสัญชาติเป็นไทย คนกลุ่มนี้มีจำนวนรวมประมาณ 180,000 คน ได้รับสถานะไปแล้ว 53,000 คน4 คงเหลือกลุ่มที่อยู่ระหว่างการยื่นคำร้องขอสถานะตามแนวทางที่ทางราชการกำหนดจำนวนประมาณ 120,000 คน

ข) บุคคลที่มีปัญหาสถานะบุคคลเนื่องจากสาเหตุต่างๆ ได้แก่

33. กลุ่มบุคคลที่อพยพมาจากนอกประเทศและยังไม่สามารถเดินทางกลับประเทศต้นทางได้ ประกอบด้วยกลุ่มคนจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยบางกลุ่มมีเชื้อสายไทยสาเหตุที่ไม่ยอมเดินทางกลับประเทศต้นทาง เนื่องจากเหตุผลต่างๆ อาทิ ความไม่ปลอดภัย ประเทศต้นทางไม่ยอมรับ ส่วนหนึ่งอาจอาศัยอยู่มานานจนกลมกลืนกับสังคมไทย ส่วนหนึ่งทางราชการได้มีการสำรวจและจัดทะเบียนควบคุมและผ่อนผันให้อยู่ชั่วคราวตามหลักมนุษยธรรมจำนวนประมาณ 360,000 คน ส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน

34. กลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะและกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของประเทศไทยในระดับต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และอาจจะประสบปัญหาในเรื่องการได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานต่างๆ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา คาดว่าจะมีจำนวนประมาณ 60,000 คน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ออกระเบียบแก้ไขปัญหาเรื่องนี้แล้วตั้งแต่ปี 2548

⁴ ข้อมูล ณ ปี 2551

(c) Rootless persons

35. These people are a group of persons whose origins cannot be identified or without any clear connecting point; they are not accepted by any countries of origin. No action has been taken to identify the status of these people, especially those without parents or ancestors, or have been abandoned since childhood, making it impossible to trace their families. It is not possible to specify the number of such group of persons as the Northeastern Displaced Thais who migrated from their place of birth to work in other regions and lost their personal identification record and proof. They were not covered by the population census survey and finally became rootless persons. Samples of these persons includes the displaced northeasterners affected by the tsunami, whose parents migrated from the place of birth to the south to work as labour in the mining or fishing industries and did not have any personal identification proof. The next of kin to these persons then became rootless persons.

4. Alien population**(a) Displaced persons from neighbouring countries granted with “permanent residence” status**

36. There was an influx of many hundreds of thousands of displaced persons from the neighbouring countries into Thailand during 1945–1976 to find better lives due to economic and political reasons. In the first stage, the Royal Thai Government made a survey to keep personal history record of these people and issued ID cards for them and let them stay in the designated places for humanitarian reasons. Later on, the government had a policy to identify status of these people to grant them with permanent residence status (some are still under consideration for status provision). The reason is because most of these Displaced Persons have lived in the country for many years and have made significant contributions to the country. For example, the former National Chinese Army soldiers, independent Chinese Haws, Burmese displaced persons who have entered Thailand before 9 March 2008, the Nepalese, Vietnamese and Laotian Displaced Persons whose personal history have been recorded and issued with ID cards, etc.

(b) Illegal immigrants exempted to stay temporarily

37. **Illegal Migrant Workers of three nationalities (Burmese, Laotian and Cambodian).** This group of people entered Thailand to work, mostly taking up low-level jobs that Thai people would not do. Their number has tended to be on the rise since 1992. Up to present, their number is estimated at over one million persons. Addressing this issue, the Royal Thai Government has had policy to bring these illegal migrant workers into a legal employment system. They have been given opportunity to report and register with the authorities, in order to prove their nationalities. This undertaking is a cooperation between the Royal Thai Government and its neighbouring countries, and is still in progress.

38. **Displaced persons fleeing from fighting from Burma/Myanmar.** The Royal Thai Government has taken care of this group of people based on humanitarian principles. Nine designated temporary shelters have been set up to cater to their needs, while they await their repatriation or transfer to third countries.

(c) Other illegal immigrants to be repatriated under Thailand’s Immigration Act

39. These are the Rohingyas who sought shelter from Burma/Myanmar, the Laotian Hmongs in Petchabun province, and the illegal immigrants from the Democratic People’s Republic of Korea (DPRK).

40. The alien population under 4 (b) and 4 (c) have the status of illegal immigrants under control and bound by treatment in accordance with Thailand’s Immigration Act. Their legal rights are limited to a certain level, but not in violation of the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination. All operations are in principle based on the differentiation between persons with legal status and persons with illegal status, thus not a discrimination in the form of racial discrimination.

ค) บุคคลไร้รากเหง้า

35. บุคคลเหล่านี้เป็นกลุ่มคนที่ไม่สามารถระบุที่มาหรือไม่มีจุดเกาะเกี่ยวที่ชัดเจน ไม่มีประเทศต้นทางโดยยอมรับ รวมทั้งไม่ได้มีการกำหนดสถานะใดๆ ให้แก่คนกลุ่มนี้อย่างชัดเจนโดยเฉพาะกลุ่มคนที่ขาดบุพการี หรือถูกบุพการีทอดทิ้งตั้งแต่วัยเยาว์ จนไม่สามารถติดตามสืบค้นได้ บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถระบุจำนวนได้ชัดเจน เช่น คนไทยอีสานพลัดถิ่น ซึ่งโยกย้ายจากถิ่นกำเนิดไปทำงานต่างภูมิภาค และสูญเสียหลักฐานแสดงตัวบุคคล จึงตกสำรวจและกลายเป็นคนไร้รากเหง้าในที่สุด ที่พบคือคนอีสานพลัดถิ่นที่ประสบภัยสึนามิและที่บุพการีโยกย้ายจากถิ่นกำเนิดไปทำงานเหมืองแร่หรือประมงในภาคใต้ตั้งแต่รุ่นบิดามารดาและไม่ได้แสดงหลักฐานบุคคล ถึงขั้นลูกหลานจึงต้องกลายเป็นบุคคลไร้รากเหง้า

4. ประชากรต่างด้าว

ก) ผู้อพยพเข้าเมืองจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้รับสถานะให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวร

36. สืบเนื่องมาจากในช่วงปี 2488 - 2519 มีกลุ่มคนจากประเทศเพื่อนบ้านจำนวนหลายแสนคน อพยพเข้าสู่ประเทศไทยด้วยเหตุผลทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อแสวงหาโอกาสชีวิตที่ดีกว่า โดยในระยะแรกรัฐบาลได้สำรวจจัดทำทะเบียนประวัติและออกบัตรประจำตัวให้ถือไว้เพื่อควบคุมให้อยู่อาศัยในพื้นที่ที่กำหนดอยู่ภายใต้หลักมนุษยธรรม ต่อมาภายหลังรัฐบาลไทยได้มีนโยบายกำหนดสถานะให้คนกลุ่มนี้อาศัยอยู่ถาวร (บางส่วนอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการ) เนื่องจากอาศัยอยู่ในประเทศเป็นเวลานานและทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศที่สำคัญ อาทิ กลุ่มอดีตทหารจีนคณะชาติจีนฮ่ออิสระ ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าที่อพยพเข้ามาก่อน 9 มีนาคม 2551 เนปาลอพยพ ชาวเวียดนามอพยพ ชาวลาวอพยพที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติและบัตร เป็นต้น

ข) ผู้หลบหนีเข้าเมืองที่ได้รับการผ่อนผันให้อาศัยอยู่ชั่วคราว

37. แร่งงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง 3 สัญชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) คนกลุ่มนี้อพยพเข้ามามากในประเทศไทยเพื่อทำงาน โดยเฉพาะงานในระดับล่างซึ่งคนไทยไม่ทำ ทั้งนี้คนเหล่านี้เริ่มมีแนวโน้มมากขึ้น ตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันคาดว่ามีความไม่ต่ำกว่า 1 ล้านคน ทั้งนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำแรงงานลักลอบดังกล่าวเข้าสู่ระบบการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเปิดโอกาสให้แรงงานลักลอบมารายงานตัว จดทะเบียนเข้าสู่ระบบการพิสูจน์สัญชาติภายใต้การร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการ

38. ผู้หนีภัยการสู้รบจากพม่า รัฐบาลได้ดูแลคนกลุ่มนี้ตามหลักมนุษยธรรมโดยกำหนดให้อาศัยอยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราว 9 แห่ง เพื่อรอการส่งกลับหรือส่งไปประเทศที่สาม

ค) ผู้หลบหนีเข้าเมืองอื่น ๆ ซึ่งต้องดำเนินการส่งกลับตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

39. ชาวโรฮิงญาที่อพยพมาจากประเทศพม่า ชาวบังกลาเทศที่ จ.เพชรบูรณ์ และผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวเกาหลีเหนือ

40. ประชากรต่างด้าว ข้อ 4.2 และ 4.3 มีสถานะเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองอยู่ภายใต้การควบคุมและการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองของประเทศไทย ซึ่งจะถูกจำกัดสิทธิตามกฎหมายในระดับหนึ่ง โดยมีได้ชัดต่ออนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ทั้งนี้ การดำเนินการอยู่บนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีสถานะที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายกับบุคคลที่มีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงมิใช่การเลือกปฏิบัติในลักษณะการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

III. Analysis of implementation under the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination

Article 1

Definition of racial discrimination in Thai domestic laws

41. Despite the fact that Thailand has no laws that respond directly to the Convention's articles on racial discrimination, there are existing social, political and public administration infrastructures which are conducive to its compliance with the Convention. Socially, Thailand is a mixed society, with no division nor discrimination on the basis of race, ethnicity or religion. None of its existing laws is indicative of racial division or rights limitation towards any group of citizens to the extent of causing violent racial conflict. Moreover, the country's political structure under the Constitutional Monarchy has a number of mechanisms and measures with regard the three columns of power, namely the Legislation, the Judicial and the Administration, as well as other relevant measures, which are conducive to racial harmony of its citizens. It is also noteworthy that the Constitution of Kingdom of Thailand B.E. 2540 (1997) and the Constitution of B.E. 2550 (2007) both contain articles on the protection of human dignity, rights and liberties: (Section 4) on equality of protection for every citizen, male and female, regardless of origin of birth, gender, religion; (Section 5) on prohibition of unfair discrimination against any person for reasons of differences in birth origin, race, language, gender, age, physical condition or health, individual status, economic or social status, religious belief, educational background, or political opinion that does not violate the Constitution. Both Constitutions have provisions on special measures, stating that, "... the measures set by the Government to eliminate obstacles or to enable a person to exercise one's rights and liberties equally with others are not regarded as an unfair discrimination practice ..." (Section 30), which corresponds with article 1, paragraph 4 and article 2, paragraph 2 of the Convention.

42. Many sections including the part entitled Fundamental State Policy Direction of the Constitution (Part 5, Sections 71–89) support the principle of elimination of racial discrimination, e.g. the State has to support and protect Buddhism and other religions, enhance good understanding and unity among believers of all religions, promote friendly relations with other nations in the international community, withholding the principle of equal treatment.

43. Apart from the Constitution Law, Thailand has also enacted a number of laws and regulations that aim to eliminate racial discrimination. To name a few, The Human Trafficking Prevention and Suppression Act of B.E. 2551 (2008) sets harsher punishment on the traffickers, and the victims of human trafficking can demand compensation for damage and will be provided with shelter and better assistance including rehabilitation, regardless of nationality. The Act also stipulates exemption for the non-Thai trafficking victims to stay in Thailand temporarily and permission for them to work legitimately for a temporary period, for humanitarian reasons. Further, in the case of foreign victims of trafficking who claim to have permission to reside in Thailand, Thai officials will take due action to bring them back into Thailand without delay if they are able to prove their residential status. The Citizens' Registration Act (Amendment 2) of B.E. 2551 (2008) specifies that the Registrar has to admit every birth announcement and issue birth certificates to all children born in Thailand regardless of nationality, whether Thai or non-Thai, under the law on nationality regarding legitimacy of birth. This will ensure that every child born in Thailand have a birth record, thus enabling children without nationality to enjoy their basic rights particularly in education and health. The Nationality Act (Amendment 4) of B.E. 2551 (2008) specifies that children of ethnic groups born before 1992 should be granted Thai nationality and where they are without birth certificates, measures will be adopted to offer them such document. There are to be Ministerial Regulations which address the issue regarding the status of the children of those illegal

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามข้อบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

ข้อ 1 คำจำกัดความของการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในกฎหมายภายใน

41. แม้ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายตอบสนองโดยตรงต่อข้อบัญญัติด้านการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ แต่มีโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและการเมืองการปกครองที่เอื้อต่อการตอบสนองตามอนุสัญญาอยู่ไม่น้อย ประกอบกับลักษณะสังคมที่ผสมผสาน ไม่มีการแบ่งแยกเหยียดผิวเผ่าพันธุ์หรือเชื้อชาติศาสนา ไม่มีกฎหมายที่มีลักษณะในทางแบ่งแยกหรือจำกัดสิทธิทางเชื้อชาติของประชาชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดจนถึงขั้นก่อให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงทางด้านเชื้อชาติ อีกทั้งโครงสร้างทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ก็มีกลไกและมาตรการทางด้านนิติบัญญัติ ตุลาการ และการบริหาร ตลอดจนมาตรการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เอื้อต่อความกลมเกลียวทางเชื้อชาติอยู่หลายประการ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2550 บัญญัติความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล (มาตรา 4) ความเสมอภาคในความคุ้มครองไว้ทุกเหล่ากำเนิด เพศ ศาสนา (มาตรา 5) และทั้งหญิงชาย บัญญัติห้ามการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุความแตกต่างที่ครอบคลุมถึงเรื่องถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญที่สำคัญบัญญัติมาตรการพิเศษไว้ด้วยว่า “...มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม...” (มาตรา 30) ซึ่งสอดคล้องกับข้อ 1 วรรค 4 และข้อ 2 วรรค 2 ของอนุสัญญา

42. แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ (หมวด 5 มาตรา 71-89) หลายประการสนับสนุนหลักการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ เช่น กำหนดให้รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา ส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ และถือหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค

43. นอกจากกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้ว ประเทศไทยยังได้ออกกฎหมายตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ ที่มุ่งเน้นการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหลายฉบับ อาทิ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ซึ่งมีบทลงโทษผู้ค้ามนุษย์ที่รุนแรงขึ้น เหยื่อค้ามนุษย์สามารถเรียกร้องค่าเสียหาย และจะได้รับที่พักพิงตลอดจนความช่วยเหลือและเยียวยามากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ พ.ร.บ. ยังกำหนดให้ผ่อนผันให้ผู้เสียหายที่ไม่ได้มีสัญชาติไทยสามารถอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นการชั่วคราว และได้รับอนุญาตให้ทำงานเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายได้ โดยให้คำนึงถึงเหตุผลทางด้านมนุษยธรรมเป็นหลัก นอกจากนี้ ในกรณีที่ผู้เสียหายในต่างประเทศเป็นคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือเป็นคนต่างด้าวที่ไม่มีเอกสารประจำตัว แต่มีเหตุอันควรที่เชื่อได้ว่าเป็นผู้ที่มีหรือเคยมีภูมิภานาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อได้ตรวจพิสูจน์สถานะของการได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่เป็นการชั่วคราว และสถานะของการมีภูมิภานาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามลำดับแล้ว หากผู้นั้นประสงค์จะกลับเข้ามาในราชอาณาจักร ให้เจ้าพนักงานดำเนินการเพื่อให้ผู้เสียหายนั้นเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ชักช้า พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้นายทะเบียนรับแจ้งการเกิด และออกสูติบัตรทั้งกรณีของเด็กที่มีสัญชาติไทยและไม่มีสัญชาติไทยโดยการเกิดตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ ซึ่งทำให้เด็กทุกคนที่เกิดในไทยมีข้อมูลการเกิด และจะทำให้เด็กไร้สัญชาติได้สิทธิต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและสาธารณสุข พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้บุตรของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกิดก่อนปี 2535 แต่ไม่มีหลักฐานการเกิด สามารถไปยื่นขอให้นายทะเบียนออกเอกสารการเกิดได้ที่ว่า

immigrants originally regarded as illegal immigrants. The Act on Alien Persons Working in Thailand, B.E.2551 (2008) stipulates that all migrant workers with work permits will receive the same social security, welfare and protection as Thai labour, under the Labour Protection Act and the Social Security Act.

Article 2

Condemnation of racial discrimination and policy to eliminate racial discrimination

Condemnation of racial discrimination

44. Thailand has not made an official declaration in writing to condemn racial discrimination. But its Constitution guarantees the protection of rights and liberties, as well as equality for every Thai citizen of all origins and religions. Thailand also has a state policy direction that aims to promote good relations and equality among its people, and cooperation with other nations in upholding international justice and world peace. This is evident in all Thailand's Constitution laws dating back to the 1974 Constitution and even before. Furthermore, Thailand has no policy or law that divides its people by class, race or nationality under the democratic system and in Thai society. It does not support or condone any act of racial discrimination by any person or organization.

Implementation at the levels of officials and organisations on the basis of non-discrimination

45. Government civil servants or officials are duty bound by the Constitution to implement under the law to uphold public interest, facilitate and provide services to the people without bias or any political inclination. In the case of neglect of the aforesaid duties, the stakeholders concerned can file requests for clarification (Section 70). Malpractice or neglect of duty performance by government civil servants or officials with the intent of causing damage to any individual is a criminal act with punitive measures of 1–10 years' imprisonment or fine, or both. (Criminal Code, Section 157) Moreover, there is the Act on Civil Servants' Regulations B.E. 2535 (1992) that specifies on general requirements of genuine belief in the democratic system with the King as the Head of State, and strict observance of governance. On top of this law, there is also a Code of Conduct, which governs their conduct. According to this Code of Conduct, civil servants must welcome, attend to and facilitate all peoples' visits to their offices without delay, with willingness and courtesy. They must render the best services to the people in all fairness, and provide assistance where needed. They must not look down upon, humiliate or intimidate the people who seek their help in any way. Those in serious offence of these disciplines will face harsh disciplinary punishment (Section 94). Civil servants must perform their duties with honesty, loyalty and fairness. Malpractice or failure to perform their duties for illegitimate self benefit or for the benefit of others are regarded as serious professional dishonesty and disciplinary misconduct (Section 82). The aforementioned provisions under these laws are guarantees of non-discrimination by personnel in the government sector. To ensure effectiveness in practice, knowledge transfer has been given to the government personnel involved in legal and judicial system, education, health, etc. to increase their knowledge and awareness about human rights. Such knowledge transfer has been in the forms of meetings, seminars, training courses, study visits, etc. conducted extensively at national and sub-national levels.

46. At organizational or institutional level, the Constitution provides for a number of independent bodies as mechanisms to guarantee the implementation of human rights in compliance with its binding provisions regarding human rights. Those bodies are the Administrative Court, the Parliamentary Ombudspersons, and the National Human Rights Commission. There are supportive laws to ensure effective operation of these independent organizations. To mention but some, the Act on the Establishment of the Administrative Court and Administrative Procedures B.E. 2542 (1999) is the law that guides and governs

การอำเภอ และบุตรของผู้หลบหนีเข้าเมืองซึ่งเดิมให้ถือว่าเป็นผู้เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย จะอยู่ในประเทศไทยฐานะใด นั้น ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง และ พ.ร.บ. การทำงานของบุคคลต่างด้าว พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้แรงงานต่างด้าวที่มีใบอนุญาตทำงานจะได้รับการประกันสุขภาพ สวัสดิการ และการคุ้มครอง ตาม พรบ.คุ้มครองแรงงาน และ พรบ. ประกันสังคม เช่นเดียวกับแรงงานไทย

ข้อ 2 การประណามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและนโยบายขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

การประណามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

44. ประเทศไทยได้มีการประกาศเป็นทางการเพื่อประណามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติเป็นลายลักษณ์อักษร แต่มีรัฐธรรมนูญที่ประกันการคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคของประชาชนชาวไทยทุกเหล่ากำเนิดและศาสนา มีแนวนโยบายแห่งรัฐที่มุ่งส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรี ความเสมอภาคระหว่างกันและความร่วมมือกับนานาประเทศในการรักษาความยุติธรรมระหว่างประเทศและผดุงสันติสุขของโลกไว้ในรัฐธรรมนูญหลายๆ ฉบับย้อนไปได้ไกลกว่าฉบับปี 2517 นอกจากนี้ ไทยไม่มีนโยบายหรือกฎหมายแบ่งแยกชนชั้นผิวหรือเชื้อชาติในระบอบการปกครองและในสังคมไทย ไม่มีการอุปถัมภ์หรือช่วยเหลือการเลือกปฏิบัติเรื่องนี้โดยบุคคลหรือองค์กรใด

การปฏิบัติงานในระดับเจ้าหน้าที่และองค์กรบนพื้นฐานของการไม่เลือกปฏิบัติ

45. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน โดยต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง หากละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถขอให้ชี้แจงแสดงเหตุผลได้ (มาตรา 70) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือโดยทุจริตเป็นโทษทางอาญาถึงขั้นจำคุก 1-10 ปีหรือปรับ หรือทั้ง 2 ประการ(ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157) นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพ.ศ. 2435 กำหนดคุณสมบัติทั่วไปในเรื่องความเลื่อมใสต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจและไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี มีวินัย ข้าราชการกำกับอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งบัญญัติให้ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการหากกระทำการดังกล่าวอย่างร้ายแรง มีโทษผิดวินัยอย่างร้ายแรง (มาตรา 94) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและความผิดวินัยร้ายแรง (มาตรา 82) ข้อบัญญัติต่างๆ ตามกฎหมายเหล่านี้เป็นหลักประกันการไม่เลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐและเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติจึงมีการสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนแก่บุคลากรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม การศึกษา สาธารณสุข และอื่นๆ ทั้งในรูปการประชุม สัมมนา ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ฯลฯ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

46. ในระดับองค์กรหรือสถาบัน รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีองค์กรอิสระ ซึ่งเป็นกลไกประกันการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชน คือ ศาลปกครอง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งมีกฎหมายรองรับเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผล เช่น มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายในการดำเนินการกิจของศาลปกครองซึ่งให้อำนาจกำหนดค่าบังคับให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่ง

the operation of the Administrative Court. It gives the Court authority to determine verdicts to revoke administrative rules, regulations or orders, to order government officers to perform their duties, to disburse money, to transfer assets, or to treat the persons involved in respect of their rights or duties. Furthermore, for the government agencies including educational institutions, especially Ministries and Departments, which have missions related to solving problems that affect ethnic groups, e.g. the National Security Council, the Ministry of Interior, the Ministry of Public Health, the Ministry of Education, the Ministry of Social Development and Human Security, the Ministry of Natural Resources and Environment, they have revised the policy direction in solving conflicts between the state and the people, by adhering to the human rights principles, using mainly the negotiating system and the process of people's participation. Meanwhile, a draft legislation on the elimination of unjust discrimination toward individual persons has been proposed by women's organizations to the government for consideration with a view to further submission to the parliament.

Policy review

47. In reviewing policies or revising or dissolving laws that stipulate discriminatory practices, it is found that Thailand has no discriminatory laws as such in normal circumstances nor as general practice in its society. Race is not a limitation or condition in legal dealings, or admission to employment both in the public and private sectors. Thailand's laws, rules and regulations only specify Thai nationality as a requirement of employment, regardless of race or origin. Clear examples of review and revision of Thailand's policies, laws, rules and regulations to overcome obstacles to totally achieve racial non-discrimination are the following: the termination of the Master Plan for the Development of Community and Environment and Control of Addictive Plants on the Highlands; the announcement of Strategies for the Management of Persons' Status and Rights in 2005; the announcement of the National Security Policy B.E. 2550-2554 (2007–2011); the improvement of the Act on Nationality and the Act on Civil Registration, the Human Trafficking Act, the Community Forests Act; and the proposition of a legislation on the elimination of unjust discrimination toward individual persons; as well as Operational Rules and Regulations regarding Migrant workers, Regulations on the Educational Management of Persons without status, etc.

Race integration

48. In bringing the different races together, contributed by the long traditional practice and the provisions under the many Amendments of the Thai Constitution as mentioned earlier, Thailand has implemented concrete measures to promote good relations, understanding and unity among its peoples, starting with advocacy campaigns by both the private sector and the civil sector with concepts on human security as the ultimate aim. There have been review, revival and establishment of organizations that are seriously committed to promoting unity in ethnic groups. For example, the revival of the Southern Border Provinces Administrative Center to enhance and speed up development for the Muslim Thais, the revival of the Welfare and Development Centre for the Hill Tribes under the Ministry of Social Development and Human Security, the establishment of the Institution on Peaceful Strategies under the National Security Council, and the serious effort to use more peaceful strategies and dialogue, as well as to instill this concept into the minds of children and the new generation of young people through cultural exchange programmes and educational management that aims for a united and harmonious society. Moreover, Thailand, by the public sector, has initiated a number of special projects to improve the quality of life of the people in remote areas, ethnic groups on the highlands and the Malayu-descended Thais in the southern border provinces. These projects, once implemented to a certain satisfactory level, will be institutionalized and taken up by the respective local administrative offices which are closer to the target groups of people. Besides, there have been various collective efforts made by the various sectors in society to promote and strengthen unity of the people in the nation. These efforts are from the public, the private and the civil society sectors, as well as academic and religious institutions both

ให้เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติตามหน้าที่ ให้ใช้เงินส่งมอบทรัพย์สินหรือถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ได้ นอกจากนี้สถาบันของรัฐทุกแห่งรวมถึงสถาบันวิชาการต่างๆ โดยเฉพาะกระทรวงทบวงกรมที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับ การจัดการปัญหาที่มีผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น สภาความมั่นคงแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวง สาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ได้ปรับแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐกับประชาชนโดยยึดแนวทางตามหลักสิทธิ มนุษยชนด้วยระบบเจรจาและกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก รวมถึงมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่า ด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจากกลุ่มองค์กรสตรี เสนอต่อรัฐบาลเพื่อพิจารณานำเสนอ รัฐสภาต่อไป

การทบทวนนโยบาย

47. ทบทวนนโยบายหรือแก้ไขยกเลิกกฎหมายที่กำหนดให้มีการเลือกปฏิบัติ ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเลือกปฏิบัติใน สภาวะปกติหรือการปฏิบัติทั่วไปในสังคม เรื่องเชื้อชาติมิได้เป็นข้อจำกัดหรือเป็นเงื่อนไขในการดำเนินการต่างๆ ทาง กฎหมาย การเข้ารับราชการหรือการทำงานทั้งในภาครัฐและเอกชน กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ บัญญัติไว้เพียงให้ มีสัญชาติไทยเท่านั้น ไม่มีการกำหนดเรื่องเชื้อชาติ การยุติแผนแม่บทเรื่องการพัฒนาชุมชนสิ่งแวดล้อมและควบคุมพืช เสพติดบนพื้นที่สูง การประกาศใช้ยุทธศาสตร์การจัดการสถานะและสิทธิของบุคคลในปี ๒๕๔๘ และการประกาศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ การปรับปรุงกฎหมายสัญชาติและกฎหมายการทะเบียนราษฎร กฎหมายการค้ามนุษย์ กฎหมายป่าชุมชน และการเสนอร่างกฎหมายการจัดการเลือกปฏิบัติการจัดการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ระเบียบเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว ระเบียบการจัดการศึกษาบุคคลไร้สถานะ ฯลฯ ล้วนเป็น ตัวอย่างของการทบทวนแก้ไขนโยบายกฎหมาย มาตรการและจัดอุปสรรคขวางกั้นทางเชื้อชาติที่ชัดเจนของไทย

การประสานเชื้อชาติ

48. ในการดำเนินการประสานเชื้อชาติต่าง ๆ เข้าด้วยกัน นอกจากจะมีการปฏิบัติมาแต่ดั้งเดิมและบัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมามาได้กล่าวแล้ว ประเทศไทยยังมีการดำเนินการในทางปฏิบัติเพื่อการส่งเสริม สัมพันธ์มิตร สร้างความเข้าใจอันดีและความกลมเกลียวสมานฉันท์ โดยมีการส่งเสริมและการณรงค์ด้วยโครงการ ต่างๆ ทั้งของภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชน ด้วยแนวคิดเรื่องความมั่นคงของมนุษย์เป็นเป้าหมาย มีการ ทบทวนรื้อฟื้นและก่อตั้งองค์กรสร้างความสมานฉันท์ในกลุ่มชาติพันธุ์ขึ้นมาดำเนินการเรื่องนี้อย่างจริงจัง เช่น การรื้อ ฟื้นศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาให้กับชาวไทยเชื้อสายมลายู และ การรื้อฟื้นศูนย์สงเคราะห์และพัฒนาชาวเขาของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ การจัดตั้งสถาบัน ยุทธศาสตร์สันติวิธีในสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และความพยายามในการใช้ยุทธศาสตร์สันติวิธี และการ เจริญพุดคุยระหว่างกันมากขึ้น ตลอดจนปลูกฝังแนวคิดนี้ในหมู่เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่อย่างจริงจัง ทั้งการจัด โครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน และการจัดการศึกษาที่มุ่งสู่สังคมสมานฉันท์ นอกจากนี้ประเทศไทยโดยภาครัฐมี โครงการพิเศษจำนวนมากเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนในพื้นที่ห่างไกล กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงและคน ไทยเชื้อสายมลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โครงการเหล่านี้เมื่อดำเนินการได้ผลขั้นหนึ่งแล้วจะโอนให้องค์กรบริหาร ส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ใกล้ชิดประชาชนโดยตรงรับช่วงดำเนินการต่อ รวมถึงมีความพยายามจากภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ร่วมกันเสริมสร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติ ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ตลอดจนสถาบันวิชาการและ

at the national and local levels. They seek to raise awareness about the value of unity, to translate the concept down to practice and to expand it extensively to the people through related agencies and organizations.

Policy to eliminate racial discrimination

49. The following are major policies and work plans used as guidelines for the country's development, which cover the implementation on human rights protection and the elimination of racial discrimination:

The Five-Year National Economic and Social Development Plan – From the period of this report to present is under the 9th–10th plans (2001–2006 and 2007–2011). The two plans have set strategies for human resource and country development and to move Thailand towards being a society of wisdom and learning, based on the directives of building harmony and peaceful coexistence among Thai people, strengthening good relations of all peoples in the society on the basis of rationality, enhancing human security and quality of living at both family and community levels, developing diverse and extensive social and economic security systems, promoting safe and healthy living on the basis of social justice, strengthening integrated judicial process and strict law enforcement, in conjunction with raising awareness on rights and duties of citizens and on the values of and respect for human dignity to reduce conflict.

Policy and 1st National Master Plan of Action on Human Rights (2001–2005).⁵

Strategic Implementation Plan of the National Human Rights Commission (2002–2007), and theme-specific plans on various issues, e.g. Plan on Children and Youth, Plan on Women, Plan on Family, etc.

Strategic Plan of the Court of Justice to conduct justice and protect the rights and liberties of the people in fairness, promptness and equality under the principle of legal governance. This justice must be made equally and extensively accessible to all persons to ensure their basic rights and liberties, as a guarantee for the commitment towards the elimination of racial discrimination under Article 5 of the Convention.

Strategy to Address the Problem of Status and Rights of Persons 2005 is a policy and strategy aimed directly to speed up the solution of the problem of status of persons. It determines status for the group of persons without clear status, so that they can access rights. This policy lays down a system to protect their legitimate rights, to enable them to lead their lives and participate in the country's development to their full potentials. It hopes to prevent new immigration of persons without status, adjust the attitude and provide assurance and guarantee on honest conduct by state officials to reduce the opportunity for exploitation. Four strategies have been utilized: (1) Strategy on Status Determination; (2) Strategy on Provision of Basic Rights; (3) Strategy on Proactive and Creative Implementation; and (4) Strategy on Administration.

Policies, work plans and special measures toward ethnic groups

50. The Policy and Master Plan for Community Development, Environment and Addictive Plants Control on the Highlands, Amendment 1, 2 and 3 (1992–1996, 1997–2001, 2001–2006) is under the responsibility of the National Security Council. It aims to reorganize the communities on the highlands into permanent households and villages by law, and at the same time, to regulate their land utilization. The plans seek to speed up the persons' status identification for the highlands people to make them legitimate, to prevent and block new immigrants, and to monitor situations and problems. In coming up with

⁵ During preparation of this report, Thailand is preparing the 2nd National Master Plan of Action on Human Rights. The 1st Plan of Action is in effect until the 2nd Plan is completed.

สถาบันศาสนาต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยนำแนวคิดลงสู่การปฏิบัติและขยายสู่ประชาชนผ่านหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง

นโยบายการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

49. นโยบายและแผนงานที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมการดำเนินงานคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติที่สำคัญ ได้แก่

- แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะ 5 ปี ในช่วงเวลาตามรายงานและปัจจุบันอยู่ในช่วงของแผนฉบับที่ 9-10 (พ.ศ. 2544 – 2549 และ พ.ศ. 2550 - 2554) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ด้วยแนวทางการเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข มุ่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมบนฐานของความมีเหตุมีผล ดำรงชีวิตอย่างมั่นคงทั้งในระดับครอบครัว และชุมชน พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัยน่าอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคม เสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังควบคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และความตระหนักถึงคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง
- นโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับแรก (พ.ศ. 2544 - 2548)⁵
- แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2550 และแผนเฉพาะเรื่อง / ด้านต่าง ๆ เช่น แผนด้านเด็กและเยาวชน ด้านสตรี ครอบครัว ฯลฯ
- แผนยุทธศาสตร์ศาลยุติธรรม เพื่อการอำนวยความยุติธรรม และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนด้วยความเที่ยงธรรม รวดเร็ว และเสมอภาค ภายใต้หลักนิติธรรม ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง เพื่อสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามพันธกรณีในการให้หลักประกันต่อ “การจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ” ภายใต้กรอบอนุสัญญาฯ ข้อที่ 5

- ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล 2548 เป็นนโยบายและแผนยุทธศาสตร์เพื่อเร่งรัดแก้ปัญหาสถานะบุคคลโดยตรง โดยกำหนดสถานะกลุ่มบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจนให้สามารถเข้าถึงสิทธิ และวางระบบการคุ้มครองสิทธิที่พึงได้รับให้สามารถดำรงชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้ตามศักยภาพ ป้องกันการอพยพเข้ามาใหม่ของกลุ่มคนที่ไม่ม่สถานะ ปรับทัศนคติและสร้างหลักประกันการปฏิบัติงานโดยสุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มั่นใจในการปฏิบัติงานและลดโอกาสแสวงประโยชน์โดยใช้ 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์การกำหนดสถานะ 2) ยุทธศาสตร์การให้สิทธิขั้นพื้นฐาน 3) ยุทธศาสตร์การดำเนินการเชิงรุกและสร้างสรรค์ และ 4) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ

นโยบาย แผนงานและมาตรการพิเศษต่อกลุ่มชาติพันธุ์

50. นโยบายและแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อมและควบคุมพืชเสพติดบนพื้นที่สูง ฉบับที่ 1, 2 และ 3 (พ.ศ. 2535 - 2539, พ.ศ. 2540 - 2544 และ พ.ศ. 2544 - 2549) เป็นแผนในความรับผิดชอบของสภาความมั่นคงแห่งชาติที่มุ่งจัดระเบียบให้ชุมชนบนพื้นที่สูงมีถิ่นฐานมั่นคงถาวรเป็นหมู่บ้านตามกฎหมาย กำหนดขอบเขตและการใช้ประโยชน์ที่ดิน เร่งรัดกำหนดสถานภาพบุคคลของบุคคลบนพื้นที่สูงให้ถูกต้องตามกฎหมาย ป้องกันและสกัดกั้นการอพยพเข้ามาใหม่ ตรวจสอบติดตามปัญหาและเตรียมการแก้ไขให้เหมาะสมด้วยกรอบดำเนินงาน 3 ยุทธศาสตร์ คือ

⁵ ขณะจัดทำรายงานฉบับนี้ ประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการจัดทำแผนแม่บทสิทธิมนุษยชนฉบับที่ ๒ โดยให้ใช้แผนแม่บทฉบับแรกไปก่อนจนกว่าการจัดทำแผนฉบับที่ ๒ จะแล้วเสร็จ

appropriate solutions to the problems, three strategies of implementation framework have been laid down, namely the Strategy to bring sustainable security to the highland communities, the Strategy for the development and management of habitat and livelihood including land for cultivation on the highlands, and the Strategy for Administration and Management. These strategies have been devised into practical plans/ projects. A Committee has been set up, the members of which are from related agencies working together. This Master Plan has later developed into the new Policy and Strategic Plan of 2005. Besides, there are many other plans/projects implemented by the government sector and the civil society sector. (See details in annex II.)

Article 3

Condemnation of racial division and apartheid

51. Thailand does not condone racism or apartheid.

Article 4

Condemnation of dissemination of thoughts or organisations on the basis of racial superiority

52. Thailand has had, throughout its long history, a mixed population of diverse races. Any belief or favouritism toward racism or racial superiority would contradict the fundamental sentiment of the Thai people. It is therefore difficult for such beliefs to form, exist and expand to the extent of affecting other races or societies. The Thai Constitution stipulates that the use of power by state agencies must consider and respect human dignity, rights, liberties and equality of people who can demand their rights by filing lawsuits in court. There are measures to promote the rights of persons and communities in preserving their cultures, traditions and local wisdom. They have the right to file complaints or petition against government agencies and organizations to admit their wrongdoings, the right to participate in the court hearing process involving government officers related to administration that affects their rights (Sections 56, 60–62), and the right to exercise peaceful opposition (Section 65). At the same time, the Constitution guarantees the rights and freedom of expression of the media in giving their opinion, speaking, writing, printing, advertising, or other forms of communication. It prohibits limitation of liberty, or editing of news, columns or articles of the print media, radio and television before broadcasting. These media operators have the freedom to present news and express their opinions under the Constitution (Sections 39–41).

53. Thailand has no law that directly sets punitive measures toward racist propaganda. However, there are related laws covering this issue, as noted below.

54. The Criminal Code stipulates that making others commit an offence, propagating or announcing to the public to commit an offence, being accomplices to a crime toward an offence by supporting or facilitating are criminal offences to serve the same legal punishment as the offenders themselves (Sections 83–88). Insulting others or announcing propaganda are offences that will serve fine or imprisonment, or both (Section 393). Any act of insult to religion towards objects or places, or causing disturbances at religious congregations or ceremonies will result in a fine or imprisonment, or both (Sections 206–207).

Laws regarding radio and television broadcasting and consumer protection

55. The Radio and Television Broadcasting Act B.E. 2498 (1955) prohibits transmitting or arranging for radio or television transmission of news and information known to be untrue, which may cause damage to the country or people (Section 10). Offenders will face a fine of not more than 2,000 Baht or imprisonment of not more than one year, or both (Section 21). This law is supplemented by other regulations and Ministry Regulations containing supportive measures, such as the following:

ยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงถาวรของชุมชนบนพื้นที่สูง ยุทธศาสตร์การพัฒนาและจัดการเรื่องที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินบนพื้นที่สูง และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ ซึ่งมีแผนงาน/โครงการในทางปฏิบัติรองรับและมีคณะกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกัน แผนแม่บทฉบับนี้ ต่อมาได้พัฒนาไปสู่นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ฉบับใหม่ในปี 2548 นอกจากนี้ ยังมีแผนงาน/โครงการที่ดำเนินการโดยภาครัฐและเอกชนอีกหลายโครงการ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก 2)

ข้อ 3

การประณามการแบ่งแยกทางเชื้อชาติและลัทธิแบ่งแยกผิว

51. ประเทศไทยไม่เคยมีลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติหรือลัทธิแบ่งแยกผิว จึงไม่มีกิจกรรมต่อต้านและประณามในเรื่องนี้โดยตรง

ข้อ 4 การประณามการเผยแพร่ความคิดหรือองค์การที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเหนือกว่าทางเชื้อชาติ

52. ประเทศไทยมีประชากรที่ผสมผสานด้วยเชื้อชาติหลากหลายมาแต่ดั้งเดิมยาวนาน ความเชื่อเรื่องเชื้อชาตินิยมหรือเชื้อชาติหนึ่งใดสูงส่งกว่าเชื้อชาติอื่นย่อมจะขัดต่อความรู้สึกรากฐานของคนในชาติจึงยากที่จะเกิดขึ้นดำรงอยู่และแพร่หลายจนส่งผลกระทบต่อเชื้อชาติหรือสังคมอื่นได้ รัฐธรรมนูญบัญญัติให้การใช้อำนาจโดยองค์การรัฐต้องคำนึงถึงและเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคของบุคคลซึ่งสามารถเรียกร้องสิทธิโดยฟ้องร้องในศาลได้ มีมาตรการส่งเสริมสิทธิของบุคคลและชุมชนในการบำรุงรักษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สิทธิที่จะเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ ฟ้องหน่วยราชการและองค์กรของรัฐให้รับผิดชอบการกระทำ สิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการทางปกครองที่มีผลกระทบต่อสิทธิของตน (มาตรา 56, 60-62) และสิทธิที่จะต่อต้านโดยสันติวิธี (มาตรา 65) แต่ขณะเดียวกันก็ประกันสิทธิเสรีภาพของสื่อในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นๆ โดยห้ามจำกัดเสรีภาพและตรวจข่าวบทความของสื่อสิ่งพิมพ์ วิชิต โทรทัศน์ก่อนการเผยแพร่ผู้ประกอบการเหล่านี้มีเสรีภาพในการเสนอข่าวและความคิดเห็นภายใต้รัฐธรรมนูญ (มาตรา 39-41)

53. ประเทศไทยไม่มีกฎหมายลงโทษโดยตรงต่อการโฆษณาชวนเชื่อเรื่องเชื้อชาตินิยม แต่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำกับดูแลเรื่องนี้อยู่ เช่น

54. ประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่าการก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดการโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด การเป็นตัวการสนับสนุนให้เกิดการกระทำความผิดหรือช่วยเหลืออำนวยความสะดวก การร่วมกระทำความผิด เป็นโทษทางอาญาที่ต้องรับโทษตามกฎหมายเหมือนเป็นตัวการผู้กระทำความผิด (มาตรา 83 - 88) การดูหมิ่นซึ่งหน้าหรือการโฆษณาเป็นความผิดที่มีโทษทั้งจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 393) รวมถึงการกระทำอันเป็นการเหยียดหยามศาสนาแก่วัตถุหรือสถานที่ หรือก่อความวุ่นวายในที่ประชุมหรือพิธีกรรมตามศาสนาใดมีโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้ง 2 ประการ (มาตรา 206 - 207)

กฎหมายเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค

55. พระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2498 ห้ามการส่งหรือจัดให้ส่งวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์อันรู้ว่าเป็นเท็จ หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติหรือประชาชน (มาตรา 10) ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท จำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 21) รวมถึงมีระเบียบและกฎกระทรวงประกอบที่มีมาตรการสนับสนุนอยู่หลายประการ เช่น

- Regulations on Radio Broadcasting 1992 stipulate that all broadcasting be in Thai language (except certain programmes that have necessity to use other foreign languages). Thai language is defined as including local dialects in different localities of Thailand (No. 23).
- Ministerial Regulation Amendment 14 dated 14 November 1994 sets specifications of broadcasting programmes to be: of intention to service and for true benefit of the public, considering equal rights and accessibility to news and information by the people, as well as promoting education, culture and ethics, which do not conflict with public morality and traditions (No. 14). The Regulation specifies further about broadcasting programmes, including commercials and business management not to be of the nature that may affect or insult the monarchy or other national leaders, which can cause insult to the country, the government, any government officers or any group of people, or which cause insult and damage to any religion, or show disrespect for the country's highly-respected persons, places or objects, or which disrupt peace and order of the people causing disunity among peoples in the nation or damaging Thailand's relations with other friendly nations, or which are insults on other persons (Nos. 16 and 21). Violations of these regulations can face suspension or revocation of the operator's broadcasting license (No. 17).
- Consumer Protection Act B.E. 2522 (1979) specifies consumer protection rules regarding commercials or advertisement that their copies must not contain any wording that is unfair to the consumers/ damaging to the general public (No. 3), or that may cause disunity or division among the people (Section 22).

56. Thailand does not condone any act of racism. Racism may also be linked to violence, lead to insults and marginalization of other races. Being a mixed and diverse society, any incident or act of such nature will face negative reaction from the Thai society immediately. There have been cases of certain songs banned from public broadcasting because they contain words or lyrics that may cause the sentiment of racial insult or ridicule. Some TV dramas and cinema films have been protested against or opposed by the society to the extent of succumbing to the pressure by having to edit, revise or withdraw from broadcasting. The reason is because those dramas or films were aiming to ridicule in a racist manner by mocking culture, tradition, way of living, language and identity of the people of a certain race or ethnicity. At present, Thailand is trying to improve its laws on certain media to cope with the current situations. For example, the draft new Films and Videos Act contains provisions that prohibit any content which is contradictory to the law and order of the country or to the decent moral values of the people, or undermining or affecting state security.

57. However, based on Thailand's reservation to Article 4 of this Convention, the measures under subparagraphs (a), (b) and (c) will apply only when the country sees the necessity to enact such laws. Thailand considers that its laws and social conditions are sufficiently complementary to each other. Another reason is Thailand sees that immediate arrangement of positive measures may not be easy to achieve in practice.

Article 5

Guarantee of a person's right to non-discrimination

Article 5 (a): Equal rights under courts of justice and the judicial process

58. The Thai Constitution sets provisions for observance of law on the protection of rights and liberties of a person, for systematization of judicial process work towards effectiveness, and for prompt conducting of justice for the people on the basis of equality (Section 75). The rights and liberties of a person under the judicial process imply that a person does not have to serve criminal punishment if he has not committed an offence, or must not be punished more harshly than what the law stipulates, and the accused must be assumed innocent and must not be treated as an offender until proven guilty. Every person

ระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. 2535 กำหนดให้ออกอากาศเป็นภาษาไทย (ยกเว้นรายการที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ) และภาษาไทยให้หมายความรวมถึงภาษาพื้นเมืองในท้องถิ่นต่าง ๆ ของประเทศไทยด้วย (ข้อ ๒๓)

กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2537 กำหนดลักษณะรายการที่จะออกอากาศ ว่าต้องมีเจตนารมณ์เพื่อบริการและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนอย่างแท้จริง คำนึงถึงสิทธิและความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตลอดจนส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม โดยไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณีและศีลธรรมอันดีงามของชาติ (ข้อ 14) กำหนดคุณลักษณะของรายการรวมถึงการโฆษณาและบริหารธุรกิจไว้ว่าต้องไม่เป็นการแสดงที่อาจจะกระทบกระเทือนหรือดูหมิ่นสถาบันกษัตริย์รวมถึงประมุขของประเทศอื่น ๆ ก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือกลุ่มชนใด ลบหลู่เหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียมาสู่ศาสนาใดหรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถานหรือปูชนียวัตถุ ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติหรือกระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์มิตรระหว่างประเทศๆ หรือเป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามหรือทับถมบุคคลอื่น (ข้อ 16 และ 21) ซึ่งหากฝ่าฝืนอาจถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต (ข้อ 17)

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 มีข้อกำหนดคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณาว่าจะต้องไม่ใช่ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค / ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม (3) ทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียสามัคคีในหมู่ประชาชน (มาตรา 22)

56. ประเทศไทยไม่มีการกระทำในลักษณะของลัทธิชาตินิยมที่ทำให้เกิดความรุนแรงหรือกีดกันเหยียดหยามต่อเชื้อชาติอื่น และโดยที่เป็นสังคมที่ผสมผสานหลากหลาย เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือการกระทำใดที่จะเข้าข่ายเป็นการกระทำดังกล่าว จะเกิดกระแสต่อต้านคัดค้านจากสังคมโดยทันทีมีเพลงหลายเพลงถูกห้ามออกอากาศเนื่องจากมีเนื้อหาคำร้องที่อาจสร้างความรู้สึกในลักษณะดูถูกเหยียดหยามหรือสร้างความตลกขบขันด้านเชื้อชาติ มีละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่ถูกประท้วงหรือต่อต้านจากสังคมจนต้องตัดทอนแก้ไขหรือไม่สามารถเผยแพร่ออกอากาศได้เนื่องจากมุ่งสร้างความขบขันด้วยการล้อเลียนขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต ภาษาพูดและอัตลักษณ์ของบุคคลบางเชื้อชาติ / ชาติพันธุ์ และขณะนี้ประเทศไทยกำลังพยายามปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสื่อบางประเภทให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น การร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ฉบับใหม่โดยมีข้อบัญญัติที่ไม่อนุญาตให้มีเนื้อหาที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือบ่อนทำลายกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ

57. อย่างไรก็ตามประเทศไทยมีข้อสงวนตามข้อ 4 ของอนุสัญญาฯ โดยจะรับเอามาตรการภายใต้วรรคย่อย ข้อ ก) ข) และ ค) เฉพาะเมื่อพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีกฎหมายดังกล่าวเท่านั้น ทั้งนี้ด้วยเหตุผลเกี่ยวกับกฎหมายและสภาวะของสังคมที่มีความสอดคล้องรองรับอยู่พอสมควร และการจัดให้มีมาตรการทางบวกในทันทีไม่อาจเป็นไปได้โดยง่ายในทางปฏิบัติ

ข้อ 5 การประกันสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกเลือกปฏิบัติ

ข้อ 5 (ก) สิทธิเท่าเทียมภายใต้ศาลและกระบวนการยุติธรรม

58. รัฐธรรมนูญไทยกำหนดให้มีการดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ อำนาจความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วเท่าเทียมกัน (มาตรา 75) สิทธิเสรีภาพของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม คือ ไม่ต้องรับโทษทางอาญาถ้ามิได้ทำผิดกฎหมาย จะไม่ถูกลงโทษหนักกว่าที่กฎหมายกำหนด จำเลยหรือผู้ต้องหาต้องได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าไม่มีความผิด และจะปฏิบัติต่อ

has the right to fair and transparent trials, and to appropriate legal protection and assistance by the State. Any search, arrest or detention of a person conducted in private can only be done with a court warrant. Regarding requests for bail, prompt consideration must be made, and the person arrested or detained has the right to individual legal counseling with a lawyer and to be visited. The accused in a criminal case has the right to state assistance in promptly assigning a lawyer, if the accused cannot find one himself. The victim, the accused, and the witness has the right to protection, assistance, compensation, disbursement of expenses, etc. from the state, where deemed necessary and appropriate. They also have the right to request retrials (Sections 237–247). The Civil Procedure Code, and the Criminal Procedure Code set detailed court procedures under 323 articles and 267 articles respectively. There are also issue-specific laws according to the nature of those offences. In exercising compliance with the law under Thailand's justice procedures, there are the Court of Justice and the Administrative Court, which protect the rights of every person who enters the judicial process equally, regardless of race or ethnicity. There are also justice procedures at the shelter for displaced persons who fled fighting from their countries. Even though Thailand has not acceded to the Convention relating to the Status of Refugees, it has jointly implemented with the international organizations concerned program to install justice procedures at the shelters, as well as in raising awareness of the personnel concerned on the procedures.

59. There are in practice several channels for filing complaints or petitions, both through the government sector and the private sector. For example, the government sector has, under the Constitution, these following organisations which deal with examination/investigation: the Parliamentary Ombudspersons, the National Human Rights Commission, the Administrative Court. The Judicial side has the Court of Justice, and the Administration has the Ministry of Justice (The Community Justice Centre, The Department of Rights and Liberties Protection, by the Justice Clinic, Department of Special Investigation), and the Ministry of Interior (“Damrong Dhamma” or Justice Upholding Centre). The private sector has the Lawyers’ Council, organizations belonging to ethnic groups, as well as various mass media. A number of service recipients are persons from ethnic groups who will receive assistance from the Justice Clinic Project, financially supported by the Department of Rights and Liberties Protection in supplying voluntary lawyers from the Lawyers’ Council to provide legal counseling. Moreover, each year, the Lawyers’ Council and other private organizations provide assistance to many cases involving ethnic people and nationality. A key example is measures to afford justice to the unsurveyed persons at Mae Ay District, and the case of the Malayu-descended Thais minority group. (See details in annex III.)

Article 5 (b): Right to security and protection by the State

60. The Constitution states that a person has the right and liberty in his life and body. Torture or punishment using cruel or inhumane methods cannot be inflicted upon any person (except for capital punishment which is not regarded by Thai law as a cruel punishment). Arrest, detention, search or any other act that affects the rights and liberties of a person cannot be done, except by the provision and power of the law (Sections 31/32). Monitoring of human rights violations are done by the National Human Rights Commission (Sections 199–200) and the Parliamentary Ombudspersons (Sections 196–198).

61. According to the Criminal Code, punishment for the convicted are execution, imprisonment, detention, fine, confiscation of assets, according to the degree of severity of the crimes (Section 18). Capital punishment must not be imposed on convicted persons under 18 years of age, and execution is carried out by using lethal injection. (Amendment Act to the Criminal Code, 16th Amendment B.E. 2546 (2003), Sections 3,4). Those convicted of having used torture leading to murder are subjected to the death sentence (Section 289 (5)).

62. Regarding rights of the accused during trials, the Criminal Procedure Code provides the rights to private legal counseling with a lawyer while in detention or imprisonment, and

บุคคลนั้นเสมือนผู้กระทำผิดก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุดมิได้ ต้องได้รับการพิจารณาคดีอย่างเปิดเผยเป็นธรรม และได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ การจับกุมซึ่งการตรวจค้นบุคคลในที่รโหฐานต้องกระทำโดยคำสั่งศาลคำขอประกันผู้ต้องหา จำเลยต้องได้รับการพิจารณาอย่างรวดเร็วและผู้ถูกควบคุม/คุมขังมีสิทธิปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัว และได้รับการเยี่ยม โดยจำเลยในคดีอาญามีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐด้วยการจัดหาทนายความให้โดยเร็วหากไม่สามารถหาเองได้ ผู้เสียหาย จำเลยและพยาน มีสิทธิได้รับความคุ้มครองความช่วยเหลือ ค่าตอบแทน ค่าทดแทน ค่าใช้จ่าย ฯลฯ ที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ มีสิทธิร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ (มาตรา 237-247) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติการดำเนินกระบวนการวิธีพิจารณาคดีของศาลไว้โดยละเอียด รวม 323 และ 267 มาตรา ตามลำดับ รวมถึงมีกฎหมายเฉพาะเรื่องตามลักษณะความผิดนั้นๆ การดำเนินการตามกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยในทางปฏิบัติ มีศาลยุติธรรมและศาลปกครองคุ้มครองสิทธิผู้เข้าสู่กระบวนการทุกคนโดยเสมอภาค ไม่จำแนกเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ รวมถึงมีกระบวนการยุติธรรมในศูนย์พักพิงผู้หนีภัยจากการสู้รบแม้จะยังมีได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่น แต่ได้มีการดำเนินการร่วมกับองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมในศูนย์พักพิงพร้อมกับการสร้างตระหนักรู้แก่บุคลากรในกระบวนการทุกขั้นตอน

59. ช่องทางการร้องเรียน ในทางปฏิบัติสามารถทำได้หลายแห่ง ทั้งโดยผ่านองค์กรภาครัฐและเอกชน เช่น ภาครัฐมีองค์กรตรวจสอบ/สอบสวนตามรัฐธรรมนูญคือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติศาลปกครอง ฝ่ายตุลาการมีศาลยุติธรรม ฝ่ายบริหารมีกระทรวงยุติธรรม (ศูนย์ยุติธรรมชุมชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดยคลินิกยุติธรรม กรมสืบสวนคดีพิเศษ) กระทรวงมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม) ภาคเอกชนมีสภาพทนายความ องค์กรของกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนสื่อมวลชนต่างๆ โดยผู้รับบริการจำนวนหนึ่งเป็นบุคคลจากกลุ่มชาติพันธุ์จะได้รับความช่วยเหลือจากโครงการคลินิกยุติธรรมซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดหาอาสาจากสภาพทนายความมาช่วยให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย นอกจากนี้ในแต่ละปี สภาพทนายความและองค์กรเอกชนอื่นๆ ได้ให้ความช่วยเหลือคดีเกี่ยวกับชนเผ่าและสัญชาติอยู่เป็นจำนวนมาก ตัวอย่างที่สำคัญคือการอำนวยความสะดวกกรณีผู้ตกสำรวจทางทะเบียนราษฎรที่อำเภอแม่เมาะและกรณีชนกลุ่มน้อยคนไทยเชื้อสายมลายู (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ๓)

ข้อ 5 (ข) สิทธิในสวัสดิภาพและการคุ้มครองโดยรัฐ

60. รัฐธรรมนูญกำหนดว่า บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย การทรมาน ทารุณกรรมหรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ (เว้นแต่การลงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายไม่จัดเป็นโทษทารุณโหดร้าย) การจับกุมคุมขังตรวจค้นตัวหรือการกระทำที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพจะกระทำมิได้เว้นแต่อาศัยอำนาจตามกฎหมาย (มาตรา 31/32) โดยมีองค์กรตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน คือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (มาตรา 199-200) และผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (มาตรา 196-198)

61. ตามประมวลกฎหมายอาญาโทษสำหรับผู้ถูกตัดสินว่ากระทำผิดมีประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบทรัพย์สิน ตามระดับความรุนแรงของการกระทำผิด (มาตรา 18) โทษประหารชีวิตมิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และการประหารให้ดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2546 มาตรา 3,4) ส่วนผู้ที่กระทำการทรมาน ทารุณโหดร้ายต่อผู้อื่น ฆ่าผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้ายมีโทษประหารชีวิต (มาตรา 289 (5))

62. สิทธิระหว่างการพิจารณาคดี ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้สิทธิพบปรึกษาทนายได้สองต่อสองขณะถูกควบคุม/ขังระหว่างถูกจับกุม ได้รับการเยี่ยมและรักษาพยาบาลหากเจ็บป่วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่

to medical visitation and treatment in illness. The personnel or officer in charge must inform the person under arrest of his rights (Section 7 (2)).

63. Witnesses in criminal court cases are protected by the special measures under the Witness Protection Act B.E. 2546 (2003), (e.g. cases related with laws on drugs, money laundering, corruption and customs, cases related to national security, sex, organized crime, etc. – Article 8). Samples of witness protection special measures are relocation, change of identities, provision of living allowance, assistance in occupation, education and training. Witnesses can demand their legitimate right to be protected for safety or other actions (Section 10), by also including their next of kin.

64. In the case of persons convicted and sentenced to imprisonment, the Corrections Act B.E. 2479 (1936) defines the power and duties of the Corrections Department in making arrangements for the prisoners, prohibiting use of any instrument of restraint on the inmates, except for special reasons, e.g. tendency to hurt others, mentally disturbed, record of attempted escapes, etc. (Section 14). The Corrections Department also has its own guidelines on treatment towards the prisoners, emphasizing on improvement of their quality of life, promotion of education, elevation of their mental and spiritual health and provision of incentives with an aim to reintegrate these persons back into the society with participation by the society itself.

65. Furthermore, there are special measures to protect the affected persons or the victims who are children under the age of 18 from trauma and mental sufferings caused by the investigation process and court trials under the Criminal Procedure Code (20th Amendment) 1999, especially in the cases of sexual violations and human trafficking, which may involve children of different ethnic groups. These measures also correspond with the protection of children against violence under the Constitution (Section 53).

Article 5 (c): Political rights, right to participate in elections, in voting and running for office

66. Exercising the right in elections is a duty of all Thai citizens according to the Constitution. Any person who does not exercise his right to vote in elections without informing of any good reason will lose certain rights as stipulated by the law (Section 68). At the same time, the law provides freedom and liberty for persons to gather and form political parties to build their political ideologies under the Constitutional Monarchy System (Section 47). It also specifies qualifications of persons who can exercise the right to participate in national elections (member of parliament), as follows:

(a) Persons who are eligible to vote must have Thai nationality (in case of change of nationality, the person must have been granted Thai nationality no less than 5 years), must be 18 years of age and above, must have names on the Housing Registration Books, and must have resided in the respective constituency for not less than 90 days (Section 105);

(b) A person who is eligible to apply as a candidate in general elections must have Thai nationality by birth, must be over 25 years of age, must be a member of a political party for not less than 90 consecutive days, and must have his name on the Housing Registration Book in the province where his application for candidacy is filed for not less than 5 years. There are additional qualifications required for election candidates of the “by constituency” category (Section 107).

67. For elections of Members of Parliament, there are three Supplementary Laws to the Constitution, which specify details on the Election Commission, the Election of Members of the House of Representatives and Senators, and on Political Parties.

68. As for local elections (Tambon Councils and Tambon Administrative Organisations-TAOs), there are the Act on Tambon Councils and Tambon Administrative Organisations 1994 (as Amended), and the Act on Election of Members of Local Councils or Local Administrators 2002, which specify qualification requirements for candidates, in the same manner as for national elections, particularly on age and nationality. The candidate must not

แจ้งสิทธินี้ให้ผู้ถูกจับทราบ (มาตรา 7 ทวิ)

63. สิทธิของพยานในคดีอาญาที่จะได้รับการคุ้มครองตามมาตราพิเศษที่พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ (เช่น คดีเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด ฟอกเงิน การทุจริต และศุลกากร คดีเกี่ยวกับความมั่นคง คดีเกี่ยวกับเพศ คดีเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ฯลฯ -มาตรา 8) มี เช่น การคุ้มครองโดยการย้ายที่อยู่ ได้รับค่าเลี้ยงชีพ เปลี่ยนชื่อมีอาชีพ ได้รับการศึกษาอบรม เรียกร้องสิทธิที่พึงได้รับคุ้มครองความปลอดภัยหรือดำเนินการอื่นๆ (มาตรา 10) โดยสามารถครอบคลุมบุคคลใกล้ชิดของพยานได้ด้วย

64. หากถูกตัดสินลงโทษจำคุก พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 กำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ในการบริหารจัดการดูแลผู้ต้องขังไว้ โดยห้ามใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขังยกเว้นมีเหตุพิเศษ เช่น อาจทำอันตรายผู้อื่น วิกลจริต พยายามหลบหนี ฯลฯ (มาตรา 14) และกรมราชทัณฑ์ก็มีแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังโดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาจิตใจและส่งเสริมสิทธิประโยชน์ด้วยเป้าหมายเพื่อคืนคนดีสู่สังคมโดยการมีส่วนร่วมของสังคม

65. นอกจากนี้ มีมาตรการพิเศษเพื่อคุ้มครองผู้เสียหายที่เป็นเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) จากความรุนแรงต่อสภาพจิตใจ ในกระบวนการสอบสวนและพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะในกรณีทางเพศและการค้ามนุษย์ ซึ่งผู้เสียหายอาจมาจากเด็กของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องต่อการคุ้มครองความรุนแรงต่อเด็กตามรัฐธรรมนูญด้วย (มาตรา 53)

ข้อ 5 ค) สิทธิทางการเมือง สิทธิการเข้าร่วมในการเลือกตั้ง การลงคะแนนเสียงและสมัครรับเลือกตั้ง

66. การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของชนชาวไทยตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ บุคคลที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควร ต้องเสียสิทธิบางประการตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 68) พร้อมกันนี้ก็บัญญัติสิทธิเสรีภาพของบุคคลในการรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองเพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองตามวิถีทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (มาตรา 47) รวมทั้งบัญญัติคุณสมบัติของผู้ใช้สิทธิเข้าร่วมในการเลือกตั้งระดับชาติ (สมาชิกรัฐสภา) คือ

(ก) ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ต้องมีสัญชาติไทย (กรณีแปลงสัญชาติต้องได้รับสัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี) มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ มีชื่อในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 90 วัน (มาตรา 105)

(ข) ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด อายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีบริบูรณ์ เป็นสมาชิกพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวติดต่อกันไม่น้อยกว่า 90 วัน และต้องมีชื่อในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมสำหรับผู้สมัครแบบแบ่งเขต (มาตรา 107)

67. ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดรายละเอียดที่สำคัญอีก 3 ฉบับ ที่ว่าด้วยคณะกรรมการเลือกตั้ง ว่าด้วยคณะกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาและว่าด้วยพรรคการเมือง

68. ส่วนการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น (สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล - อบต.) มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ที่กำหนดคุณสมบัติเช่นเดียวกับระดับชาติในเรื่องอายุและสัญชาติ โดยต้องไม่

be a civil servant or official of any government organization, and must have his name on the Housing Registration Book for a consecutive period of not less than 1 year up to the day of application.

69. Persons belonging to ethnic groups in Thailand, who have Thai nationality and have all other qualifications as specified by the law can exercise their right to vote in elections as Thai citizens. The government sector has made a serious effort to advocate and facilitate their exercising of this right, aiming to reach 100%.

70. However, regarding the right to apply as a candidate in local elections, candidates whose fathers are aliens must meet the same additional qualifications, in the same manner as for national elections, namely that the candidate must have Thai nationality by birth. This has been a problematic issue in many areas, since a lot of persons belonging to ethnic groups who seek Thai nationality through naturalization (rather than the acquisition of the nationality by birth) are not eligible to run for the election. This is the case even though they were born, grew up and have always lived in their respective localities. Therefore, a suggestion has been made for revision of laws concerning specification of qualification requirements for candidates in local elections.

71. The Thai people's right to participate in politics and administration has gradually improved. The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2540 (1997) specifies the people's right to participate in politics and administration, stating that people who are eligible to vote in general elections to elect members of the House of Representatives can vote in referendum on issues that affect the country's interest, or gather signatures to propose a new law or to remove someone from his position (Sections 214, 170, 304). The same right applies at the local level, with additions on increased people's participation and power and duties of the local administrative bodies. People have the right to gather signatures to remove a person from position or to propose a local decree (Sections 286–287). Local administrative organizations have additional power and duty to take charge of and participate in scrutinizing any project that may have effects on the living of the people both in and outside their areas.

72. The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 (2007) adds a chapter on Policy Guideline for People's Political Participation in setting economic policies, making political decisions, monitoring/examining the use of state authority. An organized network of people can express their opinion and propose the need of the community (Section 87). Direct people's participation in politics includes the right to propose a new law, to propose removal of a person from position, and to vote in referendum (Sections 163–165). Participation of people in local administration includes the right to vote to remove a person from position, to propose a local decree, to speak out and examine the local administration affairs (Sections 285–287).

73. In practice, the first referendum was carried out on 19 August 2007. It was a referendum to adopt the draft of The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 (2007). The result of the referendum was in favour of the draft. (Ratio between In Favour: Not In Favour is 57.81: 42.19) The Thai people's exercise of their rights to participate, to rally and hold peaceful demonstrations and to protest in a peaceful manner can result in major changes in the country's administration. This was evident in several past incidents where massive demonstrations had direct consequences and resulted in significant changes in the direction of the country's administration and the administrators. This also intensified improvement of the concerned policies and implementation guidelines towards the stakeholders. And, as for the role of ethnic groups, there were the rally by the network of The Ethnic People's Assembly during 1999–2000 and the meetings with the networks of other groups of people to demand revision of laws and regulations. This influenced the government's commitment towards equality in regard to the right to development, which resulted in positive changes in many areas, which proved to be beneficial to the ethnic groups.

เป็นข้าราชการหรือพนักงานองค์การของรัฐ และมีชื่อในทะเบียนบ้านมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง/วันสมัคร

69. กลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย ที่มีสัญชาติไทยและมีคุณสมบัติประกอบอื่น ๆ ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดย่อมใช้สิทธิเลือกตั้งได้ในฐานะพลเมืองของประเทศ และภาครัฐพยายามรณรงค์และอำนวยความสะดวกอย่างจริงจังให้มีการไปใช้สิทธิด้วยเป้าหมายถึง 100%

70. อย่างไรก็ตาม ในเรื่องสิทธิในการสมัครรับเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ผู้สมัครที่มีสัญชาติไทยซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมเช่นเดียวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคือต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิดด้วยนั้นได้ปรากฏเป็นปัญหาในพื้นที่หลายแห่งเนื่องจากมีบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมากซึ่งได้สัญชาติไทยภายหลัง (เนื่องจากกระบวนการได้รับสัญชาติมีขั้นตอนยาวนาน) และบุตรของบุคคลกลุ่มนี้ต้องเสียสิทธิในการสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง (อบต.) ถึงแม้จะเกิด เติบโตและอยู่อาศัยในพื้นที่นั้นตลอดมา จึงมีข้อเสนอให้ทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งในการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น

71. สิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองการปกครองได้พัฒนาขึ้นเป็นลำดับตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 กำหนดสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองการปกครองโดยประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถออกเสียงลงประชามติในเรื่องที่มีผลกระทบต่อประเทศชาติ หรือเข้าชื่อกันเสนอกฎหมาย เข้าชื่อกันเสนอถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง (มาตรา 214 , 170, 304) ในระดับท้องถิ่นก็เป็นไปในการทำงานเดียวกัน โดยเพิ่มทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ประชาชนมีสิทธิเข้าชื่อ เสนอถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งและออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (มาตรา 286 - 287) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมในการรักษาดูแลและร่วมพิจารณาโครงการที่อาจมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนที่ทั้งในและนอกเขตพื้นที่

72. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพิ่มหมวดแนวนโยบายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจ ตัดสินใจทางการเมือง ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐเครือข่ายที่รวมตัวกันสามารถแสดงความคิดเห็นและเสนอความต้องการของชุมชน (มาตรา 87) การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนที่สามารถดำเนินการได้ คือ การเสนอกฎหมาย การเสนอให้ถอดถอนบุคคล และออกเสียงประชามติ (มาตรา 163-165) การมีส่วนร่วมในราชการส่วนท้องถิ่น คือลงคะแนนเสียงถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง เสนอให้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ออกเสียงและตรวจสอบการบริหารกิจการท้องถิ่น (มาตรา 285-287)

73. ในทางปฏิบัติ การออกเสียงประชามติครั้งแรกได้ดำเนินการเมื่อ 19 สิงหาคม 2550 เป็นการออกเสียงประชามติรับรองร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และผลการลงประชามติคือเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ (อัตราส่วนเห็นชอบ : ไม่เห็นชอบ คือร้อยละ 57.81:42.19) การใช้สิทธิการมีส่วนร่วม การชุมนุมและการต่อต้านโดยสันติวิธีของประชาชนไทย มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารประเทศหลายครั้ง ดังปรากฏการชุมนุมใหญ่ที่ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อแนวทางการบริหารและผู้บริหารประเทศ ตลอดจนการเร่งรัดปรับปรุงนโยบายและแนวปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงมาแล้วหลายครั้งในประวัติศาสตร์ และสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์การชุมนุมของเครือข่ายสมัชชาชนเผ่า ในช่วงปี 2542-2543 และประชุมร่วมกับเครือข่ายประชาชนอื่นๆ เพื่อเรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบตลอดจนการปฏิบัติของทางราชการเพื่อความเสมอภาคในการใช้สิทธิในการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลในทางที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ หลายเรื่อง

Article 5 (d): Other civil rights

5 (d) (i): Right to freedom of movement and to reside in the territory of the State and

5 (d) (ii): Right to leave any country, including one's own, and to return to one's own country

74. The Constitution stipulates that every person has the liberty to travel and the liberty to choose a locality to live in the kingdom. Expulsion of a Thai national out of the kingdom or barring entry of a Thai national into the kingdom is not allowed (Section 36). And every person has the liberty in his/her own home, and has the right to protection of his/her property and live in his/her home peacefully (Section 35).

75. Thailand sets no restriction on moving or changing domicile. Every Thai citizen can freely choose a locality to live, by the Constitution, and the Civil and Commercial Code (Sections 37–42) that endorse this right.

76. The Immigration Act B.E. 2522 (1979), the law that controls travel into and out of Thailand, stipulates that legal travel into and out of the country depends upon the presentation of legitimate passports, and can be done freely by both Thais and foreigners. As for foreigners, the law allows a person with an entry-exit visa permission to stay in the country according to the period permitted. Prohibitions are imposed on certain categories of persons, e.g. persons without sufficient means to live, persons with mental disorder, persons with serious contagious disease, persons with record of behavioural traits that may be harmful to other people, or with behaviour that leads to belief that their entry to the kingdom is for girl or child prostitution, or drug trafficking, etc. or to conduct activities that undermine state security or are in conflict with the public morality (Section 12). However, exceptions can be made on a case by case basis, by the authority of the Minister (Section 17), or the Officer in charge can grant permission to stay for a temporary period, on ground that the person is a victim of human trafficking according to Section 12 (8) (Section 19).

77. Limitations of travel, however, apply to persons/immigrants who enter Thailand without proper compliance with the Immigration Act. For example, those who enter without passports or by using fake documents, those who overstay in the kingdom longer than the period permitted, or those who use false identities of others. Other categories covered by the law include persons who have been granted special permission to stay for a temporary period, such as ethnic groups on the highlands who have not had status identification in the past, or other ethnic groups who fall into the category of being confined to stay in their localities, and need to seek permission should they wish to travel out of their locality. This condition will be removed once these people are granted Thai nationality. Thailand still has a large number of persons who face problems about nationality and status identification, which the government is earnestly solving. For immigrants to reside in localities in Thailand, yearly permission of stay can be granted under the quota of not more than 100 persons per country, and not more than 50 persons per country for persons without nationality (Section 40). Alien persons who wish to reside in the Kingdom of Thailand must submit their requests, using the forms set by the Ministerial Regulations. Authority to grant permission is of the Immigrants Selection Committee (established under Section 6), with the Minister's consent and approval (Section 41). Then the Certificate of Residence can be issued to them (Section 47).

78. The statistics of the Immigration Office each year shows that Thailand has approximately 20 million people traveling into and out of the country. There are around 300–400 aliens who file requests to reside in Thailand in a year. (Data in Table 5) Yet there are still a number of illegal immigrants that cannot be clearly accounted for.

5 (d) (iii): Right to nationality

79. Thailand faces the challenge of determining the status and rights of persons for certain groups of people belonging to ethnic groups. This is regarded a significant problem of top priority. In regard to article 1, paragraph 2, and article 1, paragraph 3, of the Convention, which are linked to the issue of nationality, all concerned parties have not

ข้อ 5(ง) สิทธิพลเมืองอื่นๆ

5(ง) ((1) สิทธิในการมีเสรีภาพในการโยกย้ายและการพำนักอาศัยภายในเขตแดนของรัฐ

5(ง) ((2) สิทธิในการเดินทางออกจากประเทศหนึ่งประเทศใดรวมทั้งประเทศของตน และกลับคืนมายังประเทศตน

74. รัฐธรรมนูญกำหนดว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการเดินทางและเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ภายในราชอาณาจักร การเนรเทศบุคคลผู้มีสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามมิให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักรจะกระทำมิได้ (มาตรา 36) และบุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถานและได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข (มาตรา 35)

75. ประเทศไทย ไม่มีการห้ามการโยกย้ายถิ่นที่อยู่ ประชาชนไทยสามารถเลือกถิ่นพำนักอาศัย หรือภูมิลำเนาได้โดยเสรีตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้โดยมีประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยภูมิลำเนา รับรองสิทธิเรื่องนี้ไว้ (มาตรา 37-42)

76. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมการเดินทางเข้า - ออกประเทศไทย กำหนดให้การเดินทางเข้าออกประเทศที่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องมีหนังสือเดินทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถทำได้เสรีทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ สำหรับชาวต่างประเทศ อนุญาตให้บุคคลที่มีการตรวจลงตราอนุญาตเข้า - ออกเมืองภายในราชอาณาจักรได้ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยอาจมีข้อห้ามสำหรับบุคคลบางประเภท เช่น ไม่มีปัจจัยยังชีพ วิกจริต มีโรคติดต่อร้ายแรง มีพฤติการณ์อันน่าจะเป็นภัยต่อสังคม หรือมีพฤติการณ์อันเป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณีค้าหญิงหรือเด็ก ค้ายาเสพติด ฯลฯ หรือประกอบกิจการที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (มาตรา 12) แต่อาจมีการยกเว้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะเรื่องได้ โดยอำนาจของรัฐมนตรี (มาตรา 17) หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้อยู่ได้ชั่วคราว ในกรณีเป็นบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ ตามมาตรา 12 (8) (มาตรา 19)

77. อย่างไรก็ตาม บุคคลผู้เข้าเมืองโดยไม่ปฏิบัติโดยถูกต้องตามกฎหมายคนเข้าเมือง เช่น ลักลอบเข้าเมืองโดยไม่มีหนังสือเดินทาง ใช้เอกสารปลอมแปลง อยู่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือสวมตัวแทนผู้อื่น ตลอดจนบุคคลที่ได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษให้อยู่เป็นระยะเวลาชั่วคราวเช่น กลุ่มชาติพันธุ์บนที่สูงที่ยังไม่มีสถานะบุคคลในอดีต และกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ที่เข้าชายฝั่งต้องถูกจำกัดพื้นที่ ต้องขออนุญาตเมื่อจะออกนอกพื้นที่ แต่เมื่อได้สัญชาติไทยเงื่อนไขทั้งหมดไป ทั้งนี้ประเทศไทยยังมีบุคคลที่ประสบปัญหาเรื่องสัญชาติและสถานะบุคคลอีกเป็นจำนวนมากที่รัฐกำลังเร่งแก้ไข การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร มีการอนุญาตเป็นรายปี โดยไม่เกินประเทศละ 100 คนต่อปี และสำหรับคนไร้สัญชาติไม่เกิน 50 คนต่อปี (มาตรา 40) โดยคนต่างด้าวที่จะเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรจะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และการอนุญาตเป็นอำนาจของ คณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง (ซึ่งตั้งตามมาตรา 6) และด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี (มาตรา 41) แล้วจึงจะได้รับใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (มาตรา 47)

78. ในแต่ละปีข้อมูลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแสดงว่า ประเทศไทยมีคนเดินทางเข้า - ออก ปีละประมาณ 20 ล้านคน มีคนต่างด้าวยื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรปีละประมาณ 300-400 คน (ข้อมูลตามตารางที่ 5) แต่ยังมีผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถระบุข้อมูลได้ชัดเจน

5(ง) ((3) สิทธิในการครองสัญชาติ

79. ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องสิทธิในสถานะบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งถูกจัดเป็นปัญหาสำคัญลำดับสูงสุด แม้จะมีข้อยกเว้นตามข้อ ของอนุสัญญา แต่ด้วยความตระหนักถึงสิทธิของพลเมืองผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมิได้ละเลย (3 (2 1

neglected the problem, but have seriously and continuously made collective effort to push for solutions to this problem, with strong awareness about civil rights. The parties concerned are from the three pillars of power, the Executive Branch, the Legislature and the Judiciary, as well as educational institutions, non-governmental organizations and community-based organizations. This corresponds with the general recommendation No. 30 adopted by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination. Below are some examples.

80. The enactment of the Nationality Act (4th Amendment) B.E. 2551 (2008), which entered into force on 28 February 2008:

- Jus Sanguinis (Attainment of nationality by blood principle); persons born from either a father or a mother who has Thai nationality, whether born in or outside Thailand, will be granted Thai nationality. “Father” here also means the person who can prove that he is the father of the child, even though the person has not registered the marriage with the mother, and has not registered his acceptance of the child.
- Special Provision for a person who cannot acquire Thai nationality, namely, a person whose father and mother are foreigners, and at the time of the person’s birth, the legal father or the father who did not register the marriage to the mother, or the mother who was allowed to reside in Thailand as a special case, or was allowed to stay in Thailand temporarily, or was a person who came into Thailand without permission. In this case of the person who does not acquire Thai nationality by birth, even though he/she was originally held to be a person who came into Thailand without permission, such person may stay in Thailand under whatever status or condition stipulated by the Ministerial Regulations, with due consideration to national security and human rights.
- The new Nationality Act also grants back Thai nationality to persons who used to hold Thai nationality because they were born in Thailand, but their nationality was revoked by the Decree of the Revolution Party, No. 337 (1972) because they were born to parents who were alien persons who had illegally entered Thailand, and for the reason of protecting national security at the time. If those persons can present civil registration proof that they have really resided in Thailand for a long consecutive period of time, they are granted Thai nationality, effective from the date this law came into force. Moreover, the procedures and steps in applying for nationality have been intensified. People who wish to apply can submit their requests to the District Registrar or the local Registrar immediately.

81. The enactment of the Civil Registration Act (2nd Amendment) 2008, which entered into force on 24 July 2008, has made revisions on birth registration to make it clearer and more outreaching to cover all groups of people. In case of receiving birth reports, the Registrar can register and issue birth certificates on the spot. This same process applies to registering births of street children, abandoned children, children with unknown parents, or children without nationality. Under this new law, Household Registration Books will be issued to persons without nationality, as a means to give the right to birth registration to all groups of children, for the acceptance of their status and initial existence, which will lead to their eligibility to other basic rights. A very important sample case of attaining the right to hold nationality is of the people of Mae Ay District who were overlooked by the population census survey. (See details in annex IV.)

82. Apart from the Nationality Act and the Civil Registration Act, there is the Strategy to Address the Problem of Status and Rights of Persons, adopted by the Cabinet on 18 January 2005, aiming to speed up the solution of the problem of status of persons. It determines the status of the group of persons without clear status, so that they can access basic rights, lead their lives and participate in the country’s development to their full potentials. Under this strategy, policies and guidelines have been laid down to protect the rights of these people and solve their problems. It also aims to adjust the attitude and provide assurance and security to state officials with honest conduct in performing their duties to reduce opportunities for exploitation, and to prevent new immigration of persons without status. Four strategies have been utilized:

มีความพยายามร่วมกันผลักดันแก้ไขปัญหารื่องนี้อย่างจริงจังต่อเนื่องทั้งจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ ตลอดจนสถาบันวิชาการ องค์การเอกชนและองค์การชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะทั่วไปที่รับรองโดยคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติข้อที่ 30 ตัวอย่างเช่น

80. การออก พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551 ได้แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการได้สัญชาติ ดังนี้

- การได้สัญชาติโดยหลักสายโลหิตโดยเป็นผู้ที่เกิดจากบิดาหรือมารดาซึ่งมีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ บิดาให้หมายรวมถึงผู้ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเป็นบิดาของผู้เกิดแม้ผู้นั้นจะเป็นบิดาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับมารดาและไม่ได้จดทะเบียนรับรองบุตร

- ผู้ที่ไม่ได้สัญชาติไทยเพราะบิดาและมารดาเป็นคนต่างด้าว และขณะเกิดบิดาตามกฎหมายหรือบิดาที่ไม่ได้สมรสกับมารดาของผู้นั้น เป็นผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษ หรือได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราว หรือเป็นผู้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น จะอยู่ในประเทศไทยในฐานะใด ภายใต้เงื่อนไขใด ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงโดยคำนึงถึงความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และสิทธิมนุษยชน ซึ่งเดิมให้ถือว่าเป็นผู้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต

- พ.ร.บ. ยังได้กำหนดให้คืนสัญชาติแก่บุคคลที่เคยมีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักรไทย แต่ถูกถอนสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 (พ.ศ. 2515) เนื่องจากมีบิดามารดาเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้วยเหตุผลเพื่อการป้องกันและรักษาความมั่นคงของชาติในขณะนั้น ถ้าบุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่จริงในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันโดยมีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ให้ได้สัญชาติไทยตั้งแต่วันที่ พ.ร.บ. นี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งได้เร่งรัดขั้นตอนการขอสัญชาติ โดยสามารถยื่นขอลงรายการสัญชาติต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้ทันที

81. การออก พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2551 ได้แก้ไขให้การจดทะเบียนเกิดมีความชัดเจนและครอบคลุมกลุ่มคนทุกกลุ่ม กรณีมีผู้มาแจ้งการเกิด ให้นายทะเบียนรับแจ้งการเกิด และออกสูติบัตรรวมถึงการแจ้งการเกิดของเด็กเร่ร่อน หรือเด็กที่บุพการีทอดทิ้ง หรือเด็กที่ไม่ปรากฏบุพการี หรือเด็กไม่มีสัญชาติไทย ตลอดจนการจัดทำทะเบียนบ้านสำหรับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย อันถือเป็นการให้สิทธิการจดทะเบียนแก่เด็กทุกกลุ่มเพื่อการยอมรับสถานะ การมีตัวตนขั้นแรกของเด็ก อันนำไปสู่สิทธิพื้นฐานในด้านต่างๆ ต่อไป กรณีตัวอย่างที่สำคัญของการได้มาซึ่งสิทธิในการถือครองสัญชาติคือกรณีชาวอำเภอแม่เมาะที่ตกสำรวจทางทะเบียนราษฎร (ดูรายละเอียดที่ภาคผนวก 3)

82. นอกจากการออก พ.ร.บ. สัญชาติ และ พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎรแล้ว ยังมียุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดกำหนดสถานะให้แก่กลุ่มบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจนให้สามารถเข้าถึงสิทธิมนุษยชนพื้นฐานและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้ตามศักยภาพ วางระบบและแนวทางการคุ้มครองสิทธิและแก้ปัญหาของบุคคลเหล่านี้ ปรับทัศนคติและสร้างหลักประกันให้เจ้าหน้าที่ที่สุจริตได้มั่นใจในการปฏิบัติงาน ลดโอกาสแสวงประโยชน์ และป้องกันการอพยพเข้ามาใหม่ ใช้แนวดำเนินการ 4 ยุทธศาสตร์ คือ

(a) Strategy on Status Determination – for people who took shelter in Thailand, by giving them the right to convert to Thai nationality and granting Thai nationality to their children born in Thailand; to grant status to the legal alien persons and the right to reside in Thailand for a temporary period, etc., with due consideration to what is appropriate and harmonious to the circumstances of the target children, persons who are studying in Thailand's educational institutions, rootless persons, persons who are beneficial to the country, alien labourers and other alien persons;

(b) Strategy on Provision of Basic Rights to the persons with status and rights problem, to enable them to make their living;

(c) Strategy on Proactive and Creative Implementation to prevent new immigration, by cooperating with the neighbouring countries in human resource and community development in the border areas, and to encourage international organizations to play a role in helping to develop the quality of life of the people in the origin countries. At the same time, the strategy imposes stricter measures in preventing new illegal immigrants and in registration control;

(d) Strategy on Administration, prompting the National Security Council, as the main directing agency, to work with other concerned agencies and special task forces to speed up the scrutinizing of granting status to the certain groups of people that have status problem, with an aim to solve the status problem of people on the highlands, people in the border areas, rootless persons and displaced persons who flee from fighting and death. The strategy lays down work plans/projects, links data network, adjusts the attitude of all parties concerned including the neighbouring countries, sets direction for administration and strict law enforcement, sets priority for the implementation, builds participation from all sectors, and conducts systematic monitoring and evaluation. It aims at the six target groups of people with status problems:

(i) People who have originally lived in Thailand, mostly the hill tribes that went unsurveyed from the population census survey, totaling 90,739 persons. The majority of these people have been given status and Thai nationality in their Household Registration Books, with only remaining 2,800 persons to be addressed;

(ii) People who sought shelter from outside Thailand, have lived in Thailand for a long time and have conducted good deeds beneficial to the authorities, totaling 180,000 persons. One third of these have been given status, with the remaining 120,000 persons to be addressed;

(iii) Migrant workers as illegal immigrants (Burma/Myanmar, Laos, Cambodia) totaling 1,200,000 persons;

(iv) Rootless persons;

(v) People who have status problem and are students in Thailand's educational institutions, totaling 60,000 persons;

(vi) Migrant workers who have registered but have not undergone status identification procedures.

83. Progress of the implementation under the strategy in 2006 is as follows.

Status specification

84. The groups of people for whom the government has policy to specify permanent residence status are ethnic groups, and the illegal immigrants who have been granted the status of alien persons entering Thailand legally and have converted to Thai nationality. Approximately 10,500 persons in the two mentioned groups have had their status specified, and around 170,000 of them have been granted Thai nationality. (Their children born in Thailand will be granted Thai nationality under the Nationality Act and other relevant laws.) As for the remaining persons who have submitted their applications, their cases are undergoing the procedures in the process, while there are a number of them who have not submitted their applications.

(ก) ยุทธศาสตร์การกำหนดสถานะสำหรับคนที่อพยพเข้ามาในประเทศ ด้วยการให้สิทธิแปลงสัญชาติเป็นไทย ให้สัญชาติแก่บุตรที่เกิดในประเทศไทย ให้สถานะคนต่างด้าวที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้สิทธิอาศัยอยู่ในประเทศชั่วคราว ฯลฯ ตามความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานภาพแก่เด็กและบุคคลที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาของประเทศ บุคคลไร้รากเหง้า บุคคลที่มีคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ แรงงานต่างด้าวและคนต่างด้าวอื่น ๆ

(ข) ยุทธศาสตร์การให้สิทธิขั้นพื้นฐานแก่บุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้

(ค) ยุทธศาสตร์การดำเนินการเชิงรุกและสร้างสรรค์ ป้องกันการอพยพเข้ามาใหม่ โดยประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาคนและชุมชนชายแดน ให้องค์การระหว่างประเทศใช้บทบาทหน้าที่ช่วยเหลือพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในประเทศต้นทาง เพิ่มความเข้มงวดในการสกัดกั้นผู้อพยพใหม่ที่ไม่ถูกต้อง และการควบคุมทะเบียน

(ง) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ กำหนดให้สภาความมั่นคงแห่งชาติ หน่วยอำนวยการหลักทำงานร่วมกับหน่วยงานเกี่ยวข้องและคณะทำงานเฉพาะกิจเร่งพิจารณาให้สถานะเพื่อแก้ปัญหาบุคคลบนพื้นที่สูง พื้นที่ชายแดน บุคคลไร้รากเหง้าและผู้ลี้ภัยความตาย มีแผนงาน/โครงการ เครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูล ปรับทัศนคติทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และประเทศเพื่อนบ้าน วางแนวทางการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง จัดลำดับความสำคัญ การดำเนินงาน สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยมุ่งดำเนินการกับกลุ่มคนที่มีปัญหาสถานะบุคคล 6 กลุ่ม ได้แก่

(1) กลุ่มที่อาศัยอยู่ดั้งเดิมในประเทศส่วนใหญ่เป็นชาวเขาอพยพตกสำรวจจำนวน 90,739 คน ได้สัญชาติไทยในทะเบียนบ้านแล้วคงเหลือประมาณ 2,800 คน

(2) กลุ่มที่อพยพมาจากนอกประเทศอยู่มานานและทำคุณประโยชน์ให้ราชการจำนวน 180,000 คน ส่วนหนึ่งได้รับสถานะแล้วคงเหลือ 120,000 คน

(3) แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง (พม่า ลาว กัมพูชา) 1,200,000 คน

(4) กลุ่มคนไร้รากเหง้า

(5) กลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะ และอยู่ในสถานศึกษาไทย 60,000 คน

(6) แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนแล้วแต่ไม่ผ่านการพิสูจน์สถานะ

83. ความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในปี 2549 คือ

การกำหนดสถานะ

84. กลุ่มที่มีนโยบายในการกำหนดสถานภาพให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวร คือ กลุ่มชาติพันธุ์และผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายที่ได้รับสถานะเป็นบุคคลต่างด้าวเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและแปลงสัญชาติเป็นไทย ได้รับสถานะแล้วประมาณ 10,500 คน และได้รับสัญชาติไทยประมาณ 170,000 คน (บุตรที่เกิดในประเทศไทยจะได้รับสัญชาติไทยตาม พรบ.สัญชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง) ที่เหลืออยู่ในกระบวนการตามขั้นตอน และส่วนหนึ่งยังไม่มาแสดงตนยื่นคำร้อง

85. The groups of people for whom the government has policy to grant temporary residence status, both officially and unofficially:

(a) Compile history record, issue identification cards, and designate an area to live for the group that have been permitted a temporary stay officially while waiting for their status specification, totaling around 520,000 persons, mainly illegal immigrants from Burma/Myanmar and persons on the highlands who have entered Thailand after 1976 and 1985;

(b) Measures to permit temporary stay unofficially for the groups of people who entered Thailand from neighbouring countries, including displaced persons, illegal immigrants, the National Salvation Movement, displaced Thais, persons who have contributed to the Royal Thai Government, and persons who went unsurveyed from the population census survey.

86. Implementation regarding civil registration and improvement of state laws and regulations to solve the problem about status of persons at a more progressive level includes intensifying extensive birth registration of all children born on Thailand's land according to the law on civil registration, i.e. The Civil Registration Act B.E.2534 (1991). With impetus from both the public and private sectors, as well as international organizations in Thailand, the implementation measures include forms of research study, data compilation and dissemination, ideas and concepts extracted from meetings and seminars. These have resulted in the issuance of regulations on registering the status of persons in the civil registration according to the law to cover more groups of people every year. Under the Regulation of the Central Registration Office Concerning Recording of the Status of Persons in the Civil Registration for the Variety Group of Persons, the arrangements are per year according to the planned schedule, for example:

Year 2000	Listing status of persons and registering communities on the highlands
Year 2002	Birth registration of abandoned children
Year 2003	Birth registration of children in the shelter for displaced persons who fled fighting
Year 2004	Birth registration of children of migrant workers (of Burmese, Laotian and Cambodian nationality) who were born in Thailand
Year 2005	Arrangement of registration for persons without registration status, by the Regulations of the Central Registration Office on Arrangement of Registration for Persons Without Registration Status 2005, for persons without registration status who reside in localities in Thailand, but are not listed in the Household Registration (TR 13 – Household Registration for Legal Immigrants on Temporary Residence Permit, or Illegal Immigrants by the Immigration Act; TR 14 – Household Registration for Thai Citizens and Alien Persons with Alien Identification Papers), due to lack of proof of origin of birth or personal history record. The names of these persons will be added in the Civil Registration, and their children born in Thailand will be registered and issued with Birth Certificates, using the form TR 031, with their names appearing in the same History Record Registration Book as of their parents (TR 38 A)
Year 2007	On the auspicious occasion of the 80th Birthday Anniversary of His Majesty the King, a project was initiated to commemorate the occasion to grant legal status to Thai persons not listed in the Household Registration, by attending to their reporting and facilitating them with assistance in tracing for proof and in the investigation process in order that their names can be added, or that overdue registration of births can be accepted, so that their names will appear in the Civil Registration Book legitimately

85. กลุ่มที่มีนโยบายกำหนดสถานภาพให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยในลักษณะชั่วคราวทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(1) จัดทำทะเบียนประวัติ บัตรแสดงตน และกำหนดพื้นที่อยู่อาศัย ให้กับกลุ่มที่ให้อยู่ชั่วคราวอย่างเป็นทางการ ระหว่างรอการพิสูจน์ทราบสถานะประมาณ 520,000 คน เป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองจากพม่าและบุคคลบนพื้นที่สูงที่เข้ามาหลังปี 2519 และ 2528

(2) ผ่อนผันให้อาศัยอยู่อย่างไม่เป็นทางการ สำหรับกลุ่มที่มาจากประเทศเพื่อนบ้านมีทั้งผู้อพยพ ผู้หลบหนีเข้าเมือง ขบวนการก๊วต คนไทยพลัดถิ่น ผู้ที่เคยทำคุณประโยชน์ให้ทางราชการและผู้ตกค้างสำรวจ

86. การดำเนินการด้านทะเบียนราษฎรและการปรับแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาสถานะบุคคลในขั้นตอนที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้น คือ

1) เร่งรัดให้มีการจดทะเบียนการเกิดทั่วถึงให้กับเด็กทุกคนที่เกิดบนแผ่นดินไทยตามกฎหมายการทะเบียนราษฎรคือพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 โดยการผลักดันทั้งจากภาครัฐ เอกชนและองค์การระหว่างประเทศในไทยทั้งในรูปแบบการศึกษาวิจัย การประมวลข้อมูลและเผยแพร่แนวคิดผ่านการประชุมสัมมนาต่างๆ จนส่งผลให้มีการออกระเบียบการลงรายการสถานะบุคคลในทะเบียนราษฎรตามกฎหมายให้ครอบคลุมบุคคลกลุ่มต่างๆ เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยอาศัยระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาการลงรายการสถานะบุคคลแต่ละกลุ่มแต่ละปีตามระยะเวลาที่จัดทำ เช่น

ปี 2543 การลงรายการสถานะบุคคลและทะเบียนชุมชนบนพื้นที่สูง

ปี 2545 การจดทะเบียนเกิดเด็กถูกทอดทิ้ง

ปี 2546 การจดทะเบียนการเกิดของเด็กในพื้นที่พักพิงของผู้หนีภัยจากการสู้รบ

ปี 2547 การจดทะเบียนการเกิดบุตรแรงงานต่างด้าว (สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา) ที่เกิดในประเทศไทย

ปี 2548 การจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนโดยระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการสำรวจและจัดทำทะเบียนสำหรับบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียน พ.ศ. 2548 สำหรับบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยแต่ไม่มีรายการในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13 - ทะเบียนบ้านใช้สำหรับคนเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ชั่วคราวหรือเข้าเมืองโดยไม่ชอบตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและ ท.ร.14 - ทะเบียนบ้านสำหรับคนสัญชาติไทย และคนต่างด้าวที่มีใบสำคัญคนต่างด้าว) เนื่องจากไม่มีหลักฐานยืนยันถิ่นกำเนิดหรือประวัติ โดยเพิ่มชื่อในทะเบียนราษฎร และบุตรที่เกิดจากบุคคลกลุ่มนี้ก็จะได้รับการแจ้งเกิดและสูติบัตรตามแบบ ท.ร.031 และมีชื่อในทะเบียนประวัติเดียวกับบิดามารดา (ท.ร. 38 ก)

ปี 2550 ซึ่งเป็นโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีโครงการให้สถานภาพทางกฎหมายแก่คนไทยที่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน ด้วยการรับแจ้งอำนวยความสะดวก ช่วยเหลือในการสืบค้นหลักฐานและสอบสวนให้สามารถเพิ่มชื่อหรือรับแจ้งเกิดเกินกำหนดโดยให้มีชื่อในทะเบียนราษฎรอย่างถูกต้อง

5 (d) (iv): Right to marriage and to choose one's spouse

87. The Constitution specifies protection of a person's right in the family and his/her right to privacy (Section 34). It also encourages and supports unity and strength of the family institution (Section 80). Regarding the right to marriage of a Thai national to an alien person or marriage between two alien persons, practices should be based on the principles of the following laws and orders:

- (a) Civil and Commercial Code, Book 5, Chapter 2 on Conditions of Marriage (Sections 1448–1460) allows a person aged over 17 years to be married. (Section 1448);
- (b) Family Registration Act B.E.2478 (1935) (Section 10);
- (c) Act on Conflict of Laws on Family Matters B.E. 2481 (1938) (Section 20);
- (d) Ministry of Interior Regulations on Marriage Registration B.E. 2541 (1998), No. 13;
- (e) Letter of the Department of Provincial Administration No. MT 0310.2/W 1170 dated 31 May 2000.

88. Practices toward alien persons should be the same as Thai nationals. There is, however, an issue concerning various considerations regarding marriage that the Registrar is unable to verify. For example, man and woman who are related by blood, i.e. are brothers/sisters by the same mother and father, or either of the two cannot be married (Section 1450). Either of the spouse under legal marriage cannot be remarried (Section 1452). It is the duty of the petitioner (the alien person) who does not have a residential locality in Thailand to find witnesses or evidence to prove to the Registrar that he/she has all the qualities specified as conditions to such marriage. Only then the Registrar can register the marriage.

89. The Act on Conflicts of Laws on Family Matters 1938 stipulates that “A marriage which can be carried out in conformity with the law of the country where the marriage is held is considered complete.” In the case of two alien persons, man and woman, already married in their respective country, this means that their marriage is still complete or in effect. To register their marriage in Thailand without having their qualities under Section 1452 verified, will result in their marriage being nullified. The consequences faced by the married couple are regarding their rights, duties, assets and children (if any). It is therefore necessary for the country of their origin to certify their rightful qualities for marriage according to Thai laws before they can be married in Thailand. This must not be seen as a legal protectionist measure, but as one to protect rights and to comply with the provisions of the law to make the marriage registration complete.

5 (d) (v): Right to own property, individually and jointly with others, and

5 (d) (vi) right to inheritance

90. The Constitution's provisions on these two issues state that the right of a person to possession must be protected. Inheritance must be protected. The right of a person to inheritance must be in compliance with the law (Section 48). The expropriation of fixed assets cannot be carried out, except by the power under the provision of a specific law, which orders payment of fair compensation to be made in due time. The assets expropriated and not utilized must be returned to the original owner and his/her inheritors by demanding back the compensation paid (Section 49). Therefore, by the provisions of the Constitution, there is the Asset Expropriation Act as a supplementary law, which has been enacted and announced in the Royal Gazette as an official record. This law is equally enforced to all Thai nationals.

91. The right to own property also covers the right to own assets, especially land (personal possession) and condominiums (joint possession with others).

5(ง) (4) สิทธิในการสมรสและเลือกคู่สมรส

87. รัฐธรรมนูญกำหนดการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในครอบครัวและความเป็นอยู่ส่วนตัวไว้ (มาตรา 34) พร้อมกับการเสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัว (มาตรา 80) สิทธิในการสมรสของบุคคลสัญชาติไทยกับบุคคลต่างด้าวหรือบุคคลต่างด้าวด้วยกัน ถือเป็นปฏิบัติบนพื้นฐานกฎหมาย และหนังสือสั่งการ คือ

(ก) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 หมวด 2 เงื่อนไขแห่งการสมรส (มาตรา 1448- 1460)

อนุญาตให้บุคคลสมรสได้ เมื่อมีอายุ 17 ปีบริบูรณ์แล้ว (มาตรา 1448)

(ข) พระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2478 (มาตรา 10)

(ค) พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. 2481 ว่าด้วยเรื่องครอบครัว (มาตรา 20)

(ง) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. 2541 ข้อ 13

(จ) หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0310.2/ว 1170 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2543

88. การปฏิบัติสำหรับบุคคลต่างด้าว ถือเป็นปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้มีสัญชาติไทยแต่มีประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติตามเงื่อนไขแห่งการสมรสที่นายทะเบียนไม่สามารถตรวจสอบได้ เช่น ชายหญิงซึ่งเป็นญาติสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือลงมาเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมแต่บิดาหรือมารดา จะทำการสมรสกันไม่ได้ (มาตรา 1450) และทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้ (มาตรา 1452) เป็นหน้าที่ของผู้ร้อง (คนต่างด้าว) ที่ไม่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยต้องหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ให้ปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีคุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนตามเงื่อนไขแห่งการสมรสดังกล่าว นายทะเบียนจึงสามารถจดทะเบียนสมรสให้ได้

89. ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ. 2481 มาตรา 20 บัญญัติว่า “การสมรสซึ่งได้ทำถูกต้องตามแบบที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแห่งประเทศที่ทำการสมรสนั้นย่อมเป็นอันสมบูรณ์ ” ซึ่งเป็นผลให้บุคคลต่างด้าวที่มีการจดทะเบียนสมรสในประเทศของตนก็มีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย หากไม่มีการตรวจสอบเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ มาตรา 1452 ก็จะทำให้การจดทะเบียนสมรสนั้นเป็นโมฆะ ซึ่งคู่สมรสจะได้รับผลกระทบเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ ทรัพย์สิน และบุตร (ถ้ามี) ได้ และผู้ที่รู้ข้อมูลดังกล่าวดีที่สุดคือประเทศเจ้าของสัญชาติของบุคคลต่างด้าวดังกล่าว โดยต้องให้หน่วยงานของประเทศดังกล่าวรับรองมาว่า บุคคลต่างด้าวที่ประสงค์จะสมรสตามกฎหมายไทยมีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายไทย ทั้งนี้ไม่ใช่เป็นการกีดกันทางกฎหมาย แต่เป็นการพิทักษ์สิทธิและปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายที่จะทำให้การจดทะเบียนสมรสมีความสมบูรณ์

5(ง) (5) สิทธิการครอบครองทรัพย์สินทั้งโดยส่วนตัวและร่วมกับบุคคลอื่นและ

5(ง) (6) สิทธิในการรับมรดก

90. รัฐธรรมนูญบัญญัติ 2 เรื่องนี้ไว้ว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองการสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 48) การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ ซึ่งต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมในเวลาอันควร อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนแล้วมิได้ใช้ประโยชน์ต้องคืนแก่เจ้าของเดิมและทายาทโดยเรียกคืนค่าทดแทน (มาตรา 49) โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้จึงมีกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เป็นกฎหมายรองรับและมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นหลักฐานทางราชการ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวนี้ใช้บังคับกับผู้สัญชาติไทยทุกคนโดยเสมอภาคกัน

91. สิทธิในการครอบครองทรัพย์สิน ครอบคลุมถึงสิทธิในการครอบครองอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะที่สำคัญคือที่ดิน (ครอบครองโดยส่วนตัว) และอาคารชุด (ครอบครองโดยร่วมกับบุคคลอื่น)

92. Regarding the right to land of alien persons, the Code of Laws on Land B.E. 2497 (1954) and the Amendments guide the operation in managing the state land and in protecting the citizens' land. This also connects to (d) Civil Rights, i.e. Right to Residing (1) and (f) Economic and Social Rights, i.e. Right to Housing (3). The law provides an alien person with the right to utilize not more than one rai of land⁶ per family for residential purpose, not more than 10 rais for agriculture, not more than one rai for commerce, not more than 10 rais for industry, and not more than half a rai for making family cemetery (Sections 86–96). There are a set of criteria specifically in determining the right to land of alien persons.

93. As with Thai nationals, practices will be based on the Code of Laws on Land B.E. 2547 (2004). Thai nationals also have the right to occupy land for agriculture, according to the Land Reform Act or Agriculture B.E. 2518 (1975), which aims to help agriculturists to have land to make their living and to put land to use toward maximum benefit. There are also the Regulations of the Central Land Management Committee 1974 set up to assign the land that belongs to the Ministry of Agriculture and Cooperatives to government agencies or the citizens. As for the persons without legal status, they still face the problem of illegitimacy toward the two rights mentioned above.

5 (d) (vii): Freedom of thought, conscience and religion

94. The Constitution states that every person must have complete freedom to adhere to any religion or doctrine, to practise in accordance with his/her religious strictures, attend or perform religious rites according to his/her beliefs, as long as they do not contradict the person's duties as a citizen or the public morality, or affect the national security. In exercising this freedom, a person is protected against any infringement by the state which deprives him/her of his/her right or other legitimate benefits (Section 38). The state must support and protect Buddhism and other religions, promote good understanding and unity among followers of all religions, and support the application of religious teachings to enhance moral values and virtues and improve better quality of life (Section 73). Furthermore, the Criminal Code also has clauses in support of this issue, regarding the prohibition of insult on any religion, or causing disturbances at legal religious rites or congregations (Sections 206–207). Even though the majority of the population adhere to Buddhism, and there was a group of Buddhists who submitted a proposal to the Constitution Drafting Council during their drafting in 2007 to include a clause saying that Buddhism is a national religion, there was opposition from a number of people. Subsequently, the Constitution Drafting Committee decided to retain the original clause, not to include the new clause as proposed. Thailand's population consists of peoples who adhere to a diversity of religions, including Buddhism, Christianity, Islam, Bhrama, Sikh, Hindu, Kongjue, Shinto, Zen, etc.

5 (d) (viii): Freedom of opinion and expression, and

5 (d) (ix): Freedom of association and right to peaceful assembly

95. The Constitution, in the Section on Rights and Liberty, upholds the people's political rights and liberties. This covers many aspects, namely freedom to express opinion, speak, write, print, advertise, and others (Section 39), freedom to a peaceful rally, and to assemble as an association, union or other groupings, including to form a political party and to hold a peaceful demonstrations (Sections 44, 45, 47, 65).

⁶ 1 acre = 2.5 rai of land.

92. สิทธิในที่ดินของคนต่างด้าว ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ใช้เป็นแนวปฏิบัติในการจัดที่ดินของรัฐและการคุ้มครองที่ดินของประชาชน ซึ่งมีผลเชื่อมโยงถึง (ง) สิทธิพลเมือง คือสิทธิการพำนักอาศัย (1)) และ(ฉ) สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม ฯ คือสิทธิการมีที่อยู่อาศัย (3)) โดยกำหนด ให้คนต่างด้าวมีสิทธิใช้ที่ดินต่อครอบครัวเพื่อการอยู่อาศัยได้ไม่เกิน 1 ไร่⁶ และเพื่อเกษตรกรรมไม่เกิน 10ไร่ เพื่อพาณิชยกรรมไม่เกิน 1 ไร่ เพื่ออุตสาหกรรมไม่เกิน 10 ไร่ และเพื่อการสุสานตระกูลละไม่เกิน 1/2 ไร่ (มาตรา 86-96) โดยมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดสิทธิในที่ดินของคนต่างด้าวกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

93. สำหรับผู้มีสัญชาติไทยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2547 และยังมีสิทธิครอบครองที่ดินเพื่อการเกษตรตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินหรือเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ซึ่งมุ่งช่วยให้เกษตรกรรมมีที่ดินทำกินและการใช้ที่ดินเกิดประโยชน์สูงสุดโดยมีระเบียบคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง พ.ศ. 2517 เพื่อจัดรูปที่ดินที่เป็นทรัพย์สินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับส่วนราชการหรือราษฎร สำหรับผู้ไม่มีสถานะบุคคลตามกฎหมายยังต้องประสบปัญหาในเรื่องสิทธิทั้ง 2 ประการตามหัวข้อข้างต้น

5ง) (7) เสรีภาพในความคิด ความสำนึกและศาสนา

94. รัฐธรรมนูญกำหนดว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา การเลือกปฏิบัติหรือนิกายการปฏิบัติตามหลักศาสนาบัญญัติหรือพิธีกรรมความเชื่อที่ไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมือง ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี การใช้เสรีภาพนี้บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองมิให้รัฐกระทำการใดๆ อันเป็นการรอนสิทธิหรือเสียประโยชน์อันควรได้เพราะเหตุจากการนับถือศาสนาที่แตกต่างจากบุคคลอื่น (มาตรา 38) รัฐต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา และสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต (มาตรา 73) นอกจากนี้ประมวลกฎหมายอาญายังบัญญัติรับรองเรื่องนี้ไว้ในเรื่องการห้ามเหยียดหยามศาสนาใดหรือก่อความวุ่นวายขึ้นในการประชุมหรือพิธีกรรมของศาสนาใดๆ ที่ชอบด้วยกฎหมาย (มาตรา 206 - 207) แม้ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศนับถือศาสนาพุทธ และมีพุทธศาสนิกชนจำนวนหนึ่งได้ยื่นข้อเสนอต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญในระหว่างการร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ให้บรรจุข้อความเพิ่มเติมบัญญัติให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แต่ก็ได้มีการคัดค้านจากประชาชนอีกจำนวนหนึ่ง และในที่สุดคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก็ยังคงข้อความเดิมไว้โดยมิได้เพิ่มเติมตามข้อเสนอ และประเทศไทย ก็มีศาสนิกชนที่หลากหลายทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์ ซิกข์ ฮินดู ขงจื้อ ซินโต เซน ฯลฯ

5ง)(8) สิทธิในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก

5ง)(9) สิทธิในการชุมนุมอย่างสงบและการรวมกลุ่ม

95. รัฐธรรมนูญหมวดสิทธิและเสรีภาพประกันสิทธิทางการเมืองและเสรีภาพของประชาชนไว้ครอบคลุมหลายเรื่องคือเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณาและวิธีอื่น (มาตรา 39) เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบรวมกันเป็นสมาคม สหภาพหรือหมู่คณะอื่นการจัดตั้งพรรคการเมืองและการต่อต้านโดยสันติวิธี (มาตรา 44,45,47,65)

⁶ 1 เอเคอร์ = 2.5 ไร่

Article 5 (e): Economic, social and cultural rights

5 (e) (i): Rights to work, to choose a career freely, to enjoy a decent satisfactory working condition, to be protected from unemployment, to equal and fair remuneration, and 5 (e) (ii): right to form and join a workers' union

96. The Constitution prohibits forced recruitment of labour, except when there is a specific law for reasons of preventing emergency natural disasters or in war time (Section 51). It specifies rights and liberties in having an occupation and in free and fair competition, protects the people with regard public utilities, consumer protection, urban planning, conservation of natural environment, safeguard security and welfare of the people, to prevent monopoly and unfair competition (Section 50). The Constitution 2007 has added provisions on people's right to safety and security at their work places, and on secure living allowances during/after their working period (Section 44). It aims to promote the sufficiency economy concept, support the free economy system, distribute income fairly, expand career opportunities for the people at large by encouraging the use of local wisdom. All these correspond well with the lifestyle of the agriculture society where the majority of people are working in agriculture, as an independent profession. The law also supports people in working age to have jobs. It protects child and women labourers, lays down systems of labour relations and social security, sets fair remuneration, so that everyone can enjoy equal benefits and welfare without discrimination (Sections 83–84).

97. The Ministry of Labour is responsible for labour affairs, including employment, work safety and security according to all relevant laws, both domestic law and commitments under international conventions on labour. The Employment Service and Job Seekers Protection Act B.E.2528 (1985) and the Aliens Work Act B.E. 2551 (2008) do not contain provisions on racial discrimination. The main law on labour protection is the Labour Relations Act B.E. 2518 (1975) which is an operational kind of law that provides guidelines on the promotion of good relations between employers and employees, sets principles on settling labour disputes, systematizes the formation of employer-employee associations and unions, and protects the interest of employees. The Labour Protection Act (2nd Amendment) B.E.2551 (2008) which has been in effect since May B.E. 2551 (2008) has made amendments to provide wider and more effective protection for employees, in terms of employment protection direction, employees' benefits, e.g. prohibiting employers from demanding or receiving security assets from employees as guarantee for jobs. The court has the power to order job contracts, employer's orders, regulations, etc. to take effect only when they are considered fair and appropriate in each case. The law covers use of labour, rest days, taking leave with numbers of days clearly specified, female and child labour protection, wages, Wages Committee, welfare and working conditions, job criteria, petition, work suspension, compensation, Labour Inspection Officer, Employees' Assistance Fund, etc.

98. The Labour Welfare and Protection Department is the focal agency mandated with the tasks of setting labour standards regarding working conditions, labour relations, labour welfare, work safety and health. The work of the Department is to help regulate minimum labour standard requirements so that they can bind concerned employers and employees. Labour standards at levels higher than what the law sets will be in the forms of promotion projects to encourage employers and employees to comply voluntarily. With regard to protection, the law ensures that employees both in public enterprises and in business firms in the private sector enjoy their rightful benefits as stipulated by the labour law, with due consideration of the basic rights in employment of all employees and the importance of eliminating discrimination in employment and occupation. The operational direction is as follows.

ข้อ 5 สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

5(ฉ) (1) สิทธิในการมีงานทำ เลือกงานอย่างเสรี มีสภาพการทำงานที่เหมาะสมน่าพอใจ ได้รับการคุ้มครองจากสภาพการตกงาน ได้รับค่าจ้างที่เท่าเทียมและผลตอบแทนที่ยุติธรรมน่าพอใจ และ

5(ฉ) (2) สิทธิในการจัดตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงาน

96. รัฐธรรมนูญกำหนดห้ามการเกณฑ์แรงงาน เว้นแต่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ ฉุกเฉิน หรือภาวะสงคราม (มาตรา 51) กำหนดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม คุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพประชาชนหรือเพื่อป้องกันการผูกขาดและความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน (มาตรา 50) และ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 บัญญัติเพิ่มเติมให้บุคคลมีสิทธิได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน และหลักประกันการดำรงชีพในระหว่าง/พ้นสภาวะการทำงาน (มาตรา 44) ส่งเสริมแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนระบบเศรษฐกิจเสรี กระจายรายได้อย่างเป็นธรรมขยายโอกาสการประกอบอาชีพของประชาชน ด้วยการสนับสนุนให้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมเกษตรกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ประกอบอาชีพการเกษตรซึ่งเป็นการทำอาชีพอิสระรวมถึงส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน เด็กและหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคมรวมทั้งค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่เท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ (มาตรา 83-84)

97. กระทรวงแรงงานรับผิดชอบดูแลภารกิจด้านแรงงาน การมีงานทำ และสวัสดิภาพการทำงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายภายในและพันธกรณีระหว่างประเทศของอนุสัญญาด้านแรงงาน คือ พระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528 และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ซึ่งมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ กฎหมายหลักในการคุ้มครองแรงงานคือ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 เป็นกฎหมายในระดับปฏิบัติที่ใช้วางแนวทางส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง วางหลักเกณฑ์การระงับข้อพิพาทแรงงาน จัดระบบการจัดตั้งสมาคมนายจ้างลูกจ้างและสหภาพแรงงานและคุ้มครองประโยชน์การจ้าง และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนพฤษภาคม 2551 แก้ไขเพิ่มเติมให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองที่มากขึ้นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในเรื่องแนวทางคุ้มครองการจ้างงาน สิทธิประโยชน์ของลูกจ้างโดยกำหนดห้ามนายจ้างเรียกรับหรือรับหลักประกันการทำงาน ศาลมีอำนาจสั่งให้สัญญาจ้าง ข้อบังคับ คำสั่งนายจ้าง ฯลฯ มีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี การใช้แรงงาน การหยุด การลา มี การกำหนดเวลาชัดเจน การคุ้มครองแรงงานหญิง แรงงานเด็ก ค่าจ้าง คณะกรรมการค่าจ้าง สวัสดิการและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เกณฑ์การทำงาน การร้องทุกข์ การพักผ่อน ค่าชดเชย พนักงานตรวจแรงงาน กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ฯลฯ

98. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เป็นหน่วยปฏิบัติด้วยภารกิจในการกำหนดมาตรฐานแรงงานด้าน สภาพการทำงาน แรงงานสัมพันธ์ สวัสดิการแรงงาน และความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน โดยมาตรฐานแรงงานขั้นต่ำจะได้รับการกำหนดออกมาเป็นกฎหมาย เพื่อให้มีสภาพบังคับกับนายจ้างและลูกจ้างที่เกี่ยวข้อง ส่วนมาตรฐานแรงงานในระดับที่สูงกว่ากฎหมายกำหนดจะอยู่ในรูปของโครงการส่งเสริมต่างๆ เพื่อให้ นายจ้างและลูกจ้างปฏิบัติตามด้วยความสมัครใจ การคุ้มครองให้ลูกจ้างในรัฐวิสาหกิจและในสถานประกอบการภาคเอกชนได้รับสิทธิประโยชน์จากการทำงานของตนตามที่กฎหมายแรงงานกำหนด โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานของลูกจ้างทุกคน และความสำคัญของการขจัดเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพโดยมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

99. The Labour Relations Act 1975 provides for labour-related agreement on working conditions, principles and methods in dialogues and negotiations between employers and employees, and principles and methods in establishing organizations of employers and employees. Specific provisions in this law concern the establishment of this organization under Section 56 and state that those who have the right to found an employer's association must be employers of the same business type, are of the age of maturity, and hold Thai nationality. Furthermore, Section 88 states that those who have the right to found a labour union must be employees of the same employer, or employees working in the same business type regardless of the number of employers, are of the age of maturity and hold Thai nationality. This law guarantees the right to all employers and covers all employer's organizations at all levels, be they the employers' association, or a federation of employers' organisations, regardless of the employers' nationalities. The same applies to all employees by the definition of this law; they can join any employees' organizations of all levels, be they a labour union, or a federation of labour unions, regardless of the employees' nationalities.⁷

100. The Labour Protection Act 1998 and its Second Amendment 2008 specify the working conditions and the benefits or minimum remuneration that employees in private enterprises must receive from their respective employers. This is a measure of protection extended to all employees equally, regardless of their nationalities, and including illegal migrant workers, whose basic labour rights are protected under this law, in the same manner as for employees of Thai nationality. The law gives importance to eliminate discrimination between male and female employees, aiming at protecting both male and female employees' basic working rights equally. Section 15 specifies that an employer must treat male and female employees equally in employment, except when that cannot be done due to different natures or conditions of work. This is a guarantee that the remuneration packages agreed by the employer to his/her employees in the company are equal between male and female workers, whether they be regarding the benefits, e.g. training to enhance knowledge, etc., labour welfare, e.g. travel allowance or other payment such as per diem, or in setting retirement age. With regard remuneration for the work done that employees must receive, wages or salaries are considered fundamental rights which are crucial to the livelihood of both male and female employees. The law thus gives additional legal guarantees that in the case of similar nature, quality and quantity of work, the employer must pay the same rates of wage/salary, overtime payment for work on weekdays and on weekends and public holidays to his/her employees equally, regardless of male or female gender.

101. Thailand's ratification of the International Labour Organization Conventions (data in the core document) means the country has made commitment to undertake the mission as a state party to the International Labour Organization (ILO), in the same manner as other states parties that have to implement under the ILO's Charter. The Ministry of Labour is the main agency responsible for implementing in compliance with the ILO Convention, starting with reviewing, revising and giving comments on the Draft Protocol, preparing the Country Report on Implementing the Protocol, including preparation of a report on domestic laws and practices which correspond with the ILO standards, or compilation of clarifications about problems and threats in implementing to comply with the ILO standards. However, a crucially important mission as a member country is to promote basic labour rights, improve

⁷ From the statistics of the Central Registration Division, Office of Labour Relations, in April 2007, there are 1,722 labour organizations nationwide, 576 of which are in Bangkok, and 1,146 organisations in the regions (1 in 3 or 33.5:66.5 %). There are 45 Labour Unions of public enterprises with 170,830 members; 1,229 labour unions in private companies, with 326,950 members. On top, there are 16 Federations of Labour Unions in private companies, 1 Federation of 'Public Enterprises' Labour Unions, 11 Councils of Employees' Organisations, 405 Employers' Associations, 3 Federations of Employers' Organisations, and 12 Councils of Employers' Organisations, with a combined total members of 497,780. Out of this, 255,620 members are in Bangkok, and 242,160 are in the regions, or at a close ratio of 51:49 %.

99. พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 กำหนดการจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการทำงานหลักเกณฑ์และวิธีการในการร่วมเจรจาต่อรองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้งองค์กรของนายจ้างและลูกจ้างถึงแม้กฎหมายฉบับนี้จะมีบทบัญญัติเป็นการเฉพาะสำหรับผู้ริเริ่มจัดตั้งองค์กรไว้ในมาตรา 56 ว่าผู้มีสิทธิจัดตั้งสมัคมนายจ้าง ต้องเป็นนายจ้างที่ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน บรรลุนิติภาวะ และมีสัญชาติไทยเช่นเดียวกันและกำหนดไว้ในมาตรา 88 ว่าผู้มีสิทธิจัดตั้งสหภาพแรงงานต้องเป็นลูกจ้างของนายจ้างคนเดียวกัน หรือเป็นลูกจ้างซึ่งทำงานในกิจการประเภทเดียวกันโดยไม่คำนึงว่าจะมีนายจ้างกี่คน บรรลุนิติภาวะ และมีสัญชาติไทย แต่กฎหมายฉบับนี้ก็ให้สิทธิแก่นายจ้างทุกคนตามความหมายในกฎหมายฉบับนี้สามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรของนายจ้างได้ทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นสมัคมนายจ้าง และสหพันธ์นายจ้าง ไม่ว่านายจ้างนั้นจะถือสัญชาติใดก็ตาม เช่นเดียวกันลูกจ้างทุกคนตามความหมายในกฎหมายฉบับนี้สามารถเข้าเป็นสมาชิกองค์กรของลูกจ้างได้ทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นสหภาพแรงงาน และสหพันธ์แรงงาน ไม่วาลูกจ้างนั้นจะถือสัญชาติใดก็ตาม⁷

100. พ.ร.บ. คู่ครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดเกี่ยวกับสภาพการทำงานและสิทธิประโยชน์หรือผลตอบแทนขั้นต่ำที่ลูกจ้างในสถานประกอบการเอกชนต้องได้รับจากนายจ้าง อันเป็นการคุ้มครองลูกจ้างทุกคนอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีสัญชาติใด รวมถึงคนงานต่างด้าวที่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ซึ่งได้รับการคุ้มครองสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานภายใต้กฎหมายฉบับนี้เช่นเดียวกับลูกจ้างสัญชาติไทย ให้ความสำคัญกับการจัดการเลือกปฏิบัติระหว่างลูกจ้างชายและหญิง โดยมุ่งคุ้มครองลูกจ้างชายและหญิงด้วยสิทธิพื้นฐานในการทำงานที่เท่าเทียมกัน ตามมาตรา 15 ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของแรงงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้ อันเป็นหลักประกันว่า ผลตอบแทนทุกอย่างที่นายจ้างตกลงจัดให้แก่ลูกจ้างในสถานประกอบการของตนนั้น ต้องเท่าเทียมกันระหว่างลูกจ้างชายและหญิง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสิทธิประโยชน์ เช่น การฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้ ฯลฯ เรื่องสวัสดิการแรงงาน เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าตอบแทนอื่นใด เช่น เบี้ยเลี้ยง หรือการกำหนดอายุเกษียณ ผลตอบแทนจากการทำงานที่ลูกจ้างต้องได้รับนั้น ค่าจ้างในการทำงานเป็นสิทธิพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของลูกจ้างทั้งชายและหญิง จึงได้ให้หลักประกันทางกฎหมายเพิ่มเติมไว้ว่า ในกรณีของงานที่มีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและปริมาณเท่ากัน นายจ้างต้องจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงาน ในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างเท่าเทียมกันไม่ว่าลูกจ้างจะเป็นชายหรือหญิง

101. การให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (มีข้อมูลในเอกสารหลัก) กระทรวงแรงงานในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามพันธกิจของประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) ซึ่งมีพันธกิจ เช่นเดียวกับประเทศสมาชิกทั้งปวงของ ILO ที่ต้องปฏิบัติภายใต้ธรรมนูญ ILO ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาตรวจสอบแก้ไข และให้ความเห็นต่อร่างตราสาร การจัดทำรายงานการปฏิบัติตามตราสารการจัดทำรายงานด้านกฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศที่สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงาน ILO หรือการจัดทำคำชี้แจงเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงาน ILO แต่พันธกิจที่สำคัญยิ่งในฐานะประเทศสมาชิกคือ การส่งเสริมสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐาน การปรับปรุงสภาพการทำงานและความ

⁷ จากข้อมูลของกลุ่มงานทะเบียนกลาง สำนักแรงงานสัมพันธ์ เมื่อเดือนเมษายน 2550 มีองค์การแรงงานทั่วประเทศ 1,722 องค์การอยู่ใน กทม.576 องค์การในภูมิภาค 1,146 องค์การ (1 ใน 3 หรือร้อยละ 33.5/665) เป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ 45 องค์การ จำนวนสมาชิก 170,830 คน สหภาพแรงงานในกิจการเอกชน 1,229 องค์การสมาชิก 326,950 คน สหพันธ์แรงงาน กิจการเอกชน 16 องค์การ สหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ 1 แห่ง สภาองค์การลูกจ้าง 11 องค์การ สมัคมนายจ้าง 405 องค์การ สหพันธ์แรงงานรัฐวิสาหกิจ 1 แห่ง สภาองค์การลูกจ้าง 12 องค์การ มีจำนวนสมาชิกรวม 497,780 คน อยู่ใน กทม 255,620 คน และอยู่ในภูมิภาค 242,160 คน คิดเป็นอัตราส่วนใกล้เคียงกันคือประมาณร้อยละ 51.49

the working and living conditions of workers, and to expand opportunities for employment. In other words, the mission is to implement in compliance with the ILO Labour Standards, with firm determination to improve and develop domestic laws and practices on the elimination of discrimination in work remuneration. The Ministry of Labour has therefore undertaken steps to ratify ILO Convention No. 100 on Equal Remuneration, 1951 on 8 February 1999, and has prepared periodic reports on the results of Thailand's implementation under the ILO Convention at a regular period of every two years.

102. As for promotion measures, the Department of Labour Welfare and Protection has compiled the Thai Labour Standards (MRT.8001-2003) for enterprises of all types and sizes, especially export businesses to apply in their organizations on a voluntary basis. Thai Labour Standards 8001-2003 lay down management and system of practices towards employees in an organization to ensure a foundation that complies with the Labour Law and other regulations on labour. These standards add provisions to the Labour Law stipulations, particularly on non-discrimination, stating that "An enterprise must not practise or support any discriminatory practice in employment, payment of wages and remuneration, working, welfare, opportunities for training and development, promotion consideration, termination of employment or forced retirement for reason of differences in nationality, race, religion, language, age, gender, marital status, personal attitude, disability, membership in a labour union, preference toward a political party, or other personal ideologies, etc."

103. Any enterprise that wishes to develop its system of labour standards in order to qualify for a Thai Labour Standards 8001-2003 certificate must act according to the rules and operational guidelines of the Thai Labour Standards 8001-2003. It will have to go through a follow up and monitoring system, and an examination and evaluation on its operation accordingly. Specifically on remuneration and gender related discrimination, below is the set of criteria checklist:

Employees must be paid overtime payment at a rate not lower than what the law sets for the work done outside normal working hours

Male and female employees must be paid equal wages

An enterprise must have its By-Law on Operation, particularly on Work Remuneration

Welfare provision for employees must be based on equality and fairness principles

Considerations for training, rotation, promotion or demotion must be based on merit and according to each employee's capacity

There must be a system or procedures in place at the enterprise for complaints/petitions in the case of any employee being discriminated against

5 (e) (iii): Right to housing

104. The Constitution (2007) added to the 1997 Constitution by stating that a person who has no place to live and has no income has the right to receive assistance from the state (Section 54). The National Housing Authority Act 1994 provides for an organization to deal with houses to meet the needs of the people, and for giving financial assistance to the people who wish to have houses of their own, or to those who want to do business with the National Housing Authority.

105. The National Housing Authority has implemented measures according to its mission in building housing units for the low-income people both in Bangkok Metropolis and in the regions nationwide. Yet, the units built are not sufficient to cater to the demand. Thus there has been keen involvement of the private sector toward investment in property development, building houses for sale, like in developed housing villages, making this business grow and expand at a very fast rate in Thailand. However, the low income people or the poor are still not able to access this housing service offered by the private sector.

เป็นอยู่ของคนงาน และการเสริมสร้างโอกาสในการจ้างแรงงาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ พันธกิจในการปฏิบัติให้สอดคล้องตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศของ ILO และด้วยความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงและพัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติภายในประเทศด้านการจัดการเลือกปฏิบัติด้านค่าจ้างในการทำงานกระทรวงแรงงานจึงพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญา ILO ฉบับที่ 100 ว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่ากัน พ.ศ. 2494 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับดังกล่าวต่อ ILO เป็นประจำทุก 2 ปี 102. มาตรการเชิงส่งเสริม กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้จัดทำมาตรฐานแรงงานไทย (มรท. 8001-2546) ขึ้นเพื่อให้สถานประกอบกิจการทุกประเภทและทุกขนาด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานประกอบกิจการเพื่อการส่งออก ได้นำไปปฏิบัติภายในองค์กรของตนโดยสมัครใจ มรท. 8001-2546 นี้ กำหนดถึงการจัดการและระบบปฏิบัติต่อแรงงานของสถานประกอบกิจการ ให้มีพื้นฐานเป็นไปตามข้อบังคับของกฎหมายแรงงาน และข้อกำหนดด้านแรงงานอื่น ๆ ที่มีมาตรฐานเพิ่มเติมจากกฎหมายแรงงาน โดยได้กำหนดเกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติไว้ว่า “สถานประกอบกิจการต้องไม่กระทำหรือสนับสนุนให้มีการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน การจ่ายค่าจ้างและค่าตอบแทน การทำงาน การให้สวัสดิการ โอกาสได้รับการฝึกอบรมและพัฒนา การพิจารณาเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งหน้าที่การเลิกจ้างหรือการเกษียณอายุการทำงานอันเนื่องมาจากเหตุเพราะความแตกต่างในเรื่องสัญชาติ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา อายุ เพศ สถานภาพสมรส ทัศนคติส่วนตัว ความพิการ การเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานความนิยมในพรรคการเมือง หรือแนวความคิดส่วนบุคคลอื่น ๆ”

103. สถานประกอบกิจการที่ต้องการพัฒนาระบบมาตรฐานแรงงาน เพื่อขอรับใบรับรอง มรท. 8001-2546 นั้น ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและการดำเนินงานของ มรท. 8001-2546 มีระบบการตรวจติดตาม และการตรวจประเมินการปฏิบัติของสถานประกอบกิจการดังกล่าว โดยเรื่องเกี่ยวกับค่าตอบแทนและการไม่เลือกปฏิบัติระหว่างเพศนั้นกำหนดรายการสำหรับตรวจประเมินไว้ ดังนี้

- ลูกจ้างต้องได้รับตอบแทนการทำงานไม่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดสำหรับการทำงานนอกเวลาทำงานปกติ
- ลูกจ้างชายและหญิงต้องได้รับค่าจ้างที่เท่าเทียมกัน
- สถานประกอบกิจการต้องมีข้อบังคับการทำงานเรื่อง ค่าตอบแทนการทำงาน
- การให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างเป็นไปตามหลักเกณฑ์เสมอภาค และเป็นธรรม
- การจัดฝึกอบรม โยกย้ายหมุนเวียนงาน การเลื่อน หรือการลดตำแหน่ง ขึ้นอยู่กับความดีความชอบ และ

ความสามารถของลูกจ้างแต่ละราย

- สถานประกอบกิจการมีระบบร้องเรียนกรณีที่ถูกจ้างถูกเลือกปฏิบัติ

5(ฉ) (3) สิทธิในการมีที่อยู่อาศัย

104. รัฐธรรมนูญ (พ.ศ. 2550) บัญญัติเพิ่มเติมจาก พ.ศ. 2540 คือให้บุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ (มาตรา 54) และพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติพ.ศ. 2537 กำหนดให้มีองค์กรรับผิดชอบดูแลการจัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะของตนเอง หรือแก่บุคคลผู้ประสงค์จะร่วมดำเนินกิจการกับการเคหะแห่งชาติฯ

105. การเคหะแห่งชาติดำเนินการตามภารกิจจัดสร้างที่พักอาศัยแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยทั้งในกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ อย่างไรก็ตามที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงมีภาคเอกชนจำนวนมากเข้ามาดำเนินกิจการสร้างที่อยู่อาศัยในลักษณะบ้านจัดสรร และเป็นธุรกิจที่มีกิจการกว้างขวางแพร่หลายมากในประเทศไทยแต่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ยากไร้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการนี้จาก อสังหาริมทรัพย์ภาคเอกชน

106. The Community Development Institution, a public organization under the Ministry of Social Development and Human Security with its mandate to strengthen communities and community-based organizations, is another organisation responsible for realizing the right to have a place to live for all people. It has carried out the “Ban Mankhong (Secure Home) Project” and the Project to Solve the Problems of Land for Livelihood and Places to Live for Poor People in the Rural Areas. The details are as follows.

107. The Ban Mankhong Project aims to strengthen security of the low-income people living in densely-populated communities in big cities, together with other aspects of development in an integrated manner. The community people are empowered to be core players working with the local authorities and other related allies in development in order to solve their own problems systematically. The project started in 2003 and is still ongoing. It uses an implementation process as a tool to prepare the local communities for decentralization. Concrete results are major improvements in public utilities, environmental conditions, security in land and housing for the community people. The project supports community-initiated design and focus grouping on housing needs, and gathers data on relevant implementation regarding housing. So far, the project has approved budgets in support of the urban process development for communities in 76 provinces of Thailand, totaling 100 projects in 211 towns/areas. Other budgets approved go to support the public utilities development projects in 65 provinces, totaling 423 projects in 164 towns/areas covering 774 communities and 44,375 households.

108. The Project to Solve the Problems of Land for Livelihood and Houses for Poor People in the Rural Areas aims to tackle the problem of not having land for livelihood for the rural poor people, which is a root cause to lack of occupation, income and security in life, and migration from the rural areas into big cities. The project seeks to create opportunities for the poor to maintain their land for livelihood in a sustainable manner, e.g. converting land which is unused or used non-cost-effectively into good effective use, arrangement for the certification of the right to land use for living and livelihood for security, improvement of soil quality, water sources, public utilities, as well as eradication of all conditions that disable the poor people to maintain their land for livelihood. The project's outcomes are: initiation of pilot projects on solutions to the problem of land for livelihood and living in 23 sites of the rural areas at tambon (sub-district) level, with 2,675 household beneficiaries. Some measures initiated are: conducting a survey on the state-owned land which is vacant or partially inhabited, and allocating them to the poor people for livelihood use through registration (Nakhon Nayok); procuring of land from private owners for building a new community with developed land for livelihood (Payao); solving the problem of certain national parks' demarcation ridding the citizens of their land for livelihood (Phetchaboon); utilizing of abandoned land owned by the declared non-performing loan (NPL) private debtors for shared benefit to the communities (Lampon); making community plans by allocating land to the people in trouble at 10 rais per case, building houses for a total of 127 families/households in trouble to live in, forming welfare groups to help one another in repayment of debts outside the financial system, establishing the Occupation for Income Fund to strengthen security of living for its members (Nan); supporting budgets for projects to solve the problem of land for living in 246 districts in 61 provinces; compiling history records of communities and aerial maps, covering 43 villages in the north, west and south; set up Joint Task Force for the Solution of Land in six sub-districts (Chaiyaphum).

109. As Thailand is an agricultural country, for the people in Thailand to have land for living means having a place to live and to make a living too. The enactment of laws on forests and land, such as the National Protected Forests Act B.E. 2507 (1964) and the Wildlife Conservation Zone Act B.E. 2507 (1964), aimed at controlling deforestation, reforestation and conservation and rehabilitation of forests and wildlife, has therefore affected the ethnic groups on the highlands, since they engage in agriculture for a living on those lands. The declaration of new protected forests, parks and conserved forests, has created areas overlapping with the land for livelihood of a large number of local people, farmers and ethnic groups on the highlands. This has resulted in turning those affected

106. สถาบันพัฒนาชุมชน องค์การมหาชนในสังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งมีภารกิจในการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนและองค์กรของชุมชนเป็นอีกองค์กรหนึ่งรับผิดชอบเรื่องนี้ มีโครงการบ้านมั่นคงและโครงการแก้ปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของคนจนในชนบท คือ

107. โครงการบ้านมั่นคง มุ่งพัฒนาความมั่นคงในการอยู่อาศัยของคนจนในชุมชนแออัด/ชุมชนบุกรุกในเมือง ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่นๆ ในลักษณะบูรณาการ โดยชุมชนเป็นแกนร่วมกับท้องถิ่นและภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดการแก้ไขอย่างเป็นระบบ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปี 2546จนถึงปัจจุบัน โดยใช้กระบวนการดำเนินงานเป็นเครื่องมือในการสร้างความพร้อมให้กับท้องถิ่น เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ มีการพัฒนาปรับปรุงสาธารณูปโภค

สภาพแวดล้อม ความมั่นคงของที่ดินและที่อยู่อาศัยของชุมชน สนับสนุนการออกแบบ จัดกลุ่มความต้องการที่อยู่อาศัย และจัดทำข้อมูลการดำเนินการด้านที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้อนุมัติงบประมาณสนับสนุนการพัฒนากระบวนการในเมืองแก่ 76 จังหวัดในชุมชนต่าง ๆ ทั่วประเทศ 211 เมือง/เขต 100 โครงการ สนับสนุนงบประมาณพัฒนาระบบสาธารณูปโภคแก่ 65 จังหวัด 164 เมือง/เขต 423 โครงการ 774 ชุมชน 44,375 ครัวเรือน

108. โครงการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของคนจนในชนบท มุ่งแก้ปัญหาการไม่มีที่ดินทำกินของคนจนในชนบท ซึ่งเป็นรากฐานที่มาของปัญหาขาดอาชีพรายได้ ความมั่นคงในชีวิตและการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง ดำเนินการโดยสร้างโอกาสให้คนยากจนสามารถรักษาที่ดินไว้อย่างยั่งยืน เช่นการนำที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดำเนินการให้มีการรับรองสิทธิให้สามารถอยู่อาศัยและทำกินได้อย่างมั่นคง ส่งเสริมคุณภาพดิน แหล่งน้ำสาธารณูปโภค ตลอดจนจัดเงื่อนไขต่างๆ ที่ทำให้คนยากจนไม่สามารถรักษาที่ดินทำกินไว้ได้ ผลการดำเนินงานคือ เกิดโครงการนำร่องแก้ปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยในชนบทระดับตำบลใน 23 พื้นที่ มีผู้รับประโยชน์ 2,675 ครัวเรือน โดยสำรวจที่ดินรัฐที่เป็นที่ว่างหรือมีผู้อยู่อาศัยบางส่วนมาจัดให้คนจนลงทะเบียนทำกิน (นครนายก) จัดซื้อที่ดินเอกชน และสร้างชุมชนและที่ทำกินใหม่ (พะเยา) แก้ปัญหาอุทยานทับที่ทำกินของราษฎร (เพชรบูรณ์) ใช้ที่ดินที่เอกชนเป็นหนี้ที่ไม่เกิดผลประโยชน์ (NPL) และทิ้งร้างมาจัดประโยชน์ให้ชุมชน (ลำพูน) ทำแผนชุมชนจัดที่ทำกินให้ผู้เดือดร้อนรายละ 10 ไร่ ก่อสร้างบ้านให้ผู้เดือดร้อนเข้าอยู่อาศัยได้ 127 ครัวเรือน จัดกลุ่มสวัสดิการช่วยเหลือกันและกันในการชำระหนี้ในระบบ สร้างกองทุนอาชีพสร้างรายได้ให้สมาชิกทำให้เกิดความมั่นคงในการดำรงชีวิต (น่าน) สนับสนุนงบประมาณดำเนินโครงการแก้ปัญหาที่ทำกินใน 61 จังหวัด 246 อำเภอ จัดทำประวัติชุมชน แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ มีพื้นที่ที่ดำเนินการแล้ว จำนวน 43 หมู่บ้านในภาคเหนือ ภาคตะวันตกและภาคใต้ เกิดคณะทำงานร่วมแก้ปัญหาที่ดิน 6 ตำบล (ชัยภูมิ)

109. การมีที่ดินอยู่อาศัยของประชาชนในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเกษตรกรรม หมายถึง การมีที่พำนักและที่ประกอบอาชีพหรือทำงานเลี้ยงชีพด้วย การประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับป่าและที่ดิน เช่น พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 และพระราชบัญญัติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. 2507 เพื่อมุ่งควบคุมการตัดไม้ทำลายป่าปลูกป่าและอนุรักษ์พันธุ์ป่าและพันธุ์สัตว์ป่า จึงส่งผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงซึ่งทำการเกษตรเลี้ยงชีพบนพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากการมีพื้นที่ป่าสงวน อุทยานและป่าอนุรักษ์ทับซ้อนกับที่ดินทำกินของราษฎร เกษตรกรและกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงจำนวนมากต้องกลายเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายบุกรุกป่า กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงได้ต่อสู้เรียกร้องสิทธิ

people into offenders, or forest encroachers. The ethnic groups on the highlands have fought to demand their right to land for livelihood through formed network organizations of the group of civil or people's organizations, e.g. Federation of Northern Farmers, Network of Northerners' Organisations, Assembly of Ethnic People of Thailand, Assembly of Northern Community Forests, Council of the Poor, etc. They have made demands for revision of the Forestry Act, quick enactment of Community Forests law, solution of the livelihood land in the forests problem, revoking of illegal land right certificates on public land, solving the status problem, and ending the arrest, right violations and development limitation against the original local people. A process has thus been established for a joint dialogue between the people organisations' group and the government sector, by setting up Committees or Task Forces, which have met to discuss and negotiate several times in the past. They are, for example, People Assistance Committee and the Joint Operation Centre for the Solution of Problems of the Highland People. The outcome of the negotiations have led the direction for the problem solution, as appeared in the Cabinet Resolutions, the important ones being the following:

(a) Cabinet Resolution on 30 May 1998 addressed the problem of land in the forest zone, according to the measure and direction led by the National Forest Policy Committee to protect the remaining national forests, manage the protected forests and the conserved forests (e.g. national parks, wildlife conservation zones, mangrove forests, etc.), and with cooperation from the Forestry Department and the Office for Agricultural Land Reform. The measures include conducting intensive forest rehabilitation with the local people's participation, prohibiting further expansion of land for livelihood, moving the local residents out from the forest zones by supporting them with public utilities, occupational development and quality of life improvement, reorganizing and arrangement of sufficient land for livelihood for the people, mapping the forest border line, and finding solution to settle the disputes;

(b) Cabinet Resolution on 11 May 1999 addressed the problems faced by the farmers in the north regarding land, nationality, forests, and other pressing problems. The resolution led to negotiations and solution to settle the cases of land deeds being issued on the already inhabited land for livelihood of the local people in Lamphun, Lampang and Chiang Mai. Other outcomes are the granting of Thai nationality to the "Thai Phukhao" (hill tribes) peoples and the revision of the Forestry Act;

(c) Cabinet Resolution on 6 February 2007 is on the continuous and effective implementation by the principle of "man and the forest living together". The outputs are: the Project to Promote and Develop Participation of the Community People in the Forest Conservation Areas, the Forest Villages by the new plan, the Villages for the Conservation and Management of Water Sources, the Forest Protection Villages, guidelines on management of land for livelihood and village development, and development of security in the border areas and cooperation with the neighbouring countries to develop border villages.

110. The way forward in solving future problems regarding the management of resources between the state and the people, which affects a large number of ethnic groups, is to revise the Forestry Act and enact the Community Forest Act, which has been the people's demand and is seen as the main goal and hope in solving the problem of conflict of interest in the natural resources between the state and the people since 1989. The new Community Forest Act will establish community forests for conservation purpose and for effective use, promoting and reviving the "man and forest" way of living, as well as seeking cooperation in this matter by setting up committees to oversee the policy at the national and provincial levels. The committees set conditions and requirements in establishing community forests both in and outside the conservation areas. They are in charge of administering and overseeing the management of the forests and impose sanction on the violators/offenders. This is believed to be the best shared solution between the public and civil society sectors, which will benefit both parties. At the operation level, the Community Development Institution, a public organization under the Ministry of Social Development and Human Security, implements projects that are effective and yield concrete results toward the people in many areas of the country.

ในเรื่องที่ทำกินของตน โดยได้ดำเนินการในรูปองค์กรเครือข่ายของกลุ่มองค์กรภาคประชาชนที่รวมตัวกัน เช่น สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ (สกน.) เครือข่ายองค์กรประชาชนภาคเหนือ สมัชชาชนเผ่าแห่งประเทศไทย (สชท.) สมัชชาป่าชุมชนภาคเหนือ สมัชชาคนจน ฯลฯ เรียกร้องให้แก้ไขกฎหมายป่าไม้ เร่งออกกฎหมายป่าชุมชน แก้ไขปัญหาที่ดินในเขตป่า เพิกถอนเอกสารสิทธิมิชอบด้วยกฎหมายในที่สาธารณะประโยชน์ แก้ไขปัญหาสถานะบุคคล และยุติการจับกุมละเมิดสิทธิ และจำกัดการพัฒนาของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม โดยมีกระบวนการเจรจาร่วมระหว่างองค์กรประชาชนกับภาครัฐโดยตั้งคณะกรรมการ/คณะทำงานขึ้นประชุมเจรจาร่วมกันหลายครั้ง เช่น คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน (คชช.) ศูนย์ปฏิบัติการร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาประชาชนพื้นที่สูง (ศปส.) ผลการเจรจาปรากฏแนวทางการแก้ไขในรูปมติคณะรัฐมนตรีหลายฉบับที่สำคัญ ได้แก่

(ก) มติคณะรัฐมนตรี 30 พฤษภาคม 2541 เป็นการแก้ไขปัญหาที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ตามมาตรการและแนวทางของคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ เพื่อคุ้มครองป่าไม้ของชาติที่ยังเหลืออยู่ บริหารจัดการกับป่าสงวนและป่าอนุรักษ์ (เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าชายเลน ฯลฯ) ด้วยความร่วมมือของกรมป่าไม้ และสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม เร่งฟื้นฟูป่าสงวน โดยการมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่ ห้ามขยายพื้นที่ทำกินเพิ่มเติม เคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่โดยช่วยสนับสนุนสาธารณูปโภค พัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิต จัดระเบียบและจัดที่ทำกินให้เพียงพอ จัดทำแนวเขตป่า และหาข้อยุติกรณีพิพาท

(ข) มติคณะรัฐมนตรี 11 พฤษภาคม 2542 เป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเกษตรกรภาคเหนือในเรื่องปัญหาที่ดิน ปัญหาสัญชาติ ปัญหาป่าไม้ และปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า โดยมีการเจรจาที่ได้ข้อยุติเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินทับที่ทำกินในพื้นที่จังหวัดลำพูน ลำปาง และเชียงใหม่ การให้สัญชาติแก่ชาวไทยภูเขา และการปรับปรุงกฎหมายป่าไม้

(ค) มติคณะรัฐมนตรี 6 กุมภาพันธ์ 2550 เป็นการดำเนินการตามหลัก คนอยู่กับป่า ให้ต่อเนื่องและเกิดผลด้วยโครงการส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนพื้นที่ป่าอนุรักษ์ (สชอ.) หมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ หมู่บ้านอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ หมู่บ้านพิทักษ์ป่า และแนวทางการจัดการพื้นที่ทำกินและพัฒนาหมู่บ้าน การพัฒนาความมั่นคงพื้นที่ชายแดนและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อพัฒนาหมู่บ้านชายแดน

110. แนวทางการแก้ไขปัญหาในอนาคตสำหรับปัญหาการจัดการทรัพยากรระหว่างรัฐกับประชาชนซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์จำนวนมากได้รับผลกระทบนี้ คือการทบทวนแก้ไขกฎหมายป่าไม้และออกกฎหมายป่าชุมชน ซึ่งเป็นประเด็นเรียกร้องที่เป็นเป้าหมายและความหวังในการแก้ไขเยียวยาของประชาชนที่เริ่มมาตั้งแต่ปี 2532 ในการจัดการกับปัญหาการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติและที่ทำกิน โดยกฎหมายฉบับนี้จะทำให้มีการจัดตั้งป่าชุมชนขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ใช้ประโยชน์ ส่งเสริมฟื้นฟูวิถีชีวิตของคนกับป่าและความร่วมมือในเรื่องนี้โดยมีคณะกรรมการกำกับดูแลนโยบายระดับชาติและระดับจังหวัด กำหนดเงื่อนไข/คุณสมบัติ การจัดตั้งป่าชุมชนทั้งนอกและในเขตอนุรักษ์ การจัดการ การควบคุมดูแล การกำหนดโทษผู้ละเมิด/ฝ่าฝืน ซึ่งจะเป็นทางออกร่วมกันทั้งของรัฐและเอกชนได้อย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์แก่ทั้ง 2 ฝ่าย ในระดับปฏิบัติมีองค์การมหาชน คือ สถาบันพัฒนาชุมชนในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำโครงการดำเนินการที่ได้ผลเป็นรูปธรรมต่อประชาชนในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ

5 (e) (iv): Right to public health services, medical treatment, social security and social services

111. The Constitution states that every person has equal right to access public health services of good standard. Poor people have the right to receive medical treatment and care from state public health centres free-of-charge, and the services must reach out to the people and rendered effectively. Local organizations must be encouraged to take part in preventing and eradicating dangerous contagious diseases efficiently and promptly. People aged over 60 years with no income have the right to receive assistance. Children and youth have the right to development and protection from the state. People with disabilities have the right to receive welfare, public facilities and other assistance from the state (Sections 52–55). The Constitution of 2007 has a policy to promote and support the development of public health, which will lead to sustainable good and healthy life for the people (Section 80 (2)).

112. Laws supporting the implementation of affairs in public health in Thailand are the following:

(a) The National Health Security Act B.E. 2545 (2002) systematizes the provision of public health services that are necessary for health and living by putting in place systems of medical treatment which are standard, effective and extensive for all peoples nationwide. Joint tasks are undertaken by the public and private sectors, with a Committee and the Office of National Health Security responsible for devising systems of administration and management, setting standards, managing funds, coordinating with local administrative agencies in implementing the policy at the local level to reach the standards and set quality, as well as overseeing and supervising the service units and networks in service delivery to achieve the standards;

(b) The National Health Act B.E. 2550 (2007) is a law with progressive thought on the prevention aspect by mobilizing health allies and partners in all sectors of society to participate in health strengthening. This is done through a process of developing public policies by laying down the National Bylaws on Health Systems as a guideline that sets policies and strategies on national health, supervised by the National Health Committee. The Bylaws are revised every five years to keep up with the social conditions. The Committee also supports the Health Assembly in tackling specific issues in certain localities to strengthen and promote local wisdom, protect consumers, disseminate knowledge and information on health, produce and develop quality public health personnel, manage financial affairs regarding health, set criteria and methodologies in follow up and evaluation of the national health system and the health effects from the public policies.

113. In practice, the Ministry of Public Health takes responsibility in public health affairs and medical treatment with the power of the two above-mentioned laws that cover health care, health security and health services, making it possible for the Ministry to provide services to every person in Thailand, regardless of race or ethnicity. Participation of the people in public health affairs is manifested in having Village Public Health Volunteers, who are local people in the respective communities playing a vital role. There is also a special project to select a number of youth from the southern border provinces (3,000 persons) for scholarships to study nursing in the different regions of the country.

114. To benefit the people with disabilities, there are the Quality of Life Enhancement for the Disabled Persons Act B.E. 2551 (2008), the Committee on the Rehabilitation of Abilities of the Disabled Persons and the National Office of Quality of Life Enhancement for Disabled Persons, under the Ministry of Social Development and Human Security being responsible for the operation.

5 (e) (v): Right to education and training

115. The Constitution states that every person has equal right to not less than 12 years of quality basic education provided extensively by the state free-of-charge. In the administration of education, the state has to consider participation of local administrative

5(ฉ) (4) สิทธิในบริการสาธารณสุข การแพทย์ การประกันสังคมและบริการสังคม

111. รัฐธรรมนูญกำหนดว่า บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน ผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยบริการต้องเป็นไปอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพโดยส่งเสริมให้องค์กรส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายโดยไม่คิดมูลค่าและทันเหตุการณ์ บุคคลอายุเกิน 60 ปีและไม่มีรายได้ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือ เด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับการพัฒนา/คุ้มครองจากรัฐ บุคคลพิการทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสวัสดิภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ (มาตรา 52-55) และรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มีแนวนโยบายส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการเสริมสร้างสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน (มาตรา 80(2))

112. กฎหมายรองรับการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขของประเทศไทยได้แก่

(ก) พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 จัดระบบการให้บริการสาธารณสุขที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตด้วยระบบการรักษาพยาบาลที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพทั่วประเทศเพื่อบุคคลทุกคน โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน มีคณะกรรมการและสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ รับผิดชอบจัดระบบบริหารจัดการ กำหนดมาตรฐาน บริหารจัดการกองทุนและประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการระดับท้องถิ่นให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนกำกับดูแลหน่วยบริการและเครือข่ายในการให้บริการให้เป็นไปตามมาตรฐาน

(ข) พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่มีแนวคิดก้าวหน้าเชิงป้องกันด้วยการระดมภาคีสุขภาพทุกภาคส่วนในสังคมเข้าร่วมคิดร่วมทำงานสร้างสุขภาพผ่านกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะด้วยการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติเป็นกรอบแนวทางกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านสุขภาพของประเทศ มีคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเป็นผู้ดูแล ปรับปรุงทุก 5 ปีเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม สนับสนุนสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็นหรือเฉพาะพื้นที่เพื่อเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น คุ้มครองผู้บริโภค เผยแพร่องค์ความรู้ และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ ตลอดจนการผลิต/พัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข และบริหารการเงินการคลังด้านสุขภาพ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการติดตามและประเมินผลระบบสุขภาพแห่งชาติและผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ

113. ในทางปฏิบัติ กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบภารกิจด้านการสาธารณสุขและการแพทย์ด้วยกฎหมายด้านสุขภาพทั้ง 2 ฉบับที่ครอบคลุมการดูแลสุขภาพ การประกันสุขภาพและบริการสุขภาพจึงสามารถให้บริการแก่บุคคลทุกคนในประเทศ โดยไม่เลือกเชื้อชาติหรือเผ่าพันธุ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสาธารณสุขคือ มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มาจากคนในชุมชนซึ่งมีบทบาทอย่างเข้มแข็ง และมีการคัดเลือกเยาวชนจากพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนหนึ่ง (3,000 คน) เข้ารับทุนเรียนพยาบาลในภูมิภาคต่าง ๆ ด้วย

114. สำหรับผู้พิการ มีพระราชบัญญัติส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2551 และมีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและสำนักงานส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ รับผิดชอบการปฏิบัติงานอยู่ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

5(ฉ) (5) สิทธิด้านการศึกษาและฝึกอบรม

115. รัฐธรรมนูญกำหนดว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษารัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์การ

organizations and the private sector. The arrangement of training by professional organizations and the private sector under state supervision must be protected (Section 43). Research work must be protected (Section 42).

116. Important laws related to national education are:

- National Education Act B.E. 2542 (1999) and (2nd Amendment) 2545 (2002) has a set of goals to develop Thai people to their fullest potential, enable them to co-exist with other peoples happily, nurture democratic values and human rights principles regarding rights, duties, liberties, equality and human dignity. The law divides education into three categories: formal education and informal education, sets direction in education management, services, management of standards, quality, as well as the process of producing and developing personnel in education and in the application of technology for education.
- Compulsory Education Act B.E. 2545 (2002) sets nine years of compulsory education for all children aged 6–16 years. Parents must send their children to school in educational institutions. The Ministry of Education or the Local Administrative Organisations are responsible for arranging special education for children with physical, mental, intellectual, emotional, communication and learning deficiencies, children with physical disabilities, children who are not self-reliant and without parental care, disadvantaged children, or children with special abilities. The compulsory education provided for these special groups of children must be delivered using appropriate form and methodology. The law also sets punitive measures for those who violate and deprive their opportunities to go to school, or not reporting that there are children under school age in the house.
- The Ministry of Education Regulations on Proof of Admission of Students into Educational Institutions B.E. 2548 (2005) and the Cabinet Resolution dated 5 July 2005 set operational guidelines in the management of education for children in Thailand. All educational institutions are duty bound to admit children of school age to study in their institutions, with or without proofs, by using birth certificates or letters of certification of birth, or other proofs issued by the government authorities, or documents accepted by the Ministry of Education. In the case of absence of the afore-mentioned proof, parents, care-takers, or non-governmental organisations can present personal history records of the children, or the educational institution concerned can conduct an interview to note down personal history of the child concerned for record. In the latter case, when the child finishes school, he/she will be issued a personal proof of education, e.g. a certificate without any remark on it. The school concerned should only put a remark in the school report of students' admission. Therefore, every person, although without civil registration proof or without Thai nationality, can be admitted to educational institutions in Thailand, regardless of level/category/area. The state provides subsidies on per head expenses to educational institutions that arrange education for these persons, in the same manner as for Thai children from pre-elementary level to upper secondary level. The Ministry of Interior is assigned to issue ID number of 13 digits to these persons, and the Ministry of Education must arrange education for them using appropriate methodologies and techniques, especially for the children who have fled fighting in order to improve their quality of life and enable them to lead lives in harmony with others. At the local level, educational institutions are required to inform the number of these children to the local administrative organizations in order to allocate annual expense budgets accordingly.

117. In practice, Thailand has achieved significant progress in fulfilling the right to education, especially in ensuring that the right extends to every child in the country without discrimination in terms of race. The Ministry of Education Regulations B.E. 2548 (2005) and the Strategies to Solve the Problems of Status and Rights of Persons are important mechanisms to drive the operation toward concrete and tangible achievements.

ปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน และการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การดูแลของรัฐย่อมได้รับความคุ้มครอง (มาตรา 43) งานวิจัยย่อมได้รับความคุ้มครอง (มาตรา 42)

116. กฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติที่สำคัญ คือ

- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ปลูกฝังจิตสำนึกประชาธิปไตยและหลักการสิทธิมนุษยชนในเรื่องสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ จัดระบบการศึกษาเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย วางแนวการจัดการศึกษา การบริการ จัดการมาตรฐาน คุณภาพ ตลอดจนกระบวนการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 กำหนดการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี สำหรับเด็กอายุ 6-16 ปี โดยผู้ปกครองต้องส่งเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษา และให้กระทรวงศึกษาธิการหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ ร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ไม่มีผู้ดูแล ด้อยโอกาส หรือมีความสามารถพิเศษ ให้ได้รับการศึกษาภาคบังคับด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งมีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำการอันเป็นเหตุให้เด็กมิได้เรียนในสถานศึกษา ไม่แจ้งว่ามีเด็กที่เข้าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับอยู่ด้วย
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานในการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. 2548 และมติคณะรัฐมนตรี 5 กรกฎาคม 2548 ซึ่งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษาแก่เด็กในประเทศไทย โดยสถานศึกษาถือเป็นหน้าที่ในการจะรับเด็กที่อยู่ในวัยการศึกษาภาคบังคับเข้าเรียนในสถานศึกษา ทั้งที่มีและไม่มีหลักฐานโดยใช้สูติบัตรหรือหนังสือรับรองการเกิด หรือหลักฐานที่ทางราชการออกให้ หรือเอกสารที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ได้ หรือบิดามารดาผู้ปกครอง องค์กรเอกชน ทำบันทึกแจ้งประวัติบุคคล หรือหากไม่มีหลักฐานต่างๆ ดังกล่าว ก็ให้สถานศึกษา ซักถามประวัติบุคคลของผู้มาเรียนหรือผู้เกี่ยวข้องนำลงรับการเป็นบันทึกแจ้งประวัติ และเมื่อเรียนจบได้รับหลักฐานทางการศึกษาเป็นรายบุคคล เช่น ประกาศนียบัตร ไม่ต้องบันทึกหมายเหตุใดๆ ลงในหลักฐานนั้น แต่ให้หมายเหตุไว้ในหลักฐานรวมของสถานศึกษา ดังนั้น บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎร หรือไม่มีสัญชาติไทยก็สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษาได้ทุกคน โดยไม่จำกัดระดับ/ประเภท/พื้นที่ จัดเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้เช่นเดียวกับเด็กไทยในระดับก่อนประถมถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้กระทรวงมหาดไทยจัดทำเลขประจำตัว 13 หลักให้ และให้กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสมแก่เด็กที่หนีภัยจากการสู้รบเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ในระดับท้องถิ่นให้แจ้งจำนวนเด็กเหล่านี้ต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายประจำปีให้ด้วย

117. ในทางปฏิบัติ สิทธิด้านการศึกษาในประเทศไทยจัดว่าก้าวหน้าเพราะสามารถจัดได้ค่อนข้างเท่าเทียมครอบคลุมเด็กทุกคนในประเทศโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติด้านเชื้อชาติ โดยระเบียบกระทรวงศึกษาธิการฯ พ.ศ. 2548 และยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล เป็นกลไกที่สำคัญที่ช่วยให้การปฏิบัติบรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

5 (e) (vi): Right to equal participation in cultural activities

118. The Constitution sets policy direction on culture, by protecting the right of communities to uphold, practise and promote their traditions and customs, promoting local wisdom, art and culture at national and local levels, nurturing the values of unity bound by culture (Section 46).

119. The National Culture Act B.E. 2485 (1942) and the National Cultural Commission Act B.E. 2522 (1979) stipulate that existing national cultures must be preserved and promoted, by disseminating and implanting the values in the minds of the people. The setting up of the National Cultural Commission and the allocation of Promotion Funds should enhance research and maintenance work, and solve the problems related to culture.

120. Thai society is an open society that does not obstruct any culture from outside. It embraces diversities and integrates them harmoniously. The people in Thailand feel that they are all Thais, without any hindering thought about differences in race, religion, language or culture. Local dialects and cultures of each region are in use and in practice, preserving their identities with pride, while upholding the dignity of being Thai. In integrating cultural identities, the Thai society accepts identities of others as well as transfers its identities to others, an ideal give-and-take society in terms of identities and cultures.

121. In practice, the Ministry of Culture is responsible for the implementation of both promoting and preserving Thai culture. It works through extensive networks in the local areas of the country, in selecting and honouring “National Artists” in various fields annually, promoting local wisdom and cultures in all localities, setting up cultural watchdog centres in every province of Thailand, preserving and enhancing local cultures of all communities, regardless of race/ethnicity by regarding them as precious heritage of the nation. The Ministry also establishes local folklore museums about various ethnicities, with support from local academic institutions and organizations. It applies a strategy that brings in religious perspective to build peace and happiness in co-existence, by supporting activities of all religious organizations, organizing seminars to exchange thoughts and understanding among religions, disseminating information about the principles of every religion, organizing joint youth camps of every religion, involving around 3,000 young people per year to create understanding and promote acceptance of cultural diversities among youth. The Ministry also organizes seminars on Culture and Peaceful Means, promotes researches by providing funds for research and production of documents on culture extensively. There are works on ethnicities supported by the promotion fund, namely the Language Map of Ethnic groups in Thailand, Tracing Cultures of Ethnic groups, e.g. Thai Khern, Hmong, Gui, Thais of Chinese origin, Vietnamese, Muslims, ethnic groups along the Thai border, as well as researches on the relationship between ethnicity, natural resources and local wisdom in the north of Thailand. With all the ongoing operations and the concept of people’s participation, it is believed that the cultural rights of all ethnic groups in Thailand will be protected and promoted extensively.

Article 5 (f): Right to access public places and services

122. Thailand does not prohibit or divide people from accessing public places and services for reason of race.

Group-specific rights promotion measures

Malayu-descended Thais

123. The government has devised a set of rights promotion and development strategies for these Malayu-descended Thais who are an ethnic minority group in the country, but are the majority population in the southernmost border area. These strategies cover several aspects.

5(ฉ) (6) สิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างเท่าเทียมกัน

118. รัฐธรรมนูญกำหนดแนวนโยบายด้านวัฒนธรรมโดยบัญญัติให้เป็นสิทธิของชุมชนที่จะอนุรักษ์ฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น ปลุกฝังให้รู้จักสามัคคีและมีจิตสำนึกเรื่องนี้ (มาตรา 46)

119. พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2485 และพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2522 กำหนดให้รักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งชาติที่มีอยู่และเผยแพร่ปลุกฝังต่อประชาชน ค้นคว้าวิจัย บำรุงรักษา แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยการดำเนินงานในรูปคณะกรรมการแห่งชาติและมีกองทุนส่งเสริม

120. สังคมไทยเป็นสังคมเปิดที่มีได้ปิดกั้นวัฒนธรรมจากภายนอก หากแต่ยอมรับความหลากหลายและผสมผสาน ความหลากหลายเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน ประชาชนในชาติจึงรู้สึกว่าเป็นคนไทยโดยมิได้มีประเด็นติดขัดในเรื่อง ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาหรือวัฒนธรรม ภาษาถิ่นและวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาคยังคงใช้และปฏิบัติ โดยสามารถคงอัตลักษณ์เดิมของตนไว้ได้อย่างภาคภูมิใจพร้อมกับความเป็นคนไทย ในการผสมผสานความหลากหลาย เข้าด้วยกัน สังคมไทยมีทั้งการยอมรับอัตลักษณ์ของผู้อื่นพร้อมกับการถ่ายทอดเอกลักษณ์ของตนให้ผู้อื่นด้วย จึงเป็น สังคมที่มีทั้งการให้และรับในเรื่องอัตลักษณ์และวัฒนธรรม

121. ในทางปฏิบัติ กระทรวงวัฒนธรรมรับผิดชอบการดำเนินงานทั้งในด้านการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรม โดยมี เครือข่ายในท้องถิ่นทั่วประเทศ ดำเนินการในรูปแบบการคัดเลือกเชิดชูศิลปินแห่งชาติประจำปี ในสาขาต่างๆ ส่งเสริม ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นในทุกพื้นที่ มีศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมทุกจังหวัดทั่วประเทศ อนุรักษ์บำรุงรักษา วัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนทุกเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ในฐานะเป็นมรดกอันสูงค่าของชาติ จัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเกี่ยวกับ ชาติพันธุ์ต่างๆ โดยมีสถาบันการศึกษาและองค์กรในท้องถิ่นสนับสนุนช่วยเหลือ วิทยุศาสตร์การนำมิติทางศาสนา สร้างสันติสุขในการอยู่ร่วมกัน อดทนกิจกรรมแก่ทุกองค์การศาสนา จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนความเข้าใจ ระหว่างกัน เผยแพร่หลักการของทุกศาสนา จัดค่ายเยาวชนร่วมทุกศาสนา ปีละประมาณ 3,000 คน เพื่อสร้างความ เข้าใจและการยอมรับความหลากหลายในระดับเยาวชน จัดสัมมนาเรื่องวัฒนธรรมกับสันติวิธี ส่งเสริมการวิจัยโดยให้ ทุนวิจัยและการผลิตเอกสารด้านวัฒนธรรมอย่างกว้างขวางมีผลงานที่ได้รับทุนส่งเสริมเกี่ยวกับเรื่องชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย การสืบค้นวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น ไทยเขิน ม้ง กูย คน ไทยเชื้อสายจีน ญวน มุสลิมชาติพันธุ์ในชุมชนชายแดนไทย ตลอดจนการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ชาติพันธุ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และภูมิปัญญาท้องถิ่นในภาคเหนือ ซึ่งเชื่อว่าการดำเนินการต่างๆ และแนวทางการมีส่วนร่วมของ ประชาชน จะทำให้สิทธิทางวัฒนธรรมของทุกชาติพันธุ์ในประเทศไทยได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมอย่างกว้างขวาง

ข้อ 5(ซ) สิทธิในการเข้าถึงสถานที่และบริการสาธารณะ

122. ประเทศไทยไม่เคยมีการห้ามหรือแบ่งแยกบุคคลในการเข้าถึงสถานที่และบริการสาธารณะโดยสาเหตุแห่งเชื้อชาติ

มาตรการส่งเสริมสิทธิเฉพาะกลุ่ม

กลุ่มคนไทยเชื้อสายมลายู

123. รัฐบาลได้ออกมาตรการส่งเสริมสิทธิและการพัฒนาของกลุ่มคนไทยเชื้อสายมลายูซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศ แต่เป็นคนกลุ่มใหญ่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในด้านต่างๆ ได้แก่

124. *Structure*. Structural strategies are applied to achieve the following:

- (a) Enactment of law to give the right to the communities in managing natural resources by themselves based on their religious beliefs;
- (b) Solve the problem of unemployment;
- (c) Enhance effectiveness of the justice system and strength of the society by encouraging public participation in the preservation and development of the justice system, including monitoring and evaluation and recuperation systems, to be overseen by an independent committee which examines the use of power by the state in enforcing the laws of the country. This is done by adjusting the attitude and procedural practice of government officials, and enhancing the role of the civil sector;
- (d) Improve the Islamic law system to suit the circumstances in the South;
- (e) Revise the Act on Administration of Islamic Religious Organisations B.E. 2540 (1997) to cover the Muslim way of life comprehensively;
- (f) Maintain the diversity in the education system, and promote alternatives for Thai Muslim students in overseas countries.

125. *Culture*. Promote cultural diversity, e.g. declaring Pattani Malayu language an additional official language in the southernmost border provinces, and building cultural immunity to counter violence.

126. *Development*. Having the Southern Border Provinces Administrative Centre as the main agency responsible for the implementation of development projects in the southern border provinces to improve the quality of life of the Malayu-descended Thais. Furthermore, support is given to religious and community leaders to enable them to assist the people with difficulties in the area.

127. *Public Health*. Focusing on health care, medical services, public health that suits the Muslim way of life, with practices that correspond with Muslim culture, e.g. allowing the patient's relatives or midwives (Tohbidan) in the delivery room to give encouragement; allowing the "asarn" (welcoming ceremony) practice in first-born infants; group circumcision ceremony; the reading of the Koran to the critically ill patient in the Intensive Care Unit; letting the patient's relatives decide whether to allow an autopsy since Muslims do not usually want bodies to undergo autopsy (believing that the bodies will not be complete if this takes place); designating proper praying space in the in-patient building; adjusting the system in the canteen to make "halal" food; providing space and facility to warm food during the Ramadan fasting period, including the assembly of the Muslim staff, etc. In solving the problem of shortage of medical personnel in the area, there is a project to produce 3,000 nurses selected among the local youth to study in medical and nursing schools in different regions throughout the country.

Migrant workers

128. The Migrant Workers Group is a large group of persons who have been the focus of attention and care by various organizations in both the public and private sectors, including international organizations, especially those involved in labour, law, trade labour unions, as well as organizations that are driving democratic movements. Thailand has clear goals in tackling the problem of migrant workers, namely aiming to allow employment and legal import of workers under cooperation with the countries of origin, and with their acknowledgement. It focuses primarily on the labour that will serve the most needed sectors, and those that will not cause problems or undermine national security. Before that in the years between 1996 and 2002, the solving of this problem tended to be ad-hoc and there was no cooperation from the countries of origin. It was mainly a relaxation of law allowing the migrant workers to take up restricted types of work and only in the designated areas. Only after 2000 that the policy of legally importing labour workers came into effect, with the practice of labour registration with the Ministry of Labour.

124. *โครงสร้าง*

1) ออกกฎหมายให้ชุมชนมีสิทธิจัดการทรัพยากรธรรมชาติเองบนฐานความเชื่อทางศาสนา

2) แก้ปัญหาว่างงาน

3) สร้างประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมและความเข้มแข็งของสังคมโดยให้สาธารณชนมีส่วนร่วมรักษาและพัฒนากระบวนการยุติธรรม พร้อมระบบการตรวจสอบและเยียวยาโดยมีคณะกรรมการอิสระเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย ปรับทัศนคติและวิถีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และเสริมสร้างบทบาทภาคประชาสังคม

4) ปรับปรุงระบบกฎหมายอิสลามให้สอดคล้องกับสถานะของภาคใต้

5) แก้ไข พรบ.การบริหารองค์การศาสนาอิสลาม พ.ศ.2540 ให้ครอบคลุมวิถีชีวิตมุสลิมครบถ้วน 6) คงความหลากหลายในระบบการศึกษาและส่งเสริมทางเลือกให้นักเรียนไทยมุสลิมในต่างประเทศ

125. *วัฒนธรรม* ส่งเสริมความหลากหลาย ประกาศให้ภาษามลายูปัตตานีเป็นภาษาทำงานเพิ่มเติมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมเพื่อต้านความรุนแรง

126. *การพัฒนา* มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวไทยเชื้อสายมลายู นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนผู้นำศาสนาและผู้นำชุมชนให้สามารถเยียวยาผู้ยากลำบากในพื้นที่

127. *การสาธารณสุข* เน้นการดูแลสุขภาพ บริการทางการแพทย์ สาธารณสุขที่เข้ากับวิถีมุสลิมด้วยวิถีปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมมุสลิม เช่น อนุญาตผู้ป่วยหรือหมอตำแย (โต๊ะบีดัน) เข้าไปให้กำลังใจในห้องคลอด ให้มีการทำอาซานในเด็กแรกเกิด การทำสุนัตหมู่ การอ่านกุรอานให้คนป่วยที่ใกล้เสียชีวิตฟังในห้องฉุกเฉิน อนุญาตผู้ป่วยเป็นผู้ตัดสินใจอนุญาตการผ่าตัดเนื่องจากมุสลิมไม่ต้องการให้ผ่าตัดเพราะจะทำให้ศพไม่สมบูรณ์ จัดทำที่ละหมาดในตึกผู้ป่วยใน จัดระบบโรงครัวให้เป็นฮาลาล จัดทำที่อุ่นอาหารให้ในช่วงเทศกาลถือศีลอด รวมถึงการรวมกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนมุสลิม ฯลฯ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ในพื้นที่ด้วยโครงการผลิตพยาบาล 3,000 คนจากการคัดเลือกเยาวชนในพื้นที่ส่งไปเรียนในวิทยาลัยแพทย์และพยาบาลในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ

กลุ่มแรงงานต่างด้าว

128. กลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นบุคคลกลุ่มใหญ่ที่ได้รับความสนใจและดูแลเอาใจใส่แก้ปัญหาเยียวยาจากหน่วยงานต่างๆ หลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะองค์กรระหว่างประเทศด้านแรงงาน ด้านกฎหมาย สหภาพแรงงานด้านการค้า ตลอดจนองค์กรเพื่อการเคลื่อนไหวด้านประชาธิปไตย ประเทศไทยมีเป้าหมายแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่ชัดเจนคือ มุ่งให้มีการจ้างงานและนำเข้าแรงงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายภายใต้ความร่วมมือและรับรู้ของประเทศต้นทาง โดยมุ่งแรงงานที่เป็นความต้องการที่แท้จริงไม่เกิดปัญหาและผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ แต่เดิมในช่วงต้น (ปี 2539-2545) การแก้ไขปัญหามีลักษณะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและประเทศต้นทางมิได้มีส่วนร่วม เป็นการผ่อนผันให้ทำงานเฉพาะพื้นที่ในลักษณะงานที่กำหนด หลังปี 2543 จึงใช้นโยบายนำเข้าแรงงานอย่างถูกต้องโดยมีการจดทะเบียนแรงงานต่อกระทรวงแรงงาน

129. After the announcement of the alien labour registration, migrant workers were requested to report in 2001. From that point, the situation on rights protection has improved, and labour exploitation has been addressed more effectively.

130. Regarding public health, the migrant workers had to take medical check-ups as a measure to control and prevent six diseases (tuberculosis, leprosy, syphilis, filariasis, malaria, helminthiasis). Anyone with either of the following seven diseases or illnesses is not allowed to work: mental disease, mentally retarded, tuberculosis, leprosy, filariasis in critical stage whose symptom may be appalling to society, syphilis, drug addicted and chronic alcoholism. The above serves as precautionary and screening measures in order to get workers in good health, the same criteria used in recruiting government officials. Moreover, constant follow up on the progress in providing assistance to these workers has been carried out.

131. In handling the AIDS situation, there have been attempts from proactive workers at the local level, e.g. NGOs trying to coordinate with public health agencies to prescribe AZT for HIV-infected mothers, mobile medical units out at work, coordination with foreign public health volunteers to organize training for midwives and distribute delivery kits to midwife nurses, special projects for labour workers with high-risk behaviour, with AIDS Work Plans devised by public health officials in the provinces with a large volume of migrant workers by aiming at them directly, and with public health officials supporting the work of local NGOs.

132. Regarding reproductive health and maternal and child health care, a form of working as a network has been developed in implementing work on family planning and reproductive health among the alien labours group, coordinating with concerned agencies, emphasizing proactive services, conducting surveys on health conditions and using the outcome data to plan activities that are most relevant to the problems. Focus has been given to vaccination to boost immunization for children, reaching out specially to the children of migrant workers. Other activities carried out are organizing training for employers, publishing a Handbook on Health Care in Burmese language, providing maternal and child health care services and post natal family planning counseling, and training migrant workers volunteers.

133. In registering child births, the authorities have issued birth certificates to every child born, even despite the mother having no identity paper, in such case it will be recorded as, "according to witness account", or "no evidence".

134. Under the justice system, migrant workers are legally protected. The court has seen more lawsuits. Cases of violence against migrant workers have been tried under the justice system executing clear verdicts and punishment (e.g. the case of burning on tyre of six bodies, where the court has already sentenced the wrongdoer to imprisonment). Furthermore, there has been assistance from various organizations with regard rights protection directly and in training the migrant workers' group in order that they can help take care of one another, e.g. training by the Lawyers' Council which provides knowledge about all major conventions on human rights, several conventions on labour, as well as knowledge about claiming for remuneration/compensation, conducted in the form of lectures and hands-on exercises, supplemented by documents in Burmese language and cartoons. Most importantly, the Royal Thai Government has been constantly trying to improve the quality of life of these people.

135. In the aspects of status and working condition, the Labour Protection Act, enacted and effective since B.E. 2541 (1998), and its amended version (2nd Amendment) B.E. 2551 (2008) both give better protection to employees in terms of working condition and employment. While the Aliens Work Act of B.E. 2551 (2008) allow, for various reasons, persons without Thai nationality to apply for work permits, with considerations based on national security and social effects. The law also relaxes on employment of migrant workers (Burmese, Laotian and Cambodian) who have illegally entered Thailand to work since 1998, by the exception contained in Section 17 of the Immigration Act 1979. These workers are allowed to work in designated areas by holding work permits issued by the Ministry of Labour.

129. หลังจากมีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวโดยเปิดให้มารายงานตัวในปี 2544 สถานการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิดีขึ้น การเอาเปรียบแรงงานลดลง

130. ในด้านสาธารณสุข มีการตรวจสุขภาพเพื่อควบคุมป้องกันโรค 6 โรค (วัณโรค โรคเรื้อน เหาช้าง ชิฟิลิส มาลาเรีย พยาธิลำไส้) และห้ามทำงาน 7 โรค (โรคจิต/พื้นเพื่อน/ปัญญาอ่อน วัณโรค โรคเรื้อน เหาช้าง-ที่อยู่ในระยะอันตราย หรือปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคมชิฟิลิส ตีบยาเสฟติดและพิษสุราเรื้อรัง) เป็นการเฝ้าระวังโรคและคัดกรองแรงงานที่มีสภาพสมบูรณ์เกณฑ์เดียวกับการคัดเลือกผู้เข้ารับราชการ มีการติดตามความก้าวหน้าของการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

131. ในด้านการดูแลโรคเอดส์ ระดับพื้นที่ที่มีความพยายามของเจ้าหน้าที่ทำงานในเชิงรุก เช่น องค์กรเอกชนพยายามประสานกับหน่วยงานสาธารณสุขในการจัดยา AZT ให้กับมารดาตั้งครรภ์ที่ติดเชื้อ HIV มีการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ประสานงานกับอาสาสมัครสาธารณสุขต่างชาติจัดอบรมหมอตำแย แจกชุดทำคลอดสำหรับพยาบาลผดุงครรภ์ และจัดโครงการพิเศษให้กับแรงงานที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในจังหวัดที่มีการใช้แรงงานต่างชาติชุกมีแผนงานด้านเอดส์สำหรับกลุ่มแรงงานข้ามชาติโดยตรง และทำงานหนุนการทำงานขององค์กรเอกชนในพื้นที่

132. ในด้านการอนามัยเจริญพันธุ์และการดูแลอนามัยแม่และเด็ก มีการพัฒนารูปแบบเครือข่ายดำเนินงานวางแผนครอบครัวและอนามัยเจริญพันธุ์ในกลุ่มแรงงานต่างชาติ โดยประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ เน้นบริการเชิงรุกสำรวจข้อมูลสถานะสุขภาพ นำข้อมูลมาวางแผนกิจกรรมที่สอดคล้องกับปัญหาและมุ่งให้วัคซีนสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้ครอบคลุมเด็กของแรงงานต่างชาติจัดอบรมนายจ้าง จัดทำคู่มือดูแลสุขภาพภาษาพม่า บริการดูแลอนามัยแม่และเด็ก มีบริการแนะนำการวางแผนครอบครัวหลังคลอด และอบรมอาสาสมัครแรงงานต่างชาติ

133. ในด้านการจดทะเบียนเกิดเด็ก มีการออกใบรับรองการเกิดให้แก่ทุกคนที่มาคลอด แม้มารดาจะไม่มีบัตรแสดงตนใด ๆ ก็จำเป็นที่กไว้ว่าเขียนตามคำบอกเล่าหรือไม่มีหลักฐาน

134. ในกระบวนการยุติธรรมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยมีการฟ้องคดีถึงศาลมากขึ้น คดีที่เคยถูกกระทำรุนแรงได้รับการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมและมีการลงโทษชัดเจน (เช่น คดีเฝ้านั่งยาง 6 ศพ ศาลได้พิจารณาจำคุกผู้กระทำผิดแล้ว) นอกจากนี้มีความช่วยเหลือจากหลายหน่วยงานทั้งในด้านการคุ้มครองสิทธิโดยตรงและการฝึกอบรมให้ความรู้ให้สามารถช่วยเหลือดูแลกันเองได้ เช่น การฝึกอบรมของสหภาพนายความ ซึ่งให้ความรู้เกี่ยวกับอนุสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนฉบับหลักทุกฉบับ อนุสัญญาด้านแรงงานหลายฉบับและการให้ความรู้เรื่องการขอรับค่าตอบแทน/ค่าทดแทน โดยมีทั้งการบรรยายและการทำแบบฝึกหัด มีเอกสารเป็นภาษาพม่าและการ์ตูน นอกจากนี้ รัฐบาลไทยก็ยังพยายามปรับปรุงคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของบุคคลกลุ่มนี้อยู่อย่างต่อเนื่อง

135. ด้านสถานภาพและสภาพการทำงาน พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานที่ออกประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 คุ้มครองสภาพการทำงานและการจ้างงานที่คุ้มครองลูกจ้างมากขึ้น ขณะที่พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 อาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยด้วยสาเหตุต่างๆ สามารถขอใบอนุญาตทำงานได้โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติและผลกระทบต่อสังคมและมีการผ่อนผันการจ้างแรงงานต่างชาติ (พม่า ลาว และกัมพูชา) ที่ลักลอบเข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยผิดกฎหมายตั้งแต่ปี 2541 โดยอาศัยข้อยกเว้นตามมาตรา 17 พรบ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 ให้ทำงานในพื้นที่ที่กำหนดโดยให้ถือใบอนุญาตทำงาน (work permit) ของกระทรวงแรงงาน

136. As for migrant workers who were originally classified as illegal immigrant labour, the law exceptionally provides them with special status to work on a temporary basis under the conditions set by the state. The Royal Thai Government has systematized employment during 1996–2006, according to 11 Cabinet resolutions on this issue, as follows:

(a) During 1996–2000, the registration started for only the migrant workers, and they were permitted to work in certain provinces and in certain sectors only. The workers had to buy Health Insurance Card (at 1,300 Baht each) to earn the right to access health services;

(b) During 2001–2003, the registration still focused on the migrant workers, but they were allowed to work in all provinces;

(c) During 2004–2006, there was an extension of this right to cover the migrant workers and their accompanies (including children aged 1 year up). This group of workers were registered with the 13-digit identity code starting with 00.

137. The next step involved strategy setting to regularize the status of illegal migrant workers into legal migrant workers. This was done through the signing of bilateral Memorandum of Understanding (MOUs), namely Thailand-Laos (2002), Thailand-Cambodia (2003) and Thailand-Burma/Myanmar (2003), which includes the process of verifying the nationality of the workers from their countries of origin. The workers then were issued with temporary documents for travel and work permits. Statistics of 2006–2007 (August) showed that as a result of this strategy, there were two batches of workers who have undergone the nationality verification and attained visas and work permits, 51,901 workers from Laos and 33,279 workers from Cambodia. Extension of stay in the Kingdom of Thailand was granted to these workers until February 2010.

138. Moreover, on public health, Thailand received financial support from The Global Fund to fight AIDS, Tuberculosis and Malaria, which focused on advocacy work and interventions for improved quality of life and risk-free life condition for these workers. The personnel involved carried out proactive work with the workers' group in the business sectors that employed foreign workers most. The Global Fund also supports researches and allocates funds for non-governmental organizations that work with the groups of population who are at risk of facing human rights violation and discrimination problems. The details on this issue were already presented above, under the sections on articles 1 and 5 (e) (i) and (ii).

139. The Displaced Persons Fleeing from Fighting Arrangement has been made to prepare an environment for easy adjustment of the displaced persons in preparation for their durable solutions including resettlement. Held at the centre were vocational training and an arrangement of the way of living and environment within the centre to be as community-like and as close to the real way of living of that locality as possible. Consideration of the concept of the justice system application has also been made to help solve the problem of disputes in the centre since 2003, with cooperation from various sectors including government agencies and the United Nations, namely the Ministry of Interior, Ministry of Justice and the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR). This is because, at one stage, there were a large number of offences. The victims were more ready to rely on the justice system based on their traditional customs than to resort to the justice system based on Thai laws and the principles of international laws. The result was that the victims did not receive sufficient remedy and compensation, while the offenders went unpunished or did not serve punishment proportionately to the crimes committed. Also, each shelter itself had no capacity to handle the execution of those punishments. It appeared therefore that many cases of offences went unsolved, even murder cases, a large number for which the offenders were not arrested. To overcome this, a practical solution was then implemented from B.E. 2547 (2004) as part of cooperation between the Royal Thai Government and UNHCR to improve the management of the justice system in shelters. The implementation was carried out in three stages. The first stage involved the joint setting of framework for administration and training of the personnel concerned on knowledge about rights and commitments of the displaced persons under the Thai and

136. สำหรับแรงงานต่างด้าวซึ่งแต่เดิมจัดว่าเป็นแรงงานที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับการผ่อนผันให้มีสถานะสามารถทำงานได้ในลักษณะชั่วคราวตามเงื่อนไขที่รัฐกำหนด โดยรัฐบาลไทยได้มีการจัดระบบการจ้างงานในช่วงปี 2539-2549 โดยมีมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้รวม 11 ฉบับคือ

- (ก) ในช่วงปี 2539-2543 เริ่มการจดทะเบียนเฉพาะตัวแรงงาน และอนุญาตให้ทำงานได้ในบางจังหวัดและบางประเภทแรงงาน โดยต้องซื้อบัตรประกันสุขภาพ (ราคา 1,300 บาท) เพื่อสิทธิในบริการสุขภาพ
- (ข) ช่วงปี 2544-2546 ยังคงเน้นจดทะเบียนเฉพาะตัวแรงงานแต่ขยายพื้นที่ทำงานได้ทุกจังหวัด
- (ค) ช่วงปี 2547-2549 ขยายสิทธิให้แรงงานและผู้ติดตาม (รวมถึงเด็กที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไป)จดทะเบียนรับรหัสประจำตัว 13 หลัก โดยขึ้นต้นด้วยเลข 00

137. ขึ้นต่อมามีการกำหนดยุทธศาสตร์ปรับสถานะแรงงานที่เข้าเมืองผิดกฎหมายให้กลายเป็นแรงงานที่เข้าเมืองและทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยการทำข้อตกลงทวิภาคี (MOU) ไทย-ลาว (2002) ไทย-กัมพูชา (2003) และ ไทย-พม่า (2003) โดยการพิสูจน์รับรองสัญชาติจากประเทศต้นทางซึ่งจะได้รับเอกสารการเดินทางชั่วคราว และ ใบอนุญาตทำงาน จากยุทธศาสตร์นี้มีข้อมูลปี 2549-2550 (สิงหาคม) ว่ามีแรงงานผ่านการพิสูจน์สัญชาติได้วีซ่าและ ใบอนุญาตทำงานแล้ว 2 รุ่นจากลาว 51,901 คน และจากกัมพูชา 33,279 คน ปัจจุบัน มีการต่ออายุการอยู่ในราชอาณาจักรไทยของแรงงานต่างด้าวเหล่านี้จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2553

138. นอกจากนี้ในด้านสาธารณสุขยังได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนระดับโลก (Global Fund) เพื่อต่อสู้กับ โรคเอดส์ มาเลเรีย และวัณโรค โดยเน้นการทำงานเพื่อรณรงค์และแทรกแซงให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ปลอดภัยจากความเสี่ยงต่าง ๆ ด้วยการทำงานเชิงรุกกับกลุ่มแรงงานที่ทำงานในธุรกิจที่มีการจ้างแรงงานข้ามชาติเข้มข้น สนับสนุนงานวิจัยและจัดสรรเงินทุนให้องค์กรเอกชนที่ทำงานกับกลุ่มประชากรที่เสี่ยงต่อการเผชิญปัญหาการละเมิด สิทธิมนุษยชนและการเลือกปฏิบัติ ทั้งนี้มีรายละเอียดที่ได้นำเสนอแล้วในข้อ 1 และข้อ 5 ฉ (1) และ (2)

139. กลุ่มผู้หนีภัยจากการสู้รบมีการเตรียมสถานะแวดล้อมให้ผู้หนีภัยสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอก เมื่อพ้นสถานะการเป็นผู้หนีภัยและต้องออกจากศูนย์พักพิงหรือยุบเลิกศูนย์ ส่วนหนึ่งมีการฝึกอาชีพและจัดระบบการดำรงชีวิตและสถานะภายในศูนย์ให้เป็นไปในลักษณะของชุมชนและวิถีชีวิตจริงในพื้นที่นั้นๆ รวมถึงกระบวนการ ยุติธรรมโดยเริ่มแนวความคิดการนำกระบวนการยุติธรรมเข้าไปช่วยแก้ปัญหาข้อพิพาทภายในศูนย์พักพิงตั้งแต่ปี 2546 ด้วยความร่วมมือจากฝ่ายต่างๆ ทั้งทางราชการไทยและองค์การสหประชาชาติ คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวง ยุติธรรมและสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) เนื่องจากมีจำนวนคดีกระทำผิดต่างๆ จำนวน มากและทวีขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ผู้เสียหายส่วนใหญ่ยินดีจะพึ่งกระบวนการยุติธรรมตามจารีตประเพณีมากกว่า กระบวนการยุติธรรมตามกฎหมายไทยและหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งผลคือผู้เสียหายไม่ได้รับการเยียวยา เพียงพอ ขณะที่ผู้กระทำผิดก็ได้ถูกลงโทษอย่างเหมาะสม และศูนย์พักพิงก็ไม่มีศักยภาพพอจะจัดการลงโทษ จึง ปรากฏว่าหลายกรณียังไม่มีการแก้ปัญหา แม้แต่กรณีฆาตกรรมก็ยังไม่สามารถจับได้ถึงร้อยละ 80 ในปี 2547 จึงมีการ ดำเนินงานอย่างไร้ทางปฏิบัติด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับ UNHCR ปรับปรุงการบริหารกระบวนการ ยุติธรรมในศูนย์พักพิง โดยดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกร่วมกันวางกรอบแนวทางการบริหารจัดการและ

international laws. The second stage involved supporting the Thai officers in charge in increasing the capacity of the justice organizations in the centres, with focus on the cases of juvenile offences; setting up of legal aid centres for the shelter, a cooperation between the Royal Thai Government, UNHCR and the International Rescue Committee to facilitate investigation hence resulting in more case filing and trials. The third stage was to seek additional cooperation from the United Nations Children's Fund (UNICEF) and other non-governmental organizations to implement supporting projects in creating an environment which is conducive to protection by providing appropriate curative assistance and legal counseling to those facing problems, and in enhancing the capacity of women to take care of themselves and assist one another, in order not to become victims of violence within the centres, e.g. by increasing the number of woman representatives in the displaced persons' administrative bodies in various aspects, including the justice process, and by forming security guard units within the centres.

Victims of trafficking

140. The human trafficking problem is a consequence of the problems in resource management and failure in enforcing the law equally, not corresponding with the way of living of the ethnic groups. Most of the trafficked victims are originally women and children, partly from broken families among the ethnic groups in the country, who were neglected and whose rights were violated due to their dislocation from their original locality to a new place where they could not adjust well to the new way of living and environment. These people became victims of crimes in the form of modern slavery. Regarding this problem, nowadays some of the victims are displaced persons or the migrants groups who have been deprived and ethnically discriminated against more severely due to the stricter national policy to counter terrorism.

141. The anti-human trafficking operation in Thailand started in 1996, during the crackdown of a prostitution where victims were found to be children (under 18 years) trafficked from both within and outside Thailand, with Thailand in the status of source, transit and/or destination country. The Office of the Prime Minister by the Office of the National Committee on Women's Promotion and Coordination and the Office of the National Committee on Youth's Promotion and Coordination jointly undertook the implementation measures to tackle this issue by running campaigns to raise awareness and provide knowledge and understanding, devising operation plans to prevent and solve the sexual commercialization problem, revising laws relevant to this issue. These laws include The Prostitution Prevention and Suppression Act (1996), The Act on Measures to Prevent and Suppress the Trafficking of Women and Children (1997), a revised addition to the Criminal Code (14th Amendment, 1997) that increases punishment and gives power to the court to punish sexual offenders against children outside the Kingdom of Thailand. There were measures revising the Criminal Procedure Code (20th Amendment, 1999), setting guidelines on child witness questioning, enacting The Money Laundering Prevention and Suppression Act (1999), classifying sexual offences involving procurement of persons for prostitution as one of the primary offences that may face punishment of asset confiscation, together with legal development. One concrete output was the signing of the first Memorandum of Understanding (MOU) among the government agencies involved in the operation (1999). After a period of serious implementation, it was found that the number of Thai victims declined, but the number of victims from neighbouring countries increased.

142. Then came the declaration of the National Policy and Plan on the Prevention, Suppression and Solution of Trafficking of Children and Women in Thailand and Overseas (Cabinet Resolution dated 1 July 2003), to be used as operational guidelines. The Ministry of Social Development and Human Security, upon taking up the task of tackling this problem, pushed the government to include this issue as a national urgent agenda. Eventually, the government announced the National Agenda on the Prevention and Suppression of Human Trafficking (6 August 2004), and a National Committee was set up with the Deputy Prime Minister as Chairman. The Committee laid down policy, structure and mechanism for the implementation on the protection and provision of assistance to all

ฝึกรวมบุคลากรผู้เกี่ยวข้องในเรื่องความรู้เกี่ยวกับสิทธิและข้อผูกพันของผู้ลี้ภัยภายใต้กฎหมายไทยและกฎหมายระหว่างประเทศ ขึ้นต่อมาเป็นสนับสนุนเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของไทยในการเพิ่มศักยภาพขององค์กรยูนิเซฟในศูนย์ โดยเน้นที่กรณีการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือทางกฎหมายให้ศูนย์พักพิงด้วยความร่วมมือของรัฐบาลไทย UNHCR และ International Rescue Committee ทำให้มีการสืบสวนและดำเนินคดีมากขึ้น ขั้นตอนต่อไปคือการแสวงความร่วมมือเพิ่มเติมจากยูนิเซฟ และองค์กรเอกชนจัดโครงการสนับสนุนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความคุ้มครองด้วยการช่วยเหลือเยียวยาที่เหมาะสม ให้คำปรึกษาแนะนำด้านกฎหมายแก่ผู้ประสบปัญหา และเพื่อเพิ่มศักยภาพของสตรีให้มีบทบาทที่เข้มแข็งขึ้นในการช่วยเหลือดูแลตนเองมิใช่ต้องตกเป็นเหยื่อความรุนแรงภายในศูนย์โดยเพิ่มจำนวนผู้แทนสตรีในองค์กรบริหารของผู้ลี้ภัยด้านต่างๆ รวมถึงด้านกระบวนการยุติธรรมและจัดชุดรักษาความปลอดภัยในศูนย์ เป็นต้น

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

140. ปัญหาการค้ามนุษย์เป็นผลต่อเนื่องจากปัญหาการจัดการด้านทรัพยากรและปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เสมอภาค ไม่สอดคล้องต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ แต่เดิมผู้ถูกค้าที่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเด็ก ส่วนหนึ่งมาจากครอบครัวที่ล่มสลายของกลุ่มชาติพันธุ์/ชนเผ่าภายในประเทศที่ถูกกลืนและละเมิดสิทธิโดยการอพยพโยกย้ายออกจากถิ่นฐานเดิมไปอยู่ในที่ใหม่ที่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตได้ทันกับสภาพแวดล้อมใหม่ จึงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรูปแบบการค้าทาสสมัยใหม่ ปัญหานี้ปัจจุบันเหยื่อส่วนหนึ่งขยายไปสู่ผู้อพยพลี้ภัยหรือผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกกีดกันและเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติที่รุนแรงขึ้นเนื่องจากความเคร่งครัดของนโยบายความมั่นคงปลอดภัยของชาติที่เข้มงวดเพื่อต่อต้านการก่อการร้าย

141. การต่อต้านปัญหาการค้ามนุษย์ของประเทศไทยเริ่มในปี 2539 สืบเนื่องจากการกวาดล้างช่องโหว่และพบว่ามี การค้าประเวณีเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ซึ่งถูกค้ามาจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยที่ประเทศไทยอยู่ในสถานะทั้งต้นทาง ปลายทาง และทางผ่าน สำนักงานรัฐมนตรีโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ จึงร่วมกันดำเนินงานแก้ไขปัญหาระบบนี้โดยการรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจ จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหารัฐกิจบริการทางเพศ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งประกอบด้วยกฎหมายป้องกันปราบปรามการค้าประเวณี (2539) กฎหมายมาตรการการป้องกันปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก (2540) แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2540) โดยเพิ่มโทษและให้อำนาจศาลในการลงโทษผู้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็กนอกราชอาณาจักร แก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 20 พ.ศ. 2542) วางแนวทางการสืบพยานเด็ก ผลักดันกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (2542) โดยจัดความผิดเกี่ยวกับเพศในการชักพาจัดหาบุคคลไปเพื่อการค้าประเวณีไว้เป็นหนึ่งในความผิดมูลฐานซึ่งอาจได้รับโทษถึงขั้นถูกริบทรัพย์สิน พร้อมกับการพัฒนากฎหมาย ก็มีการจัดทำบันทึกข้อตกลง(MOU) ระหว่างหน่วยงานในการปฏิบัติงานขึ้นฉบับแรก เป็นข้อตกลงในระหว่างหน่วยงานภาครัฐ (ปี 2542) หลังการดำเนินงานเรื่องนี้อย่างจริงจังไประยะหนึ่งพบว่าผู้ถูกค้าจากภายในประเทศลดลงแต่กลายเป็นเหยื่อจากประเทศเพื่อนบ้าน

142. จึงประกาศนโยบายและแผนระดับชาติ เรื่อง การป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาค้าเด็กและหญิงภายในประเทศและข้ามชาติ(มติคณะรัฐมนตรี 1 กรกฎาคม 2546) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งรับทอดภารกิจต่อมาได้ผลักดันให้รัฐบาลจัดเป็นปัญหาเร่งด่วนระดับชาติซึ่งต่อมารัฐบาลได้ประกาศวาระแห่งชาติเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ (6 สิงหาคม 2547) จัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติ มีรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และวางนโยบาย โครงสร้าง และกลไกการดำเนินงาน

victims from human trafficking regardless of nationality according to the principles of human rights. It also set up the mechanism for the Operation Centre for Human Trafficking Prevention and Suppression at the provincial and national levels as well as in overseas countries. An initial fund of 100 million baht was granted to support the administration, but later transferred to be seed fund for the prevention and suppression of human trafficking under the Human Trafficking Prevention and Suppression Act B.E. 2551 (2008). Furthermore, there was an expansion of MOU signing, from between government agencies to between the government sector and the private sector, private sector and private sector, between groups of provinces in each region, and expanded from unilateral commitment to international ones, including the bilateral agreement between Thailand-Cambodia, Thailand-Laos, and the multi-lateral agreement of six countries in the Greater Mekong Sub-Region (Cambodia, China, Laos, Burma/Myanmar, Thailand and Vietnam). Training was given to the personnel involved, namely police officers, immigration officers, officers of the Attorney's Office, judges, doctors and officers of the Ministry of Social Development and Human Security. There was also an integrated project to prevent and resolve the problems of human trafficking and transnational organised crimes by the Department of Special Investigation, by exchanging data/problems, developing relations on news and communication and experience in the suppression work, as well as other projects by non-governmental organizations and civil sector networks in the forms of meetings, seminars and workshops, which would be expanded to ASEAN and global levels.

143. From implementing to rescue and assist the victims from human trafficking, Thailand finds that the problem has intensified and become more severe. There were cases of oppression, torture, intimidation and illegitimate exploitation like those committed by transnational organised crime rings. The Human Trafficking Prevention and Suppression Act B.E. 2551 (2008) was then enacted on 5 June 2008, dissolving the Act on Measures to Prevent and Suppress the Trafficking of Women and Children 1997 in order to assist the victims of these crimes toward criminal justice and additional remedy and compensation, regardless of nationality. The Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases B.E. 2544 (2001) and Witness Protection Act B.E. 2546 (2003) are other legal instruments that support the right to receive compensation in the case of damage from criminal offences committed by others, and to provide protection from harm in the case of witness to help him/her testify in the trials where the person is a victim of the human trafficking crime. As part of the strong commitment to counter human trafficking, Thailand acceded to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography, and is preparing to accede as a State Party to the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, which aims to promote cooperation in preventing and counteracting transnational organized crimes toward increased efficiency, and to the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime.

Ethnic groups on the highlands

144. The Royal Thai Government has made efforts to promote the rights of the ethnic groups on the highlands, including the right to hold a nationality, the right to housing, the right to education and public health, as already mentioned above in the sections on article 5 (d) (iii), 5 (e) (iii), 5 (e)(iv) and 5 (e) (v).

Article 6 Protection and remedy

145. The Constitution guarantees the right to protection and remedy by stating that the person who is the damaged party in a criminal case has the right to receive protection, appropriate treatment and necessary and fair compensation from the state. In the case of death, the next of kin has the right to state assistance. Any person as accused in a criminal case and detained during trials, if proved innocent or that his/her act is not a crime by the

คุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามหลักการสิทธิมนุษยชนแม้จะมีได้สัญชาติไทย วางกลไกศูนย์ปฏิบัติการป้องกันปราบปรามทั้งระดับจังหวัดระดับชาติและในต่างประเทศ และได้มอบเงินทุนเริ่มต้น 100 ล้านบาทเป็นทุนบริหารจัดการซึ่งต่อมาได้ออนเป็นเงินประเดิมกองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 นอกจากนี้ยังได้มีการขยายการจัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานภาครัฐออกสู่ภาครัฐกับเอกชน เอกชนกับเอกชน ระหว่างกลุ่มจังหวัดในพื้นที่แต่ละภูมิภาคและขยายสู่ระดับระหว่างประเทศเป็นบันทึกข้อตกลงทวิภาคีไทย-กัมพูชา ไทย-ลาว และข้อตกลงพหุภาคี 6 ประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (กัมพูชา จีน ลาว พม่า ไทย และเวียดนาม) การจัดฝึกอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรผู้เกี่ยวข้องคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง พนักงานอัยการผู้พิพากษา แพทย์ และบุคลากรของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตลอดจนมีโครงการบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์และอาชญากรรมข้ามชาติของกรมสอบสวนคดีพิเศษโดยประสานแลกเปลี่ยนข้อมูล/ปัญหา พัฒนาความสัมพันธ์ด้านการข่าว การป้องกันปราบปรามเรื่องนี้ รวมถึงโครงการขององค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายภาคประชาชนในรูปการประชุมสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการต่างๆ และขยายความร่วมมือออกสู่ระดับภูมิภาค อาเซียนและระดับโลก

143. จากการดำเนินการแก้ไขเยียวยาผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ประเทศไทยพบว่า ปัญหารุนแรงมากขึ้น มีการบังคับใช้แรงงาน กดขี่ ทารุณ บังคับขู่脅และแสวงประโยชน์โดยมิชอบและกระทำในลักษณะองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ จึงได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ขึ้นเมื่อ 5 มิถุนายน 2551 โดยยกเลิกพระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 เพื่อช่วยให้ผู้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมนี้ได้รับความยุติธรรมทางอาญาและการเยียวยาเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง โดยไม่เลือกสัญชาติ และมีพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. 2546 เป็นกลไกที่รับรองสิทธิในการได้รับค่าตอบแทนในกรณีที่ได้รับความสะดวกช่วยเหลือจากการทำความผิดอาญาของบุคคลอื่นและการคุ้มครองความปลอดภัยจากพนักงานของรัฐในฐานะพยานผู้จะมาให้ข้อเท็จจริงในคดีอาญาที่ตนตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมและการค้ามนุษย์ และโดยที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการต่อต้านการค้ามนุษย์อย่างจริงจังจึงได้เข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กในเรื่องการค้าเด็ก การค้าประเวณีและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็กในปี 2549 (Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on The Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography) เตรียมการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) ซึ่งมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และพิธีสารเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูง

144. รัฐบาลไทยได้พยายามส่งเสริมสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่สูงทั้งในด้านสิทธิการถือครองสัญชาติ สิทธิในการมีที่อยู่อาศัย สิทธิในด้านการศึกษาและสาธารณสุข ดังข้อมูลปรากฏอยู่ในส่วน (3) 5 ฉ(3) 5ฉ(4) และ 5ฉ(5)

ข้อ 6 การคุ้มครองเยียวยา

145. รัฐธรรมนูญประกันสิทธิในเรื่องการคุ้มครองเยียวยาไว้ว่าบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญามีสิทธิได้รับการคุ้มครองการปฏิบัติที่เหมาะสมและค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ หากถึงขั้นเสียชีวิต ทายาทย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ บุคคลใดตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏคำพิพากษา

court verdict, is eligible by law for compensation, expenses and the return of the rights taken away (Sections 245–246). The mechanisms for protection and remedy according to Thailand’s judicial process consist of three main parties, namely the Courts of Justice, the Parliamentary Ombudspersons and the National Human Rights Commission in the Legislation as mechanisms to receive complaints and petitions and to examine rights violations, and in the Administrative branch, there are the Ministry of Justice which has its operation units, namely the Department of Special Investigation, the Department of Rights and Liberties Protection (Community Justice Centre and Justice Clinic); the Ministry of Interior having the “Damrong Dhamma” or Justice Upholding Centre in every province nationwide as its operation units at the regional and local levels, as well as other supplementary mechanisms by other government agencies, non-governmental organizations and civil society networks, which are working to assist the people whose rights are violated, and to monitor cases of rights violation and the work of the state.

146. Important state operational mechanisms in the protection and remedy work are two main laws that grant the power to make the operation happen and yield concrete results. The two laws are the Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases B.E. 2544 (2001) and the Witness Protection Act B.E. 2546 (2003), which are laws that provide compensation and protection to those facing problems and damaged by criminal offences committed by others, or those who lose freedom temporarily during trials according to the judicial procedures or those at risk of safety. The tasks involved under these two laws are the mission and responsibility of the Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice.

Witness Protection Act

147. The mechanism to guarantee protection and appropriate treatment is the Witness Protection Act B.E. 2546 (2003) that provides protection according to the special measure for witnesses who are at risk of being harmed in the cases stipulated by the law, namely drugs, money laundering, corruption, or customs. The protection by this special measure is carried out in the form of moving address, living allowance payment, change of name-family name, arrangement for appropriate livelihood, or others.

Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases B.E. 2544 (2001)

148. The mechanism to guarantee the right to request fair compensation from court is the Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases B.E. 2544 (2001) that upholds the right to assistance from the state for the persons who have been affected by criminal offences committed by other persons, without any involvement in such offences, and without opportunity to receive remedy and compensation by other means. This law also guarantees the right to receive compensation in the case of a person as accused in a criminal case, having been detained during trials until the final court verdict that the accused is innocent. In practice, there is the Office for Financial Assistance to the Victims, with a committee to consider compensation for the victims, and reimbursement of expenses for the accused in criminal cases according to the set rates. Remunerations are for medical fee, physical and mental rehabilitation, or for loss of lives, compensated income during absence from work/occupation. Compensation and expenses are to compensate for the period of imprisonment, expenses in medical treatment and rehabilitation, compensation for loss of life, compensated income during absence from work/occupation, and trial handling expenses.

149. Since The Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases B.E. 2544 (2001) became effective on 13 November 2001, there have been 11,346 applications for remuneration payment, 6,700 cases of which have been considered, and a total amount of 502,844,803.45 baht as assistance money have been paid. While 208 cases have been submitted as requests for witness protection. (See Tables 8 and 9.)

ถึงที่สุดว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิด หรือการกระทำไม่เป็นความผิด ย่อมมีสิทธิได้รับค่าทดแทน ค่าใช้จ่าย และสิทธิที่เสียไปคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 245-246) กลไกเพื่อการคุ้มครองเยียวยาตามกระบวนการยุติธรรมของไทย ประกอบด้วย 3 ฝ่ายหลัก ได้แก่ ฝ่ายตุลาการคือ ศาล ฝ่ายนิติบัญญัติมีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกลไกรับข้อร้องเรียนและตรวจสอบปัญหาการละเมิดสิทธิ และฝ่ายบริหารมีกระทรวงยุติธรรม ซึ่งมีหน่วยปฏิบัติคือกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (ศูนย์ยุติธรรมชุมชนและคลินิกยุติธรรม) เช่นเดียวกับกระทรวงมหาดไทยมีศูนย์ดำรงธรรมทุกจังหวัดทั่วประเทศเป็นหน่วยปฏิบัติในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น รวมถึงมีกลไกเสริมอื่นๆ ของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และเครือข่ายภาคประชาชนทำหน้าที่ช่วยเหลือประชาชนเกี่ยวกับปัญหาการถูกละเมิดสิทธิ และตรวจสอบปัญหาการละเมิดสิทธิและการทำงานของภาครัฐ

146. กลไกของรัฐที่สำคัญทางปฏิบัติในการคุ้มครองเยียวยา มีกฎหมายหลัก 2 ฉบับที่ให้อำนาจทำให้การปฏิบัติเกิดผลเป็นรูปธรรมคือ พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้การทดแทนเยียวยาและความคุ้มครองแก่ผู้ประสบปัญหาและได้รับผลเสียหายจากการกระทำความผิดทางอาญาของผู้อื่นหรือสูญเสียอิสรภาพชั่วคราวระหว่างการพิจารณาคดีตามกระบวนการยุติธรรมหรือเสี่ยงต่อสวัสดิภาพความปลอดภัย โดยเป็นภารกิจในความรับผิดชอบของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546

147. กลไกประกันความคุ้มครองและการปฏิบัติที่เหมาะสมคือ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ซึ่งให้ความคุ้มครองตามมาตรการพิเศษแก่พยานที่อาจไม่ได้รับความปลอดภัยในคดีที่กฎหมายกำหนดคือ คดีเกี่ยวกับยาเสพติด การฟอกเงิน การกระทำทุจริต หรือศุลกากร โดยทำการคุ้มครองด้วยมาตรการพิเศษ เช่น ย้ายที่อยู่ จ่ายค่าเลี้ยงชีพ เปลี่ยนชื่อ-นามสกุล จัดการให้สามารถดำรงชีพได้ตามความเหมาะสมหรืออื่นๆ

พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

148. กลไกประกันสิทธิที่จะขอรับการทดแทนอย่างยุติธรรมจากศาลคือ พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ซึ่งรองรับสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดทางอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้เกี่ยวข้องกับความผิดนั้นและไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายทางอื่น รวมทั้งรับรองสิทธิในการได้รับค่าทดแทนในกรณีของบุคคลซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามิได้กระทำความผิด ในทางปฏิบัติ มีสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหาย มีคณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญาเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามอัตราที่กำหนดไว้โดยค่าตอบแทน ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาลค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายจิตใจ ค่าตอบแทนในกรณีเสียชีวิต ค่าขาดประโยชน์ที่ทำมาหาได้ระหว่างไม่สามารถประกอบการทำงาน ค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย ได้แก่ ค่าทดแทนการถูกคุมขัง ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและฟื้นฟู ค่าทดแทนในกรณีถึงแก่ความตาย ค่าขาดประโยชน์ที่ทำมาหาได้ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี

149. นับแต่กฎหมายตอบแทนผู้เสียหายฯ มีผลบังคับใช้เมื่อ 13 พฤศจิกายน 2544 มีผู้ยื่นคำขอรับค่าตอบแทน 11346 ราย ได้รับการพิจารณา 6,700 ราย จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วจำนวน 502,844,803.45 บาท และมีผู้ร้องขอรับการคุ้มครองพยานจำนวน 208 ราย (ตารางที่ 8 และ 9)

Other protection and monitoring mechanisms and organizations

150. Furthermore, there are mechanisms for rights protection and monitoring of rights violation, which are independent organizations under the Constitution. They are:

- Parliamentary Ombudspersons (Sections 196–198) responsible for examining complaints about state use of power/ neglect of duties, which cause damage or/ are unfair to the people.
- National Human Rights Commission (Sections 199–200) responsible for examining acts of rights violation or neglect of such, proposing policies and laws on the promotion and protection of human rights, promoting education, cooperation, dissemination of knowledge on human rights, as well as compiling annual reports to monitor human rights situations in the country. This organization serves as vitally important mechanism for examining and receiving complaints (Tables 6 and 7).
- Constitutional Court (Sections 255–270) has the power to interpret and judge if particular clauses contradict or are not correct according to the Constitution.
- Courts of Justice (Sections 271–275) has the power to hold trials of general cases, consisting of three levels: Court of First Instance, Court of Appeal and Supreme Court, and categorized according to the nature of case, e.g. Civil Court, Criminal Court, Juvenile and Family Court, Labour Court, Customs Court, Intellectual Property Court and Dissolution Court, etc.
- Administrative Court (Sections 276–280) has the power to hold trials of cases of disputes between government agencies, government officials and the private sector due to acts or failure to act by government agencies or officials.
- Military Court (Section 281) has the power to hold trials of military criminal cases.

151. Apart from having the above-mentioned independent organizations under the Legislation and the Judiciary according to the Constitution to monitor, examine and protect human rights, there are organizations under the Administration that are directly responsible for the protection of rights and liberties of the people, and a number of other non-governmental organizations.

152. The Ministry of Interior has its “Damrong Dhamma” or Justice Upholding Centre, established since 1994, having service units attached to the Provincial Administration Office in most provinces (service units available at district level in the southern border provinces). These service units handle cases of complaints due to acts or performance of government officials and staff of the public enterprises under the Ministry of Interior, Sub-District Chiefs, Village Headmen, and personnel of various local administration organizations.

153. The Ministry of Justice has its Community Justice Centre, established according to the strategy, *Equal justice for all, with people’s participation, for the local people to become partners and networks for justice*. The Ministry also has the Department of Special Investigation to control serious crimes that lead to damages in lives and assets, and rid the people of safety and human rights. There is the Department of Rights and Liberties Protection whose tasks are to lay down systems, promote knowledge about rights and liberties that every person is eligible to have by law, provide primary assistance and protection to the witness, the victim and the accused in criminal cases so that all people will get protection and care from the state extensively and equally. The Committee for the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination was set up by the Ministry of Justice to be responsible for producing periodic country reports, disseminating knowledge and understanding, recommending revision of laws and regulations about the elimination of racial discrimination. This Committee will in the future be the practical operational body of the Administration.

154. The Ministry of Social Development and Human Security, with its mission to develop and create justice and equality in society, has its Provincial Social Development and Human Security Officer in every province at sub-national level to handle complaints about violations of rights against children and women, as well as other vulnerable groups.

กลไกการคุ้มครองและการตรวจสอบอื่นๆ

150. นอกจากนี้ ยังมีกลไกการคุ้มครองและการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งเป็นองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญ คือ

- ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา (ม.196 - 198) รับผิดชอบตรวจสอบข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้อำนาจ / การละเลยปฏิบัติหน้าที่ ที่ก่อให้เกิดความเสียหาย / ไม่เป็นธรรมต่อประชาชน
- คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ม.199-200) รับผิดชอบตรวจสอบการกระทำ / การละเลยการกระทำละเมิดสิทธิมนุษยชน เสนอนโยบายและกฎหมายส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมการศึกษา ความร่วมมือ การเผยแพร่ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน ตลอดจนจัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนภายในประเทศ ซึ่งองค์การนี้เป็นกลไกตรวจสอบและรับการร้องเรียนที่สำคัญยิ่ง (ตารางที่ 6 และตารางที่ 7)
- ศาลรัฐธรรมนูญ (มาตรา 255 - 270) มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยข้อความที่ขัดหรือแย้งหรือไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ
- ศาลยุติธรรม (มาตรา 271 - 275) มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั่วไป มี 3 ระดับ คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา และจำแนกประเภทตามลักษณะคดี เช่น ศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และศาลล้มละลาย ฯลฯ
- ศาลปกครอง (มาตรา 276 - 280) มีอำนาจพิจารณาคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน และข้อพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำหรือละเว้นกระทำของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ศาลทหาร (มาตรา 281) มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาทหาร

151. นอกจากองค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อการตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการดังกล่าวข้างต้น ยังมีองค์กระของฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยตรง รวมทั้งองค์การเอกชนอีกจำนวนหนึ่ง เช่น

152. กระทรวงมหาดไทยมี ศูนย์ดำรงธรรม ซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2537 มีหน่วยให้บริการอยู่กับว่าการจังหวัดต่าง ๆ (และสำหรับจังหวัดชายแดนภาคใต้มีถึงระดับอำเภอ) ทำหน้าที่ดูแลกรณีร้องเรียนอันเนื่องมาจากการปฏิบัติของข้าราชการและพนักงานวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และบุคลากรของหน่วยปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ

153. กระทรวงยุติธรรมมี ศูนย์ยุติธรรมชุมชน จัดตั้งตามยุทธศาสตร์ ยุติธรรมถ้วนหน้า ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีฐานะเป็นหุ้นส่วนและเครือข่ายยุติธรรม มีกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อควบคุมอาชญากรรมร้ายแรงอันนำไปสู่ความเสียหายต่อชีวิตความปลอดภัยของประชาชนและสิทธิมนุษยชน มีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีภารกิจทั้งในการจัดวางระบบ การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพที่ประชาชนพึงได้รับตามกฎหมาย คุ้มครองช่วยเหลือเยียวยาเบื้องต้นต่อพยาน ผู้เสียหาย และจำเลยในคดีอาญา เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและดูแลจากรัฐอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบซึ่งแต่งตั้งโดยกระทรวงยุติธรรมรับผิดชอบภารกิจการจัดทำรายงานประเทศ เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจและเสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ซึ่งจะเป็นองค์กระดำเนินการในทางปฏิบัติโดยตรงของฝ่ายบริหารต่อไป

154. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยภารกิจการพัฒนาและสร้างความเป็นธรรมและเสมอภาคในสังคม มีพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอยู่ในส่วนภูมิภาค ทุกจังหวัด เพื่อรับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็กและสตรีและกลุ่มเสี่ยงอื่นๆ

155. Moreover, in the civil society sector, there is the Tribal People's Assembly of Thailand which was founded in 1999 as a result of the union of various ethnic groups that were facing rights violation problems in many aspects, and with support from civil societies in the north, to collectively demand for the government to resolve the problems about policies, laws and acts which are discriminatory against ethnic groups and peoples. There have been several rallies to demand rights, rights of ethnic groups, rights to culture and identity, political rights and the right to participate in the development process. The fight by the Tribal People's Assembly and the network of other ethnic groups has for the ethnic people themselves brought back dignity and pride in their ethnicity and identity, created wider acceptance, done away with old prejudices and earned respect from the society toward their identity, culture and way of life. The strength of community-based organizations is therefore a vital force in the protection of the rights of the communities and ethnic groups. It is important to seriously enhance the capacity and strength of these organizations.

156. Apart from the Tribes People's Assembly, there are networks of other ethnic groups, e.g. displaced Thais, Mogens and networks of ethnic groups in southern Esarn as well as organizations of various ethnic groups, network of the civil sector, media organizations and national and international non-governmental organizations, e.g. organizations of these ethnic groups: Hmong, Pakakayaw, Akha, Lahu; Assembly of Tribes People of Thailand, Inter Mountain Peoples Education and Culture in Thailand Association, Highland People Task Force, Hill Area and Community Development Foundation, Lawyers Council of Thailand, Union for Civil Liberty, the Mirror Foundation, Issara Institute, Thailand Journalists Association, UNHCR, etc.

Article 7

Strategies on education and teaching, culture and information technology

157. The dissemination of information about the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination in Thailand is considered to be in an initial stage, despite the existence of concepts and guidelines on human rights contained in the Constitution, national policies and several laws after the country's accession as a State Party to the Convention in 2003. Implementation in these fields is as follows.

Education and teaching/learning

158. The National Education Act sets the principle of education management that aims at developing Thai people in a comprehensive manner to enable them to live happily with others, with the learning process that aims to nurture democratic spirit and values and the human rights principles regarding rights, duties, liberties, equality and human dignity.

159. **Provision of basic knowledge about the Convention to the government agencies that have direct responsibility and other related educational institutions, e.g. the National Human Rights Commission and the Department of Rights and Liberties Protection.** There has been publication of the Convention in Thai-English, study of the guidelines on preparing country reports and production of the Handbook on the Preparation of Country Reports. Mahidol University has translated the general comments adopted by the Committee on the Elimination of Racial Discrimination.

160. **Building knowledge and understanding about the Convention through meetings, seminars, workshops, lectures and training organized by and with the concerned government agencies and organizations.** The topics are those contained in the curricula of educational institutions that teach human rights, equipped with documents for distribution. For example:

155. นอกจากนี้ ในภาคเอกชนมีสมาชิกชนชนเผ่าแห่งประเทศไทยที่กำเนิดขึ้นในปี 2542 อันเป็นผลมาจากการรวมตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ กลุ่มที่ประสบปัญหาการถูกละเมิดสิทธิเรื่องต่างๆ และโดยการสนับสนุนขององค์กรภาคประชาชนในภาคเหนือเพื่อรวมตัวกันเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับนโยบายกฎหมายและการปฏิบัติอันเป็นการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าที่ต้องประสบปัญหา มีการชุมนุมต่อสู้เพื่อสิทธิหลายครั้งทั้งในด้านสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ สิทธิทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ สิทธิทางการเมืองและการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา การต่อสู้ของสมาชิกชนเผ่าและเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆได้เรียกคืน ศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์และอัตลักษณ์กลับมา เกิดการยอมรับและความเคารพต่ออัตลักษณ์ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและลบล้างอคติต่อกลุ่มชาติพันธุ์ที่พัฒนาขึ้นมา ความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนจึงเป็นพลังสำคัญในการปกป้องและรักษาสิทธิของชุมชนและกลุ่มชาติพันธุ์และเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนอย่างจริงจัง

156. นอกจากสมาชิกชนเผ่ายังมีเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ เช่น คนไทยพลัดถิ่น มอแกน และเครือข่ายชาติพันธุ์ในอีสานใต้ ตลอดจนองค์กรของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เครือข่ายภาคประชาชน องค์กรสื่อ ตลอดจนองค์กรระดับชาติและองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆที่ องค์กรของกลุ่มชาติพันธุ์ ม้ง ปกาเกอญอ อาข่า ละหู่ สมาชิกชนเผ่า สมาคมศูนย์รวมการศึกษาและวัฒนธรรมของชาวไทยภูเขาในประเทศไทย(ศวท.) ศูนย์ปฏิบัติการร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาประชาชนบนพื้นที่สูง (ศปส.) มูลนิธิพัฒนาชุมชนและเขตภูเขา สภานายความ สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน มูลนิธิกระจกเงา สถาบันอิศรา สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ฯลฯ รวมถึงสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) เป็นต้น

ข้อ 7 มาตรการเกี่ยวกับการศึกษาและการสอนวัฒนธรรมและสารสนเทศ

157. การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบในประเทศไทยจัดว่ายังอยู่ในขั้นเริ่มต้น แม้จะมีแนวคิดและแนวปฏิบัติเรื่องสิทธิมนุษยชนในรัฐธรรมนูญนโยบายระดับชาติและกฎหมายหลายฉบับ หลังจากการลงนามเข้าเป็นภาคีในปี 2546 มีการดำเนินการเช่น

การศึกษาและการเรียนการสอน

158. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดหลักการจัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ครบถ้วนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกประชาธิปไตยและหลักการสิทธิมนุษยชนในเรื่องสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

159. การให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอนุสัญญาโดยหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาที่มีการกิจรับผิดชอบและเกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดพิมพ์อนุสัญญาภาคภาษาไทย-อังกฤษ และทำการศึกษาแนวทางการจัดทำรายงานประเทศและจัดทำคู่มือการจัดทำรายงานประเทศฯ มหาวิทยาลัยมหิดลจัดแปลความเห็นทั่วไปที่รับรองโดยคณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติออกเผยแพร่

160. การสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องของอนุสัญญานี้โดยการจัดประชุมสัมมนา ประชุมปฏิบัติการ บรรยาย ฝึกอบรมของหน่วยราชการ/องค์กรที่เกี่ยวข้อง และเป็นหัวข้อในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนเรื่องสิทธิมนุษยชนพร้อมเอกสารเผยแพร่เช่น

(a) Focus Groups conducted by the Department of Rights and Liberties Protection to study and identify problems rooted from race or ethnicity during the initial

stage of preparing the first report under this Convention, including a total of 12 workshops in Bangkok and the regions nationwide to jointly prepare the report during 2006–2007. Through the conducted focus groups and workshops, information about the Convention has been disseminated, data collected, both primary and secondary data, and inter-agency cooperation sought in the preparation of the report;

(b) Lectures/Training on the Convention. Training courses have been organized for the personnel of the concerned agencies and organizations in all parties, namely the Parliament and the independent organizations under the Constitution in the Legislation; key ministries and departments in the Administration, e.g. Office of the Attorney General, Ministry of Justice, The National Security Council (Institution for Peace Strategies), Ministry of Social Development and Human Security, Ministry of Natural Resource and Environment, etc.; the Courts of Justice at every level in the Judiciary.

161. Through formal education, child rights is incorporated and taught at primary, secondary and university levels. There are curricula on ethnicity in humanities and social subjects in almost all tertiary educational institutions, focusing on social and cultural aspects. Institutions that run courses and teach human rights and rights of ethnic groups directly are for example, the Peace Strategies Study Centre and the Office of Human Rights Studies and Social Development under Mahidol University, and the School of Peace and Governance, King Prajadhipok Institute.

162. As for teaching and learning in the form of non-formal education, the Law Centre of Thammasat University has set up law classrooms on status and rights of persons in the central and local problem areas, in which the persons without personal identification status and other groups of persons deprived of their rights can learn about the process and procedures to apply and legitimately attain their right to personal identification status by law.

163. **Surveys and visits to places at risk of rights violation, e.g. prisons, facilities for juvenile offenders and training centres, welfare homes for various groups of disadvantaged people, including police stations and other agencies/organizations whose work relate to the protection of rights.** These surveys and visits have been conducted as a two-way communication to survey and listen to problems, exchange ideas and opinions and at the same time to provide information, knowledge, advice and suggestions about rights according to the Convention. These survey and visits have been undertaken by the National Human Rights Commission in collaboration with concerned agencies under the Ministry of Justice and the Ministry of Social Development and Human Security, the National Security Council and others.

164. **Disseminate and publicise the Convention through the channels of various forms of media, e.g. print media, radio, television, etc.** The Department of Rights and Liberties Protection has issued circulation letters to a total of around 400 government agencies and non-governmental organizations announcing Thailand's accession as a State Party to the Convention, explaining its key elements and Thailand's commitments, particularly the preparation of country initial and periodic reports as per requirement by the Convention.

165. Through the print media, the Convention in Thai/English has been published in various forms to reach organizations in the public and private sectors and the general public by the National Human Rights Commission, the Ministry of Social Development and Human Security, the mass media, the press, journals and magazines. Besides, there have been research studies and historical surveys by academics in educational institutions, published news and information, columns and articles on ethnicity published from time to time. And, when problems involving ethnic groups arose, there were some news coverage by the mass media, NGOs, and organizations of the ethnic groups themselves, radio, television, electronic media and the internet, but not much. Usually the news coverage and

(ก) การประชุมกลุ่ม (focus group) ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเพื่อศึกษาข้อมูลและค้นหาประเด็นปัญหาอันเนื่องมาจากเรื่องเชื้อชาติ /ชาติพันธุ์ในขั้นตอนเริ่มต้นการจัดทำรายงานของอนุสัญญาฯ และการประชุมปฏิบัติการเพื่อร่วมกันจัดทำรายงาน ในช่วงปี 2549-2550 รวม 12 ครั้งในกรุงเทพมหานครและภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งได้เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ ไปพร้อมกับการได้รับข้อมูลทั้งระดับปฐมภูมิ ทฤษฎีและความร่วมมือในการจัดทำรายงาน

(ข) การบรรยาย /ฝึกอบรมเกี่ยวกับอนุสัญญา มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรของหน่วยราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยฝ่ายนิติบัญญัติ คือ รัฐสภาและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญคือ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฝ่ายบริหารโดยกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ที่สำคัญ เช่น สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงยุติธรรม สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สถาบันยุทธศาสตร์สันติวิธี) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฝ่ายตุลาการมีในศาลยุติธรรมทุกระดับ

161. การจัดการเรียนการสอนมีในระดับประถม มัธยมและอุดมศึกษาในเรื่องสิทธิเด็ก มีหลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องชาติพันธุ์อยู่ในวิชาสายสังคมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแทบทุกแห่ง โดยเน้นด้านสังคม วัฒนธรรม สถาบันที่มีหลักสูตรและการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและสิทธิของชาติพันธุ์โดยตรงมี เช่น มหาวิทยาลัยมหิดลมีศูนย์ศึกษาพัฒนาสันติวิธีและสำนักงานสิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนาสังคม สถาบันพระปกเกล้ามีสำนักสันติวิธีและธรรมาภิบาล เป็นต้น

162. การเรียนการสอนในลักษณะการศึกษานอกโรงเรียนมีศูนย์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดห้องเรียนกฎหมายด้านสถานะและสิทธิบุคคลขึ้นทั้งในส่วนกลางและพื้นที่ที่มีปัญหาเพื่อให้ผู้ไร้สถานะบุคคลและเสียสิทธิกลุ่มต่างๆ ได้เรียนรู้กระบวนการและขั้นตอนดำเนินการเพื่อให้ได้สิทธิในการมีสถานะบุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมาย

163. การสำรวจและเยี่ยมเยียนสถานที่เสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิ เช่น เรือนจำ สถานพินิจและศูนย์ฝึกอบรมเด็ก สถานสงเคราะห์บุคคลประเภทต่างๆ ตลอดจนสถานีตำรวจและหน่วยงาน /องค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิในลักษณะการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อสำรวจ และรับฟังปัญหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อมูลความรู้ ชี้แนะเรื่องสิทธิตามอนุสัญญาฯ พร้อมกันไปด้วยดำเนินการโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งของกระทรวงยุติธรรม กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สภาความมั่นคงแห่งชาติและหน่วยงานอื่นๆ

164. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อนุสัญญาฯ ผ่านสื่อต่างๆ ทุกรูปแบบ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่ออื่นๆ การออกหนังสือเวียนแจ้งข้อมูลการเข้าภาคี สำระสำคัญและการจัดทำรายงานประเทศตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ เพื่อทราบไปยังหน่วยราชการและองค์กรเอกชนต่างๆ ประมาณ 400 หน่วย/องค์กร โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

165. สื่อสิ่งพิมพ์ มีการเผยแพร่อนุสัญญาฉบับภาษาไทย /อังกฤษด้วยเอกสารรูปแบบต่างๆ แก่หน่วยงานและประชาชนทั่วไป โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สื่อมวลชน หนังสือพิมพ์และวารสาร นิตยสาร เช่น เด็กโพสต์ เปิดลิ้นซึกเด็ก ต่างชาติ โลกใบเยาว์ วารสาร UNIAP ประเทศไทย ฯลฯ งานศึกษาวิจัยและงานค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ของนักวิชาการจากสถาบันการศึกษา การจัดทำข่าวสาร ข้อมูล ข้อเขียนและบทความเกี่ยวกับเรื่องชาติพันธุ์เผยแพร่เป็นระยะและเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งโดยสื่อมวลชน องค์กรภาคเอกชน และโดยองค์กรของชนเผ่าเอง สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอินเทอร์เน็ตมีบ้างเป็นครั้งคราว แต่ยังไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่เป็นข้อมูลทางเว็บไซต์

relevant information appeared on websites of newspapers, universities and NGOs, and through other media, e.g. P.O. Box of the Ministry of Social Development and Human Security, Ministry of Justice and the Department of Rights and Liberties Protection to hear about problems and give counseling suggesting solutions to the problem issues. Other media include exhibitions, voice recordings, recorded video clips, plays/drama, puppets, etc., although still limited.

166. **Academic research.** On the academic side, there have been research studies conducted by academic institutions, both at the national and sub-national levels. Furthermore, there have been documentaries produced, columns and articles on the rights of ethnic groups published from time to time, particularly when problems of rights violation arose involving ethnic groups. However, not much attempt has been made to relate these problem issues directly to the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination.

167. **Promotion and support for the personnel involved in the judicial process to adhere to the principles of equality and attention to equal rights under the court and justice system.** Training on human rights have been organized for the personnel involved in the justice process, detailing every step and procedure, by both the public and private sectors, namely:

(a) The Courts of Justice has held training for judges at every level, namely Assistant Judges, First Instance Judges and Senior Judges on the topics of human rights, child rights, women's rights, rights of people in general and rights of ethnic groups in special areas. The training of independent interpreters at national and regional levels have been included as an annual mission since 2003, producing not less than 60 interpreters a year to assist the persons who came into the justice system and could not speak the Thai language. Although the number of interpreters produced has not met the demand, there has been additional assistance from the private sector, e.g. the Lawyers' Council, community-based organizations of the ethnic groups and from international organizations;

(b) Training that includes the topic of human rights has been held for government officials involved in the justice process at various stages, namely policemen, attorneys, corrections officers, doctors and social workers. Such training has been given as part of the profession-specific orientation before new officers are put to work, or being promoted to higher positions at all levels. And as for policemen in several areas, they have practised announcing the eligible rights of the persons being arrested before they made the arrest;

(c) The Ministry of Social Development and Human Security has held training courses for the operation officers in the regions, whose work involves the prevention and solution of the human trafficking problem, namely the rural border police, Immigration police officers, Welfare and Labour Protection Officers, Social Development and Human Security Officers. These training courses are under a regular project that rotates project sites in different areas throughout the country. For example, General Training Course for Operation Officers, Training Course for Officers involved in Assisting, Rehabilitating, Protecting and Reintegrating the Victims of Human Trafficking, consisting of social workers, psychiatrists and medical and public health personnel mainly in the target group. Besides, the Workshop on the Preparation of Provincial Operation Plans to Prevent and Solve the Human Trafficking Problem is the training event that gathers personnel from the local administration agencies, non-governmental organizations and community networks. The Workshop for the Regional Anti-Human Trafficking Multi-Disciplinary Team, etc;

(d) The Ministry of Justice has held training for the concerned personnel involved in rights protection from various agencies, training of Witness Protection Officers, Corrections Officers, as well as training for the Community Justice Network.

Cultural

168. The information has already been presented in section 5 (e) (vi) as above.

ของหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยต่างๆ และเว็บไซต์ของภาคเอกชน สื่ออื่นๆ เช่น ตู้ ปณ. ของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงยุติธรรม และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเพื่อรับฟัง/ให้คำแนะนำช่วยแก้ไขปัญหาการจัดนิทรรศการ แลกบันทึกละเอียด แลกบันทึกรูปภาพ ละคร หุ่น ฯลฯ มีบ้างแต่ยังไม่มากนัก

166. ด้านวิชาการมีงานศึกษาวิจัยของสถาบันวิชาการและสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในด้านสารคดีบทความและข้อเขียนเกี่ยวกับสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์มีอยู่เป็นระยะ เมื่อเกิดปัญหาการละเมิดสิทธิ แต่ยังมีได้มีการโยงข้อมูลถึงอนุสัญญาจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยตรงนัก

167. การส่งเสริมบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้คำนึงถึงหลักความเสมอภาคและใส่ใจต่อสิทธิเท่าเทียมกันภายใต้ศาลและกระบวนการยุติธรรม มีการฝึกอบรมเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทุกกลุ่ม ทุกขั้นตอนของกระบวนการทั้งโดยภาครัฐและเอกชน กล่าวคือ

(ก) ศาลยุติธรรมมีการฝึกอบรมผู้พิพากษาทุกระดับ ได้แก่ ผู้ช่วยผู้พิพากษา ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น และผู้พิพากษาระดับบริหาร ด้วยหัวข้อเรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก สิทธิสตรี สิทธิของประชาชนทั่วไปและสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่พิเศษ มีการฝึกอบรมล่ามอิสระทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเป็นภารกิจประจำตั้งแต่ปี 2546 ปีละไม่น้อยกว่า 60 คน เพื่อช่วยเหลือผู้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมที่ไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้ ซึ่งแม้จะเป็นจำนวนที่ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ก็ยังมีความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากภาคเอกชน เช่น สภานายความ สถาบันวิชาการด้านกฎหมาย องค์กรชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์และองค์การระหว่างประเทศ

(ข) เจ้าหน้าที่รัฐผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมในขั้นตอนต่างๆ คือ ตำรวจ อัยการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ รวมถึงแพทย์และนักสังคมสงเคราะห์ มีการฝึกอบรมที่บรรจุหัวข้อเรื่องสิทธิมนุษยชนทั้งในขั้นตอนการศึกษาเฉพาะสำหรับวิชาชีพในการปฐมนิเทศก่อนเริ่มประจำการ และมีหลักสูตรฝึกอบรมเลื่อนระดับทุกขั้นตอน และสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายพื้นที่ที่มีการแจ้งสิทธิต่อผู้ถูกจับกุมก่อนการจับกุมด้วย

(ค) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ ตำรวจภูธร เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง เจ้าหน้าที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเจ้าหน้าที่พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์การฝึกอบรมตามหลักสูตรนี้เป็นโครงการประจำดำเนินการหมุนเวียนในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทั่วไป หลักสูตรฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือฟื้นฟูคุ้มครองและสงเคราะห์ ซึ่ง มีนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในกลุ่มเป้าหมายด้วย นอกจากนี้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ระดับจังหวัด ซึ่งรวมบุคลากรขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และเครือข่ายชุมชน การอบรมเชิงปฏิบัติการที่มหาวิทยาลัยเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ระดับภูมิภาค เป็นต้น

(ง) กระทรวงยุติธรรม มีการฝึกอบรมบุคลากรด้านการคุ้มครองสิทธิที่มาจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่คุ้มครองพยาน เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ตลอดจนการฝึกอบรมเครือข่ายยุติธรรมชุมชน

ด้านวัฒนธรรม

168. ข้อมูลนำเสนอแล้วในข้อบัญญัติที่ 5(ฉ) (6)

Information technology

169. **The role of the media in the government sector.** Implementation has been carried out by the related agencies and task force units working intensively on enhancing reconciliation in certain areas of the country. For example, regarding the three southern border provinces, the main responsible agencies have cooperated to produce and disseminate materials containing information to raise awareness and understanding of the general public about the lifestyle, culture and religion of the Thai Muslims in that area. To illustrate further, the National Security Council has devised policies on conflict management by peaceful means and laid down national security policies that aim at creating an environment conducive to peace and happiness on the foundation of people's security. The National Reconciliation Commission has conducted a study of the situation in the three southern border provinces from the historical, social and environmental perspectives, and laid down a set of guidelines for the enhancement of reconciliation there, which have already been submitted to the government with a view to implementing them. There are also a number of educational institutions and non-governmental organizations which are responsible for the implementation process.

170. There have been some instances of ethnic groups seeking cooperation from the media. Thus media mobilization is an area that should be further tapped by all sectors: the government sector, the private sector, the civil society and the ethnic groups themselves. However, the mass media organizations, either radio, television or newspapers, out of their professional ethics and social responsibility in presenting news and information to the public, have attempted to seek and compile information and stories on various issues from different sources and from different perspectives in order to reflect real situations and problems and open channels of communication through their news presentation, to promote good understanding among the various groups of people in the country and across nations. Certain groups of media, foundations, including non-governmental media organizations have played a role in closely reflecting the problems of the communities, the areas or the ethnic groups, especially in problematic areas.

171. A mechanism set up to be directly responsible for the Convention is the Committee on the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination of the Department of Rights and Liberties Protection under the Ministry of Justice, which was formed in March 2007. The duties and responsibilities of the Committee are to set implementation guidelines, prepare reports, propagate knowledge and understanding, and recommend amendments of laws, rules and regulations relating to the elimination of racial discrimination. The Committee has the power to appoint sub-committees to assist in its work, and three sub-committees were initially set up, namely the Sub-Committee on Laws and Measures, the Sub-Committee on Publicity and Public Relations, and the Sub-Committee on Country Report Preparation. This Committee on the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination will be the main organization in charge of planning on the matter and publicizing the Convention extensively in a systematic manner.

IV. Implementation of the Durban Declaration and Programme of Action by Thai Government agencies

172. None of Thailand's policies or laws condones division by social class, skin colour or race under constitutional monarchy and its social system. The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 (2007) contains principles that abide by the Convention and Durban Declaration and Programme of Action and it has provisions on principles of human rights and all forms of non-discrimination, i.e. Section 4, 5, 30 and 66.

173. The Ministry of Public Health has developed policy recommendations to enable people who have resided in Thailand for a long time or those who were born in Thailand but their nationalities could not be proved, to enjoy the Universal Health Coverage regardless of their nationality identification and civil registration status. The

ด้านสารสนเทศ

169. บทบาทของสื่อภาครัฐ มีการดำเนินงานของหน่วยงานและองค์กรเฉพาะกิจที่ทำงานเร่งรัดเสริมสร้างความสมานฉันท์ในพื้นที่ต่างๆ เช่นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หน่วยงานหลักร่วมมือกันจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลเสริมสร้างให้สังคมส่วนรวมได้เข้าใจคนในพื้นที่ทั้งในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรมและศาสนา เช่น สภาความมั่นคงแห่งชาติ จัดทำนโยบายการจัดการความขัดแย้งด้วยสันติวิธีและนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่มุ่งสร้างสภาวะแวดล้อมสันติสุขบนพื้นฐานความมั่นคงของประชาชน คณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติทำการศึกษาสภาพการณ์ในพื้นที่ทั้งด้านประวัติศาสตร์ สังคม สิ่งแวดล้อม และวางแนวทางเสริมสร้างความสมานฉันท์เสนอต่อรัฐบาลเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ด้านวิชาการมีสถาบันการศึกษาและองค์กรเอกชนหลายแห่งช่วยกันดำเนินการเรื่องนี้

170. การแสวงหาความร่วมมือจากสื่อโดยกลุ่มชาติพันธุ์พหุมีอยู่บ้าง แต่ยังเป็นเรื่องที่ต้องร่วมกันเร่งรัดส่งเสริมจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและกลุ่มชาติพันธุ์เองอย่างไรก็ตาม สื่อมวลชน ทั้งวิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ทุกองค์กรในฐานะที่รับผิดชอบต่อการเสนอข่าวสารข้อมูลต่อสังคมได้พยายามเสาะแสวงหาและประมวลข้อมูลในเรื่องต่างๆ จากหลายแหล่งและหลายมุมมองนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่อสังคมเพื่อสะท้อนปัญหาและสร้างช่องทางการสื่อสาร ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ในชาติและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ประสบปัญหา มีสื่อหลายกลุ่ม มูลนิธิ รวมถึงองค์กรเอกชนด้านสื่อ ได้มีบทบาทสะท้อนปัญหาของชุมชน พื้นที่ หรือกลุ่มชาติพันธุ์อยู่อย่างใกล้ชิด

171. การจัดตั้งกลไกรับผิดชอบต่อนุสัญญาโดยตรงคือคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งแต่งตั้งขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม 2550 ด้วยอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการวางแนวทางการดำเนินงาน จัดทำรายงาน เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ เสนอแนะการแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นช่วยปฏิบัติงาน ซึ่งในเบื้องต้นได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น 3 ด้านคือ คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายและมาตรการ ด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดทำรายงานประเทศ องค์กรนี้จะเป็นองค์กรรับผิดชอบ วางแผนและดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อนุสัญญาอย่างเป็นระบบและกว้างขวางต่อไป

ส่วนที่ 4 การอนุวัติปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเดอรับ์นของหน่วยราชการไทย

172. ประเทศไทยไม่มีนโยบายหรือกฎหมายแบ่งแยกชนชั้น สีผิวหรือเชื้อชาติในระบบการปกครองและสังคมไทย และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มีหลักการสอดคล้องกับปฏิญญาและแผนปฏิบัติการเดอรับ์น โดยมีข้อบัญญัติเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนและการไม่เลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ ได้แก่ มาตรา 4, 5, 30 และ 66

173. กระทรวงสาธารณสุขได้พัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในไทยเป็นเวลานานหรือที่เกิดในประเทศไทยแต่ยังพิสูจน์สัญชาติไม่ได้ให้มีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โดยให้แยกออกจากเรื่องการพิสูจน์สัญชาติและ

recommendations are being pushed for enactment into law based on the principle of creating a healthy society, in which disease surveillance, prevention and control is needed in order to prevent the spread of communicable diseases among all groups of population in Thailand without exception of any particular groups of people.

174. The Ministry of Public Health also set up the Migrant Health Committee to implement these five migrant health strategies as follows:

- (a) Set up a public health services delivery system for the migrants, which suits their circumstances and takes into consideration their limitations;
- (b) Provide health security assurance to the registered migrants or ensure that they can enjoy the 'Universal Health Coverage';
- (c) Promote and support the participation of migrants and their communities in looking after individuals and their families' health;
- (d) Cooperate with the Ministry of Labour in developing an information technology system to collect data in all dimensions about the migrant;
- (e) Arrange administrative system to support the implementation of the aforementioned migrant health strategies.

175. Furthermore, the second part of the Durban Declaration and Programme of Action urges the State Parties to build and strengthen national mechanisms to promote and protect the rights of the patients of dangerous communicable diseases, such as HIV/AIDS. In this regard, Thailand has enacted the National Health Security Act B.E.2545 to ensure the rights of all HIV/AIDS patients to access to anti-viral drugs and medical treatment needed and social support.

176. The Ministry of Education gives importance to the management of education of all levels and for all people, whether Thais or persons without Thai nationality. The cabinet approved the proposal of the Ministry of Education on 5 July 2005 to implement measures to manage education for the persons without civil registration proof or status who live in Thailand, giving them access to enroll in any educational institutions of any level, category, course or education zone. The Ministry of Education has the power to allocate budget as subsidies to cover per head expenses to the educational institutions which arrange education for the persons without civil registration proof or without Thai nationality. As for the persons who fleeing from fighting outside Thailand, the Ministry has arranged for their education in the shelter centres, focusing on the teaching of Thai language to foster understanding and enable them to communicate properly, which has been an operation conducted in joint cooperation with organizations in the civil society sector.

177. The Ministry of Social Development and Human Security enacted the Human Trafficking Prevention and Suppression Act in 2008. The law provides for assistance, remedy, shelter and rehabilitation for the victims of human trafficking, Thais or non-Thais equally. The Ministry has also run a campaign to raise awareness about this Act, especially in areas where alien communities live.

178. The Ministry of Justice enacted the Act on Victim Compensation and Expense Reimbursement in Criminal Cases in 2001, specifying that financial assistance and remedy be given to all victims equally and without racial discrimination, and that legal assistance and the handling of complaints be serviced to all people promptly and without racial discrimination. Besides, the Ministry has compiled a set of National Standards on Treatment toward Prisoners or Violators, based on non-discrimination either by race, skin colour, gender, age, language or social background, as stipulated in the United Nations standards, e.g. Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners, or principles with regard to detainees or prisoners.

179. The Ministry of Labour enacted the Labour Protection Act B.E. 2541 (1998) and (No. 2) 2008, aiming toward protection of equal treatment in employment, regardless of the race, nationality, age or gender of the employees. Most recently, the Ministry amended the

สถานะทางทะเบียน โดยข้อเสนอดังกล่าวกำลังได้รับการผลักดันให้ออกเป็นกฎหมาย บนหลักการการสร้างสังคมให้เป็นสังคมที่สุขอนามัยดี จำเป็นต้องมีการเฝ้าระวัง ควบคุม และป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อในประชาชนทุกกลุ่มที่อาศัยอยู่ในไทย จะละเว้นประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมิได้

174. กระทรวงสาธารณสุขยังได้จัดตั้ง Migrant Health Committee เพื่อดำเนินยุทธศาสตร์แรงงานข้ามชาติ 5 ด้าน คือ (1) จัดให้มีระบบบริการสาธารณสุขสำหรับประชากรต่างด้าวที่สอดคล้องกับภาวะและข้อจำกัดของประชากรต่างด้าว

(2) สร้างหลักประกันสุขภาพให้ประชากรต่างด้าวที่จดทะเบียน หรือมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าในอนาคต

(3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชากรและชุมชนต่างด้าวในการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว

(4) ร่วมกับกระทรวงแรงงานเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเก็บข้อมูลในทุกมิติที่เกี่ยวกับประชากรต่างด้าว และ

(5) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานยุทธศาสตร์สาธารณสุขต่างด้าว

175. นอกจากนี้ ส่วนที่สองของแผนปฏิบัติการเดอรับันเรียกร้องให้รัฐเสริมสร้างกลไกระดับชาติเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้ป่วยของโรคติดต่อร้ายแรง อาทิ โรคเอดส์ให้แข็งแกร่งขึ้น ซึ่งไทยได้ออก พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ประกันสิทธิของผู้ป่วยโรคเอดส์ให้เข้าถึงยาและการรักษาทุกคน

176. กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยไม่จำกัดว่าเป็นคนไทยหรือไม่สัญชาติไทย ทั้งนี้ ครม. ได้เห็นชอบเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2548 ตามข้อเสนอของกระทรวง ศึกษาธิการ กำหนดให้มีมาตรการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาโดยไม่จำกัดระดับ ประเภท หลักสูตร และพื้นที่การศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการสามารถดำเนินการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้แก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่สัญชาติไทยได้ ในส่วนของผู้หนีภัยจากการสู้รบกระทรวง ศึกษาธิการได้จัดการศึกษาให้แก่ผู้หนีภัยในศูนย์พักพิง โดยเน้นการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจและสื่อสารได้ถูกต้อง โดยร่วมมือดำเนินการกับองค์กรภาคประชาสังคม

177. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้ออก พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 โดยให้ความช่วยเหลือเยียวยา ให้ที่พักพิง และฟื้นฟูเหยื่อการค้ามนุษย์ทั้งชาวไทยและผู้ไม่มีสัญชาติไทย โดยเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ตลอดจนได้รณรงค์เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ โดยเฉพาะในสถานที่ที่มีชุมชนชาวต่างด้าว

178. กระทรวงยุติธรรม ได้ออกกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายขึ้นในปี พ.ศ. 2544 โดยกำหนดให้มีการช่วยเหลือเยียวยาทางการเงินแก่เหยื่อผู้เสียหายโดยเสมอภาค และไม่มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ให้บริการความช่วยเหลือทางกฎหมายและการรับเรื่องราวร้องทุกข์แก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติว่าเป็นคนสัญชาติใด นอกจากนี้ ยังได้จัดทำมาตรฐานแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหรือผู้ กระทำผิดโดยไม่แบ่งเชื้อชาติ สีผิว เพศ อายุ ภาษาหรือพื้นฐานทางสังคมตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานของสหประชาชาติ อาทิ มาตรฐานขั้นต่ำว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง หรือ หลักการผู้ถูกคุมตัวหรือนักโทษ เป็นต้น

179. กระทรวงแรงงาน ได้ออก พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ซึ่งมุ่งคุ้มครองการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในการจ้างงาน โดยไม่คำนึงว่าลูกจ้างจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด และล่าสุดได้ปรับปรุง

Aliens Work Act B.E. 2551 (2008) to correspond with the current migrant worker situation, to improve welfare for migrant workers and prevent them from being exploited by employers. Moreover, the Ministry has implemented the registration of migrant workers who have entered Thailand illegally to legitimize them as legal workers. It has also entered into employment agreements with neighbouring countries in order to make Thailand's management of migrant workers more balanced between the principles of human rights, which do not condone racial discrimination, and the national security considerations.

180. The Ministry of Interior improved the nationality law by initiating enactment of the Nationality Act (No. 4) B.E.2551 (2008), which provides for the restoration of Thai nationality to the persons whose nationality was revoked and denied by the Revolutionary Decree No. 337. This law guarantees the right to gender equality in the acquisition, loss and return of nationality; specifies conditions for the persons who were born in Thailand but were not granted Thai nationality regarding their stay in Thailand, with due consideration based on human rights principles as well as national security concerns. Besides, the Ministry revised the Civil Registration Act (2nd Edition) B.E. 2551 (2008), providing for birth registration and issuance of birth certificates to all children, as well as recording of civil registration and personal history for persons without Thai nationality who are residing in the kingdom.

181. The National Security Council – The National Security Policies, 2007–2011 set main objectives to enhance an environment conducive to making all peoples of the nation live in harmony amongst their cultural diversity, and respect equality and human dignity of one another. The policies also aim to promote cross-cultural learning, in order to avoid ethnicity-related insults, and to create positive attitudes of similarity and togetherness so that people can live together in peace and harmony. Moreover, the Council laid down “Strategies to address the problem about the status and rights of persons” in 2005 to solve the problem regarding displaced persons or illegal migrants from neighbouring countries. It had surveys conducted to record the personal history of the target people, and provided for these people to enjoy the essential basic rights, with due consideration based on a fine balance between human rights principles and national security concerns.

182. The Office of the National Economic and Social Development Board has integrated the protection of equal rights and liberties of the people and the elimination of discrimination in the 10th National Economic and Social Development Plan, 2007–2011. It has set directions and strategies for enhancing unity of the nation, so that all Thai people can live together happily in society. The plan aims to develop an economic and social protection system which is diverse and extensive; promote safe, pleasant and healthy way of living on the basis of social justice; strengthen the justice system in an integrated manner, along with reinforcing the exercise of laws; build conscience about rights and duties of citizens; and raise awareness about values and respect for human dignity to reduce conflict.

V. Conclusion

183. Thailand is geographically situated at the centre of South East Asia Region, and has borders of longer than 4,000 kilometres. It is surrounded by neighbouring countries, the peoples of which migrate back and forth across one another due to economic and political situations. Therefore, Thailand has a mixed population, consisting of over 60 diverse ethnic groups, who have lived together for a long time.

184. The migration of the population in the region has made Thailand's demographic structure in terms of ethnicity changing all the time, thus affecting its management of population and the status of persons, which are the root causes of human rights problems in other aspects. These problems are those such as people's status, allocation of resources and land for cultivation, access to basic educational and public health services, labour and occupational problems, understanding the culture of one another, strength of local communities in the conservation of their own resources, culture, values and identity,

พ.ร.บ. การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 เพื่อให้สอดคล้องกับการเคลื่อนย้ายแรงงานในปัจจุบัน ปรับปรุงสวัสดิภาพของแรงงานต่างด้าว และป้องกันมิให้ถูกนายจ้างเอารัดเอาเปรียบ นอกจากนี้ กระทรวงแรงงานยังได้ดำเนินการจดทะเบียนให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายเป็นแรงงานถูกกฎหมาย ตลอดจนได้จัดทำความตกลงร่วมมือด้านการจ้างงานกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวมีความสมดุลตามหลักสิทธิมนุษยชนที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและความมั่นคงของประเทศ

180. กระทรวงมหาดไทย ได้ปรับปรุง พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดให้มีการคืนสัญชาติให้กับบุคคลที่ถูกถอดถอนและไม่ได้สัญชาติตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 กำหนดสิทธิความเท่าเทียมระหว่างชายหญิงเกี่ยวกับการได้สัญชาติ การเสียสัญชาติ และการขอกลับคืนสัญชาติ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขการอยู่ในราชอาณาจักรของบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้สัญชาติโดยใช้หลักสิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐานการพิจารณาควบคุมไปกับปัจจัยด้านความมั่นคง นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้มีการจดทะเบียนการเกิด การออกสูติบัตรให้กับเด็กทุกคน รวมทั้งการจัดทำทะเบียนราษฎรและทะเบียนประวัติกับคนที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรเป็นต้น

181. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554 มีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างภาวะแวดล้อมให้คนภายในชาติอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเท่าเทียมกันของความเป็นมนุษย์ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม เพื่อมิให้มีการดูหมิ่นชาติพันธุ์ แต่ให้ทัศนคติที่ดีมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข นอกจากนี้ ยังได้จัดทำยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล พ.ศ. 2548 เพื่อแก้ปัญหาผู้อพยพหรือโยกย้ายถิ่นที่ลักลอบหลบหนีเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยดำเนินการสำรวจจัดทำทะเบียนประวัติ รวมทั้งกำหนดให้ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานที่จำเป็นภายใต้ความสมดุลระหว่างสิทธิมนุษยชนและความมั่นคงของชาติ

182. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้บรรจุประเด็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาคและการบริหารจัดการเลือกปฏิบัติไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ให้มีแนวทางการเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข พัฒนาระบบการคุ้มครองทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลายและครอบคลุมทั่วถึง ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีความปลอดภัย นำอยู่ บนพื้นฐานของความยุติธรรมในสังคม เสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมแบบบูรณาการและการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังควบคู่กับการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง และตระหนักถึงคุณค่าและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อลดความขัดแย้ง

ส่วนที่ 5 สรุป

183. ประเทศไทยมีสภาพภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ใจกลางภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ มีพรมแดนรอบด้านที่ยาวกว่า 4,000 กิโลเมตร รอบล้อมด้วยประเทศเพื่อนบ้านที่มีการอพยพเคลื่อนย้ายกันไปมาเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและการเมือง จึงมีประชากรที่ผสมผสานกันหลากหลายด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่อยู่ร่วมกันมายาวนานจำนวนมากกว่า 60 ชาติพันธุ์

184. การอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรในภูมิภาค ทำให้โครงสร้างประชากรในด้านชาติพันธุ์เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านประชากรและสถานะบุคคลซึ่งเป็นพื้นฐานของปัญหาสิทธิมนุษยชนในด้านอื่นๆ โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องสถานะบุคคล การจัดสรรทรัพยากรและที่ดินทำกิน การเข้าถึงบริการพื้นฐานด้านการศึกษาและสาธารณสุข ปัญหาด้านแรงงานและประกอบอาชีพ ความเข้าใจในวัฒนธรรมของกันและกัน ความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นในการรักษาทรัพยากร วัฒนธรรม ค่านิยม และอัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่ม การเผยแพร่ความรู้

knowledge dissemination and awareness raising about their own basic rights, lack of systematic compilation of data about ethnic groups, lack of knowledge and understanding about human rights of law enforcement officers, and insufficiently effective law enforcement.

185. The Thai government has made continuous effort to address these issues. To date, gradual progress has been made, by building on the existing internal basic structures and mechanisms, which can respond to the problems to a certain level, both under the legal framework and in terms of policy. Another contributing factor is the tremendous support from organizations in the private and civil society sectors, which have played a strong role in fighting for the rights of various ethnic groups in Thailand for a long time. At the same time, community-based organizations have begun to play a clearer and stronger role in protecting the interests of their communities.

186. Thailand realizes that there are yet problems to solve, and is determined to continue its implementation in promoting and protecting the rights of all groups of people in the society, as well as in intensifying the provision of legal knowledge; educating about rights and liberties and awareness raising about basic human rights, with an aim to constantly improve the quality of life of all people, of every ethnic group in an equitable manner, so that all people will accept and respect equality and human dignity of one another, which is the foundation of peaceful co-existence.

และการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของตนเอง การขาดการจัดเก็บระบบข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นระบบ การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ รัฐบาลไทยได้พยายามแก้ไขปัญหเหล่านี้มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจนถึงปัจจุบันนับว่ามีพัฒนาการก้าวหน้าตามลำดับ โดยได้จัดทำโครงสร้างและกลไกพื้นฐานภายในที่เอื้อรองรับปัญหาอยู่แล้วระดับหนึ่งทั้งในกรอบของกฎหมายและนโยบาย ประกอบกับการสนับสนุนขององค์กรภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่มีบทบาทผลักดันอย่างเข้มแข็งต่อสู้เพื่อสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในไทยตลอดมาอย่างยาวนาน ในขณะเดียวกันองค์กรชุมชนเริ่มมีบทบาทที่จะเข้ามาปกป้องผลประโยชน์ของชุมชนที่ชัดเจนและเข้มแข็งขึ้น ทั้งนี้ ประเทศไทยตระหนักดีว่ายังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข และมุ่งมั่นที่จะดำเนินการส่งเสริมสิทธิของชนทุกกลุ่มในสังคมอย่างต่อเนื่องตลอดจนพยายามเร่งรัดสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนพื้นฐานให้มากขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้คุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศพัฒนาขึ้นตลอดเวลาอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้เกิดการยอมรับในความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกันและกันอันเป็นพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข

List of Tables

Table 1	Classification of Ethnic Groups by Language Families
Table 2	Statistics of Communities on the Highlands in 20 Provinces of Thailand Classified by Ethnic Groups
Table 3	Number of Ethnic Group Population in the Northeast (Esan) by Language Family Group
Table 4	Statistics on Legal Counseling Requests and Provision and Complaints – Nationwide and in 5 Southern Border Provinces, Classified by Types of Issues, Fiscal Year 2006
Table 5	Summary of Travel In-Out of Thailand during 2006-2007
Table 6	Summary of Complaints Received in 2002-2003, National Human Rights Commission
Table 7	Summary of Complaints, Classified by Types of Violators, 2006, National Human Rights Commission
Table 8	Statistics of Financial Assistance to the Victims and Defendants in Criminal Cases, Years 2002-2006
Table 9	Statistics on Categories of Criminal Offences that Witnesses have Filed Requests for Protection to the Witness Protection Office, Fiscal Year 2006

ตารางแสดงข้อมูลประกอบรายงาน

- ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษา
- ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลชุมชนบนพื้นที่สูง 20 จังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. 2545
- ตารางที่ 3 แสดงจำนวนของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)
- ตารางที่ 4 สถิติเรื่องที่ยอมรับและให้คำปรึกษาทางกฎหมายและเรื่องราวร้องทุกข์ทั่วประเทศสำหรับ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ปีงบประมาณ 2549 จำแนกตามประเภทเรื่อง
- ตารางที่ 5 สรุปการเดินทางเข้า-ออกประเทศไทยปี 2549 และปี 2550
- ตารางที่ 6 สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียนปี พ.ศ. 2545 และ 2546 (ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)
- ตารางที่ 7 สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทของผู้กระทำละเมิด
(คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)
- ตารางที่ 8 สถิติการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ปี 2545-2549
- ตารางที่ 9 สถิติกลุ่มความผิดอาญาที่พยานยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย
ณ สำนักงานคุ้มครองพยานประจำปีงบประมาณ 2549

Table 1: Classification of Ethnic Groups by Language Families (5 Language Families, 62 Ethnic Groups)

5 Language Families				
(Tai) 24 Groups	(Austroasiatic) 22 Groups	(Sino-Tibetan) 11 Groups	(Austronesian) 3 Groups	(Hmong-Mien) 2 Groups
1. Kaleung 2. Kammuang/Yuan (Northern Thai) 3. Tai Dam 4. Nyaw 5. Tai Khun 6. Central Thai 7. Thai Korat 8. Thai Takbai 9. Thai Loei 10. Tai Lu 11. Tai Ya 12. Tai Yai, Shan 13. Southern Thai 14. Phu Thai 15. Phuan 16. Yong 17. Yoy 18. Lao Khrang 19. Lao Ngaew 20. Lao Ti 21. Lao Wiang/Lao Klang 22. Lao Lom 23. Lao Isan 24. Saek	1. Kasong 2. Kuy/Kuay 3. Khmu 4. Thailand Khmer/ Northern Khmer 5. Chong 6. Sa-oc 7. Sakai (Kensiw/Manique(8. Samre 9. So (Thavuang) 10. So 11. Nyah Kur (Chaobon) 12. Nyeu 13. Bru (Kha) 14. Plang (Samtao, Lua) 15. Palaung (Dala-ang) 16. Mon 17. Mal-Pray (Lua/Tin) 18. Mlrabri (Tongluang) 19. Lamet (Lua) 20. Lavua (Lawa/Lua) 21. Wa 22. Vietnamese	1. Guong (Ugong) 2. Karen 2.1 Sgaw 2.2 Pwo 2.3 Kaya 2.4 Bwe 2.5 Pa-O 2.6 Padaung 2.7 Kayo 3. Jingpaw/Kachin 4. Chinese 5. Yunnannese Chinese 6. Bisu 7. Burmese 8. Lahu (Muzur) 9. Lisu 10. Akha 11. Mpi	1. Malay (Malayu/Nayu/Yawi) 2. Moken/Moklen 3. Urak Lawoi	1. Hmong (Meo) 2. Mien (Yao)

Source : Data compiled from Ethnolinguistic Maps of Thailand, 2005

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษา (5 ตระกูลภาษา 62 กลุ่มชาติพันธุ์)

5 ตระกูลภาษา				
ไท (Tai) 24 กลุ่ม	ออสโตรเอเชียติก (Austroasiatic) 22 กลุ่ม	จีน-ทิเบต (Sino-Tibetan) 11 กลุ่ม	ออสโตรเนเซียน (Austronesian) 3 กลุ่ม	ม้ง-เมี่ยน (Hmong-Mien) 2 กลุ่ม
1. กะเลิง Kaleung 2. คำเมือง/ยวน Kammuang/Yuan (Northern Thai) 3. ไช่ง (ไทดำ) Tai Dam 4. ญ้อ Nyaw 5. ไทซิ่น (ไทเขิน) Tai Khun 6. ไทยกลาง Central Thai 7. ไทยโคราช Thai Korat 8. ไทยตากใบ Thai Takbai 9. ไทยเลย Thai Loei 10. ไทลื้อ Tai Lu 11. ไทหย่า Tai Ya 12. ไทใหญ่ Tai Yai, Shan 13. ปักษ์ใต้ (ไทยใต้) Southern Thai 14. ผู้ไท Phu Thai 15. พวน Phuan 16. ยอง Yong 17. โย้ย Yoy 18. ลาวครั่ง Lao Khrang 19. ลาวแง้ว Lao Ngaew 20. ลาวตี้ Lao Ti 21. ลาวเวียง/ลาวกลาง Lao Wiang/Lao Klang 22. ลาวหล่ม Lao Lom 23. ลาวอีสาน Lao Isan 24. แสก Saek	1. กะซอง Kasong 2. กุย-กาย (ส่วย) Kuy/Kuay 3. ขมุ Khmu 4. เขมรถิ่นไทย Thailand Khmer/ Northern Khmer 5. ชอง Chong 6. ซะโอง (อูด) Sa-oc 7. ซาไก (เกนซิว, มานิก) Sakai (Kensiw/Manique) 8. ซำเร Samre 9. โซ (ทะวืง) So (Thavuang) 10. โซ So 11. ญี่ฮุกูร (ชาวบน, คนดง) Nyah Kur (Chaobon) 12. ญอ Nyeu 13. บรู (ข่า) Bru (Kha) 14. ปลั่ง (สามเต้า, ลัวะ) Plang (Samtao, Lua) 15. ปะหล่อง (ดาอั้ง, ดาละอั้ง) Palaung (Dala-ang) 16. มอญ Mon 17. มัล-ปราย (ลัวะ/ถิ่น) Mal-Pray (Lua/Tin) 18. มลาบรี (ตองเหลือง) Mlrabri (Tongluang) 19. ละเมียด (ลัวะ) Lamet (Lua) 20. ละเวือะ (ละว้า/ลัวะ) Lavua (Lawa/Lua) 21. ว้า (ลัวะ) Wa 22. เวียดนาม (ญวน/แกว) Vietnamese	1. กว็อง (อุก๋อง) Guong (Ugong) 2. กะเหรี่ยง Karen 2.1 กะเหรี่ยงสะกอ Sgaw 2.2 กะเหรี่ยงโปว์ Pwo 2.3 กะยา Kaya 2.4 บเว Bwe 2.5 ปะโอ Pa-O 2.6 ปะดอง Padaung 2.7 กะยอ Kayo 3. จิงพ้อ/คะฉิน Jingpaw/Kachin 4. จีน (กลุ่มต่าง ๆ ในเขตเมือง) Chinese 5. จีนฮ่อ Yunnannese Chinese 6. บิซู Bisu 7. พม่า Burmese 8. ละหู่ (มูซอ) Lahu (Muzur) 9. ลีซู (ลีซอ) Lisu 10. อะข่า (อีเก้อ) Akha 11. อิมปี (ก้อ) Mpi แต่ละกลุ่มยังอาจแบ่งเป็น กลุ่มย่อย ๆ อีกด้วย	1. มาเลย์ (มาลาญ, นากู, ยาวี) Malay (Malayu/Nayu/Yawi) 2. มอเก็น (มอเกลิน) Moken/Moklen 3. อูรักละโว้ย Urak Lawoi	1. ม้ง (ม้งดำ, ม้งขาว) Hmong (Meo) 2. เมี่ยน Mien (Yao)

ที่มา ข้อมูลประมวลจาก แผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย (Ethnolinguistic Maps of Thailand)

Table 2 : Statistics of Communities on the Highlands in 20 Provinces of Thailand Classified by Ethnic Groups (Hill Tribes, Minority Groups) and Thais on the Lowland, 2002

Ethnic Group	No. of House Clusters	No. of Household	No. of Families	Population				
				Male	Female	Boy	Girl	Total
1. Karen	1,912	87,628	95,088	151,186	147,168	70,193	69,584	438,131
2. Hmong (Meo)	253	19,287	24,551	45,382	45,703	31,578	31,292	153,955
3. Mien (Yao)	178	6,758	8,022	15,260	15,442	7,609	7,260	45,571
4. Akha (Egor)	271	11,178	12,909	20,948	21,876	12,756	13,073	68,653
5. Lahu (Musur)	385	18,057	20,347	32,059	32,094	19,430	19,293	102,876
6. Lisu (Lisor)	155	6,553	7,338	12,345	12,505	6,737	6,712	38,299
7. Lua (Lawa)	69	4,361	5,098	7,454	7,553	3,536	3,717	22,260
8. Tin	159	8,496	10,474	15,512	14,941	6,084	6,120	42,657
9. Kamu	38	2,256	2,523	3,991	3,873	1,366	1,343	10,573
10. Mlabree (Tongluang)	2	63	63	76	68	71	67	282
Total Hill Tribes	3,429	164,637	186,413	304,213	301,223	159,360	158,461	923,257
11. Palaung	7	459	500	663	769	472	420	2,324
12. Tongsu	4	42	43	99	79	24	24	226
13. Tai Lu	16	857	998	1,521	1,599	328	332	3,780
14. Yunnanese Chinese	55	3,773	4,109	9,028	8,556	4,153	4,588	26,325
15. Tai Yai	71	4,059	4,658	8,057	8,500	2,402	2,452	21,411
16. Khmer	1	1	1	-	1	-	-	1
17. Chinese	8	599	700	14,199	1,489	666	802	4,376
18. Burmese	12	285	287	349	374	274	240	1,237
19. Mon	31	1,616	1,815	2,242	2,193	1,107	1,283	6,825
20. Lao	2	18	23	27	37	26	14	104
21. Others	3	93	96	211	177	78	97	563
Total Minority Groups	-	11,802	13,221	23,616	23,774	9,530	10,252	67,172
22. Lowland Thais	847	50,257	52,945	80,405	78,815	26,923	26,577	212,720
	3,881	226,696	252,579	408,234	403,812	195,813	195,290	1,203,149

Source: Ministry of Social Development and Human Security, Department of Social Development and Welfare, Office of Social Development

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลชุมชนบนพื้นที่สูง 20 จังหวัดในประเทศไทย พ.ศ. 2545

จำแนกรายการตามกลุ่มชาติพันธุ์ (ชาวเขา,ชนกลุ่มน้อย) และคนไทยพื้นราบ

กลุ่มชาติพันธุ์	จำนวนกลุ่มบ้าน	จำนวนหลังคาเรือน	จำนวนครอบครัว	ประชากร				
				ชาย	หญิง	เด็กชาย	เด็กหญิง	รวม
1. กะเหรี่ยง	1,912	87,628	95,088	151,186	147,168	70,193	69,584	438,131
2. ม้ง (แม้ว)	253	19,287	24,551	45,382	45,703	31,578	31,292	153,955
3. เมี่ยน (เย้า)	178	6,758	8,022	15,260	15,442	7,609	7,260	45,571
4. อาข่า (ฮักอ)	271	11,178	12,909	20,948	21,876	12,756	13,073	68,653
5. ลาหู่ (มุเซอ)	385	18,057	20,347	32,059	32,094	19,430	19,293	102,876
6. ลีซู (ลีซอ)	155	6,553	7,338	12,345	12,505	6,737	6,712	38,299
7. ลัวะ	69	4,361	5,098	7,454	7,553	3,536	3,717	22,260
8. ลีน	159	8,496	10,474	15,512	14,941	6,084	6,120	42,657
9. ขมุ	38	2,256	2,523	3,991	3,873	1,366	1,343	10,573
10. มลาบรี (ตองเหลือง)	2	63	63	76	68	71	67	282
รวมชาวเขา	3,429	164,637	186,413	304,213	301,223	159,360	158,461	923,257
11. ปะหล่อง	7	459	500	663	769	472	420	2,324
12. ตองฮู่	4	42	43	99	79	24	24	226
13. ไทยลื้อ	16	857	998	1,521	1,599	328	332	3,780
14. จีนฮ่อ	55	3,773	4,109	9,028	8,556	4,153	4,588	26,325
15. ไทใหญ่	71	4,059	4,658	8,057	8,500	2,402	2,452	21,411
16. เขมร	1	1	1	-	1	-	-	1
17. จีน	8	599	700	14,199	1,489	666	802	4,376
18. พม่า	12	285	287	349	374	274	240	1,237
19. มอญ	31	1,616	1,815	2,242	2,193	1,107	1,283	6,825
20. ลาว	2	18	23	27	37	26	14	104
21. อื่น ๆ	3	93	96	211	177	78	97	563
รวมชนกลุ่มน้อย	-	11,802	13,221	23,616	23,774	9,530	10,252	67,172
22. ไทยพื้นราบ	847	50,257	52,945	80,405	78,815	26,923	26,577	212,720
	3,881	226,696	252,579	408,234	403,812	195,813	195,290	1,203,149

ที่มา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สำนักพัฒนาสังคม

Table 3 : No. of Ethnic Group Population in the Northeast (Esan) by Language Family Group

Tai Language Family	Persons	Austroasiatic Language Family	Persons
1. Lao Esan/ Thai Lao	13,000,000	1. Thailand Khmer/ Northern Khmer	1,400,000
2. Central Thai	800,000	2. Kuy/Kuay (Suay)	400,000
3. Thai Korat/Tai Beung/ Tai Deung	600,000	3. So } 4. Bru }	70,000
4. Thai-Loei	500,000	5. Vietnamese	20,000
5. Phu Thai	500,000	6. Ngeu	10,000
6. Ngaw	500,000	7. Ngah Kur/Chao Bon/ Khon Dong	7,000
7. Kaleung } 8. Yoy } 9. Phuan }	200,000	8. So(Thavuang)	1,500
11. Tai-dam (Song)	(not specified)	9. Mon	1,000
Total	16,103,000	Total	1,909,000
Cannot identify ethnicity and amount			3,288,000
			21,300,000

Source: Data compiled from Ethnolinguistic Maps of Thailand, 2005

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ตามตระกูลภาษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)

ภาษาตระกูลไท		ภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติก	
1. ลาวอีสาน/ไทยลาว	13,000,000 คน	1. เขมรถิ่นไทย	1,400,000 คน
2. ไทยกลาง	800,000 คน	2. กูย/กวย (ส่วย)	400,000 คน
3. ไทยโคราช/ไทยเบ็ง/ไทยเทิง	600,000 คน	3. โส้ }	70,000 คน
4. ไทยเลย	500,000 คน	4. บรู }	
5. ผู้ไทย	500,000 คน	5. เวียดนาม	20,000 คน
6. ญ้อ	500,000 คน	6. ญ้อ	10,000 คน
7. กะเลิง }		7. ญ้อกูร/ชาวบน/คนดง	7,000 คน
8. โย้ย }	200,000 คน	8. โส้ (ทะวืง)	1,500 คน
9. พวน }		9. มอญ	1,000 คน
11. ไทดำ (โซ่ง)	ไม่ระบุ		
	รวม 16,103,000		รวม 1,909,000
	ไม่สามารถระบุชาติพันธุ์และจำนวน		3,288,000
			21,300,000

ที่มา ประมวลจากแผนที่ภาษาของชาติพันธุ์ต่างๆ ในประเทศไทย พ.ศ. 2548

Table 4 : Statistics on Legal Counseling Requests and Provision and Complaints – Nationwide concerning 5 Southern Border Provinces (Songkhla, Satun, Narathiwat, Pattani, Yala), Classified by Types of Issues, Fiscal Year 2006

No.	Type of Issue	Nationwide		5 Border Provinces	
		Counseling	Complaint	Counseling	Complaint
1	Debt	1,074	39	21	0
2	Individual Contract	2,555	63	39	8
3	Property	378	4	2	0
4	Family	1,700	1	25	0
5	Inheritance	2,058	8	24	0
6	Security Offences	57	4	1	0
7	Administrative Offences	18	45	0	3
8	Justice Offences	51	172	1	9
9	Law and Order Offences	3	2	0	0
10	Fraud	41	2	1	0
11	Commercial Offences	16	3	0	0
12	Sexual Offences	285	17	5	0
13	Offences to Life and Physical Bodies	658	57	10	1
14	Violations of Liberties and Defamation	114	6	0	0
15	Offences on Assets/Property	2,013	30	39	7
16	Other law-related offences, e.g. drugs War Weapons, Influential Persons	809	39	30	0
17	Land	788	74	14	1
18	Labour	109	14	0	1
19	Environment	36	6	0	0
20	Social Welfare, Public Health, Utilities	523	63	79	8
21	Economy, Industry and Services	25	4	0	0
22	Judicial Process/ Trials	8,137	109	221	0
23	Laws under the Department of Rights & Liberties Protection, e.g. Witness Protection Act, Request for Financial Assistance Act, etc.	15,241	67	1,187	2
24	Offences on Inflicting Harm to the Public	7	3	6	1
25	Corruption by State officials	65	19	5	0
26	Natural Disasters (case of Tsunami)	4	1	0	0
Total		36,765	863	1,710	41
Total of Counseling and Complaints		37,628 (100)		1,751 (47)	

Source : Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice, Annual Report 2006

ตารางที่ 4 สถิติเรื่องที่ขอรับและให้คำปรึกษาทางกฎหมายและเรื่องราวร้องทุกข์ทั่วประเทศสำหรับ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ 2549 ปีงบประมาณ (สงขลา สตูล นราธิวาส ปัตตานี ยะลา) จำแนกตามประเภทเรื่อง

ที่	ประเภทเรื่อง	ทั่วประเทศ		5 จังหวัดภาคใต้	
		ปรึกษา	ร้องทุกข์	ปรึกษา	ร้องทุกข์
1	หนี้สิน	1,074	39	21	0
2	เอกเทศสัญญา	2,555	63	39	8
3	ทรัพย์สิน	378	4	2	0
4	ครอบครัว	1,700	1	25	0
5	มรดก	2,058	8	24	0
6	ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง	57	4	1	0
7	ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	18	45	0	3
8	ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	51	172	1	9
9	ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	3	2	0	0
10	ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลง	41	2	1	0
11	ความผิดเกี่ยวกับการค้า	16	3	0	0
12	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	285	17	5	0
13	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	658	57	10	1
14	ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	114	6	0	0
15	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2,013	30	39	7
	อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ได้แก่ ยาเสพติด	809	39	30	0
	อาวุธสงคราม ผู้มีอิทธิพล				
17	ที่ดิน	788	74	14	1
18	แรงงาน	109	14	0	1
19	สิ่งแวดล้อม	36	6	0	0
20	สวัสดิการสงเคราะห์ สาธารณสุข สาธารณูปโภค	523	63	79	8
21	เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และการบริการ	25	4	0	0
22	กระบวนการยุติธรรม การพิจารณาคดี	8,137	109	221	0
23	กฎหมายที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรับผิดชอบ เช่น พรบขอรับความช่วยเหลือทางการเงินฯ. คุ้มครองพยาน พรบ.	15,241	67	1,187	2
24	ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	7	3	6	1
25	ทุจริตประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	65	19	5	0
26	กรณีภัยพิบัติจากธรรมชาติ (กรณีสึนามิ)	4	1	0	0
รวม		36,765	863	1,710	41
รวมขอคำปรึกษาและร้องทุกข์		37,628 (100)		1,751 (47)	

ที่มา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ รายงานประจำปี 2549

Table 5 : Summary of Travel In-Out of Thailand during 2006-2007

Month	Year 2006		Year 2007		Remark
	In	Out	In	Out	
January	1,639,334	1,583,723	1,721,779	1,779,308	
February	1,504,986	1,358,288	1,623,131	1,659,897	
March	1,570,253	1,658,472	1,706,715	1,815,272	
April	1,586,752	1,596,499	1,657,468	1,691,596	
May	1,405,680	1,460,174	1,463,187	1,508,898	
June	1,415,851	1,375,136	1,462,637	1,404,277	
July	1,552,079	1,508,515	1,611,728	1,570,897	
August	1,571,118	1,643,865	1,639,759	1,695,555	
September	1,355,857	1,342,720	1,477,142	1,486,369	
October	1,511,118	1,462,982	1,695,978	1,673,29	
November	1,634,727	1,559,175	1,810,667	1,722,701	
December	1,878,755	1,746,118	2,044,003	1,947,168	
Total	18,626,510	18,295,667	19,914,194	19,955,367	

Source: Immigration Office, National Police Office

Remark: Regarding entry into the Thai Kingdom to live in each year, in 2006 alone, there were 359 alien persons who submitted requests to enter and live in the Kingdom.

ตารางที่ 5 สรุปการเดินทางเข้า-ออกประเทศไทยปี 2549 และปี 2550

เดือน	ปี 2549		ปี 2550		หมายเหตุ
	เข้า	ออก	เข้า	ออก	
มกราคม	1,639,334	1,583,723	1,721,779	1,779,308	
กุมภาพันธ์	1,504,986	1,358,288	1,623,131	1,659,897	
มีนาคม	1,570,253	1,658,472	1,706,715	1,815,272	
เมษายน	1,586,752	1,596,499	1,657,468	1,691,596	
พฤษภาคม	1,405,680	1,460,174	1,463,187	1,508,898	
มิถุนายน	1,415,851	1,375,136	1,462,637	1,404,277	
กรกฎาคม	1,552,079	1,508,515	1,611,728	1,570,897	
สิงหาคม	1,571,118	1,643,865	1,639,759	1,695,555	
กันยายน	1,355,857	1,342,720	1,477,142	1,486,369	
ตุลาคม	1,511,118	1,462,982	1,695,978	1,673,29	
พฤศจิกายน	1,634,727	1,559,175	1,810,667	1,722,701	
ธันวาคม	1,878,755	1,746,118	2,044,003	1,947,168	
รวม	18,626,510	18,295,667	19,914,194	19,955,367	

ที่มา สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หมายเหตุ การเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรในแต่ละปี มีคนต่างด้าวมายื่นคำขอเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ปี 2549 จำนวน 359 คน

Table 6: Summary of Complaints Received by National Human Rights Commission, Classified by Types of Rights or Liberties Petitioned, 2002-2003, National Human Rights Commission

Types of Rights/Liberties	Year 2002	Year 2003	Total	Percent
1. Judicial Process	117	460	577	69.7
2. Local Administration	41	59	100	12.1
3. Right to Housing	18	51	69	8.3
4. Health and Environment	27	40	67	8.1
5. Ethnicity and Migrant Workers	29	26	55	6.6
6. Labour Rights	17	35	52	6.3
7. Participation and Resource Base	28	19	47	5.7
8. Youth	11	8	19	2.3
9. Disadvantaged Groups/Persons with Disabilities	8	7	15	1.8
10. Family	4	6	10	1.2
11. Political Rights	4	4	8	0.9
12. Freedom of the Media	4	4	8	0.9
13. Others	32	109	141	17.0
Total	340	828	1,168	100

Source: National Human Rights Commission, Centre for Complaints Admission
Assessment Report on Human Rights Situation in Thailand, 2001-2003

ตารางที่ 6 : สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียน ปี พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2546 (ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) จำแนกตามประเภทของสิทธิเสรีภาพที่มีการร้องเรียน

ประเภทสิทธิเสรีภาพ	ปี 2545	ปี 2546	รวม	ร้อยละ
1. กระบวนการยุติธรรม	117	460	577	69.7
2. การบริหารส่วนท้องถิ่น	41	59	100	12.1
3. สิทธิในที่อยู่อาศัย	18	51	69	8.3
4. สุขภาพและสิ่งแวดล้อม	27	40	67	8.1
5. ชชาติพันธุ์และแรงงานต่างด้าว	29	26	55	6.6
6. สิทธิแรงงาน	17	35	52	6.3
7. การมีส่วนร่วมและฐานทรัพยากร	28	19	47	5.7
8. เยาวชน	11	8	19	2.3
9. กลุ่มด้อยโอกาสผู้พิการ/	8	7	15	1.8
10. ครอบครัว	4	6	10	1.2
11. สิทธิทางการเมือง	4	4	8	0.9
12. เสรีภาพสื่อ	4	4	8	0.9
13. อื่นๆ	32	109	141	17.0
รวม	340	828	1,168	100

ที่มา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศูนย์รับเรื่องร้องเรียน รายงานประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ปี 2544-2546

Table 7 : Summary of Complaints Received by National Human Rights Commission, classified by types of Violators, Data during 1 January – 31 December 2006, National Human Rights Commission

Persons Complaint/ Petitioned	Jan.	Feb.	Mar.	Apr.	May	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.	Oct.	Nov.	Dec.	Total	Per cent
	06	06	06	06	06	06	06	06	06	06	06	06		
1. State Projects/ Policies/Laws	10	104	82	45	22	20	6	11	2	8	1	7	318	38.4
2. Police	12	7	13	7	12	11	16	9	23	8	15	14	147	17.8
3. Admin. Division/Local Agencies	12	4	7	5	5	5	7	13	2	3	2	2	67	8.1
4. General persons	3	0	7	1	6	7	9	7	12	7	5	2	66	7.9
5. Companies or Juristic Person	8	3	2	1	4	5	9	6	2	8	3	8	59	7.1
6. Civil Servants in other agencies	5	4	1	1	2	2	2	4	5	6	3	1	36	4.3
7. Employers	1	2	1	1	0	7	3	3	2	6	3	5	34	4.1
8. Teachers	1	2	1	4	1	3	0	2	3	0	0	1	18	2.2
9. Doctors	1	3	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	11	1.3
10. Military personnel	1	1	2	0	0	1	0	0	0	1	1	0	7	0.8
11. Others	3	3	2	5	3	2	2	3	16	7	12	7	65	7.8
Total	57	133	119	71	55	63	54	59	68	55	46	48	828	100

Source: National Human Rights Commission, Centre for Complaints Admission Assessment Report on Human Rights Situation in Thailand, 2001-2003, p.26

ตารางที่ 7 : สรุปผลการรับเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทของผู้กระทำละเมิด

ข้อมูลระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2546 (คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)

ผู้ถูกร้องเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	ร้อยละ
	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46		
1. โครงการกฎหมายของรัฐ/นโยบาย/	10	104	82	45	22	20	6	11	2	8	1	7	318	38.4
2. ตำรวจ	12	7	13	7	12	11	16	9	23	8	15	14	147	17.8
3. ฝ่ายปกครองหน่วยงานท้องถิ่น/	12	4	7	5	5	5	7	13	2	3	2	2	67	8.1
4. บุคคลทั่วไป	3	0	7	1	6	7	9	7	12	7	5	2	66	7.9
5. บริษัทนิติบุคคล/	8	3	2	1	4	5	9	6	2	8	3	8	59	7.1
6. ข้าราชการหน่วยงานอื่น	5	4	1	1	2	2	2	4	5	6	3	1	36	4.3
7. นายจ้าง	1	2	1	1	0	7	3	3	2	6	3	5	34	4.1
8. ครู	1	2	1	4	1	3	0	2	3	0	0	1	18	2.2
9. แพทย์	1	3	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	11	1.3
10. ทหาร	1	1	2	0	0	1	0	0	0	1	1	0	7	0.8
11. อื่นๆ	3	3	2	5	3	2	2	3	16	7	12	7	65	7.8
รวม	57	133	119	71	55	63	54	59	68	55	46	48	828	100

ที่มา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ รายงานประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ปี 2544-2546 หน้า 26

Table 8: Statistics of Financial Assistance to the Victims and Defendants in Criminal Cases, Years 2002-2006

Year	Budget Received	Petitioners Victims and Defendants (cases)	Considered by Committee (cases)	Financial Assistance Approved (Baht)
2002	-	168	-	13,279,169.00
2003	50,000,000.00	443	68	96,644,814.00
2004	50,000,000.00	1,962	702	96,644,814.00
2005	77,000,000.00	3,745	2,116	142,952,148.72
2006	154,603,000.00	5,028	3,814	249,968,671.73
Total	331,403,000	11,346	6,700	502,844,803.45

Source: Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice, Annual Report 2006

ตารางที่ 8 สถิติการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ปี 2545-2549

ปี	งบประมาณ ที่ได้รับ	ผู้ยื่นคำขอ ผู้เสียหายและ (ราย) จำเลย	คณะกรรมการ (ราย) พิจารณา	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ (บาท) ให้จ่าย
2545	-	168	-	13,279,169.00
2546	50,000,000.00	443	68	96,644,814.00
2547	50,000,000.00	1,962	702	96,644,814.00
2548	77,000,000.00	3,745	2,116	142,952,148.72
2549	154,603,000.00	5,028	3,814	249,968,671.73
รวม	331,403,000	11,346	6,700	502,844,803.45

ที่มา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม รายงานประจำปี 2549

Table 9: Statistics on Categories of Criminal Offences that Witnesses have Filed Requests for Protection to the Witness Protection Office,

Fiscal Year 2006 (1 October 2005 – 30September 2006)

No.	Categories of Criminal Offences	No of Cases in Fiscal Year 2006
.1	Offences to life	91
.2	Administrative offences	3
.3	Offences to assets	16
.4	Offences to physical bodies	49
.5	Sexual offences	19
.6	Security offences	14
.7	Offences related to unrest	1
.8	Offences related to drugs	6
.9	Violations of liberties	2
.10	Offences by Labour Law	-
.11	Offences by Environment Law	-
.12	Offences related to sales of weapon	1
.13	Offences concerned on title Deeds and other Documents	1
.14	Offences by Law on the Election Commission	3
.15	Regulations of the Prime Minister Office concerning Procurement	2
	Total	208

Source : Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice, Annual Report 2006

ตารางที่ 9 สถิติกลุ่มความผิดอาญาที่พยานยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย ณ สำนักงานคุ้มครองพยาน ประจำปีงบประมาณ 2549 (1 ตุลาคม 2548 – 30 กันยายน 2549)

ลำดับ	กลุ่มความผิดอาญา	คดีประจำปี (ราย) 2549 งบประมาณ
.1	ความผิดต่อชีวิต	91
.2	ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	3
.3	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	16
.4	ความผิดต่อร่างกาย	49
.5	ความผิดเกี่ยวกับเพศ	19
.6	ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง	14
.7	คดีความผิดเกี่ยวกับความไม่สงบ	1
.8	ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	6
.9	ความผิดต่อเสรีภาพ	2
.10	ความผิดตามกฎหมายแรงงาน	-
.11	ความผิดตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม	-
.12	ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ	1
.13	ความผิดเกี่ยวกับเอกสารสิทธิ์	1
.14	ความผิดตามกฎหมาย กกต.	3
.15	ตามระเบียบ นร .ว่าด้วยการฮั้วฯ	2
	รวม	208

ที่มา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม รายงานประจำปี 2549

Appendix List

- Appendix 1** Stages in Report Preparation
- Appendix 2** Projects to Promote the Rights and Well-being of Ethnic Groups Implemented by the Public, Private and Civil Society Sectors
- Appendix 3** Sample Cases of Justice Conduct for Ethnic Groups

รายชื่อภาคผนวก

- ภาคผนวก 1 ขั้นตอนการจัดทำรายงาน
- ภาคผนวก 2 โครงการส่งเสริมสิทธิและสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ดำเนินการ โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
- ภาคผนวก 3 ตัวอย่างกรณีการอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มชาติพันธุ์

Appendix 1

Stages of Report Preparation

The first stage began in 2006 and involved the setting of scope and framework and the initial data study for the report preparation. A Committee for the Consideration of the Scope and Framework for the Preparation of the Country Report under the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (CERD) was set up, consisting of 26 representatives from government agencies, independent organizations, organizations from the private and civil society sectors, institutes and academics/experts on ethnicity. This Committee was responsible for giving direction, comments, information and recommendations on the report preparation. Then there was a Task Force to conduct a data study and collect the data according to the recommendations and guidelines of the Committee, by studying from written documents, statistical data, and by gathering information from the field operation through organized small focus groups of 15-20 people. The focus groups aimed at compiling an account of situations and problems in the local areas of every region in Thailand. Altogether six focus groups were organized in five regions of Thailand, namely the North, the Northeast (2 sites), the West, the Upper South and the Lower South. Participants in the focus groups were representatives of ethnic groups, officials, staff and representatives of government agencies and NGOs whose work related with ethnic groups in the respective regions. The results of the study and the focus groups' outputs gave useful information, initially making the problems about racial and ethnic situations in Thailand known to a certain level. At the same time, information about the CERD, regarding its background, concept, principles and provisions were being disseminated, raising awareness about the Convention and the binding commitments, particularly in preparing this Country Report among the officials/staff, ethnic groups/tribes people, government agencies and other concerned organizations at the national and local levels. This resulted in the start of a participatory process in preparing this report, by means of giving information and other forms of cooperation, until the scope and framework for the report preparation were laid down.

The second stage was implemented in 2007 and involved the compilation of the report under the responsibility of the Committee on the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, appointed by the Ministry of Justice (9 March 2007). The Committee comprised 40 representatives of government agencies and non-governmental organizations, academics, experts and workers in the field of ethnicity. Its responsibility was to supervise the preparation of the report as per commitment under the Convention, coordinated by the Department of Rights and Liberties Protection, Ministry of Justice, which was also in charge of securing a budget of 1.8 million baht for the two-year period of operation. This Committee laid down the process of report compilation, by organizing a series of workshops to work together in setting a scope and framework, developing an outline, writing and revising the draft report. Altogether, seven workshops were organized both at the national and local levels. The first one was organized in Bangkok to set a scope and framework; lay down an outline; mobilize knowledge, information, experience and opinions; and to compile the content of the report, following the Guidelines of the UN Committee on the Elimination of Racial Discrimination, and based on the baseline data gathered from the initial study in the first stage, including the information provided by the participating organizations as well as from the knowledge and experiences of the persons involved, totaling around 60 persons/organizations. Additional information were sought by filing questionnaires to approximately 200 government agencies and non-governmental organizations, information gathered from complaints received and reports of organizations, institutes, academics and experts working with ethnic groups/tribes, as well as direct information from the ethnic groups. Moreover, the Committee, through the Ministry of Foreign Affairs and the Regional Office for Southeast Asia of the UN Office of the High Commissioner on Human Rights (UNOHCHR), sought cooperation from the UN Committee on the Elimination of Racial Discrimination to come and give a lecture on Guidelines on the Preparation of Country Reports. Its request was well responded by the Secretariat of the UN Committee, and a resource person was sent to Bangkok to conduct a one-day Capacity Building Training on State Reporting to the Committee on the Elimination of Racial Discrimination, organized by the UNOHCHR Regional Office for Southeast Asia and attended by all personnel concerned. The outcome of the training was that everyone was clear about the guidelines, which were subsequently followed in producing the first draft of the report.

ภาคผนวก 1

ขั้นตอนการจัดทำรายงาน

ขั้นตอนแรกดำเนินการในปี 2549 เป็นการจัดทำกรอบแนวทางและศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อการจัดทำรายงาน มี “คณะกรรมการพิจารณากรอบแนวทางการจัดทำรายงานประเทศตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ” ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ สถาบันและนักวิชาการด้านชาติพันธุ์ จำนวน 26 คน รับผิดชอบให้แนวทาง ข้อคิดเห็น ข้อมูล และข้อเสนอแนะในการจัดทำรายงาน มีคณะทำงานดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูล ตามข้อเสนอแนะและแนวทางของคณะกรรมการ ด้วยการศึกษาค้นคว้า เอกสาร ข้อมูลสถิติ และเก็บข้อมูลการปฏิบัติในพื้นที่จากการประชุมกลุ่ม (Focus Group) ขนาดเล็ก 15-20 คน เพื่อประมวลสภาพการณ์และสภาพปัญหาในพื้นที่รวม 6 ครั้ง ใน 5 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2 พื้นที่) ภาคตะวันตก ภาคใต้ตอนบน และภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมมาจากผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ทำงานและผู้แทนองค์กรภาครัฐและเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ในภูมิภาคนั้นๆ ผลการศึกษาและการประชุมกลุ่ม (focus group) ทำให้ได้ข้อมูลและทราบปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์ในประเทศไทยระดับหนึ่ง พร้อมกับได้เผยแพร่อนุสัญญาในเรื่องแนวคิด หลักการ ความเป็นมา และข้อบัญญัติต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดการรับรู้รับทราบเกี่ยวกับอนุสัญญาและพันธกรณีการจัดทำรายงานตามอนุสัญญาฉบับนี้ในกลุ่มผู้ทำงานกลุ่มชาติพันธุ์/ชนเผ่า หน่วยราชการและองค์กรทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นระดับพื้นที่ เริ่มเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานโดยการให้ข้อมูล และความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ จนได้กรอบและแนวทางเบื้องต้นในการจัดทำรายงาน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการในปี 2550 เป็นการจัดทำรายงานโดยความรับผิดชอบของ “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ ” ซึ่งแต่งตั้งโดยกระทรวงยุติธรรม (9 มีนาคม 2550) ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทำงานด้านชาติพันธุ์/ชนเผ่า จำนวน 40 คน ทำหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการดำเนินการและจัดทำรายงานตามพันธกรณีของอนุสัญญา โดยมีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยประสานงานและรับผิดชอบจัดทำงบประมาณด้วยวงเงิน 1.8 ล้านบาท สำหรับระยะเวลา 2 ปี ในการดำเนินการ คณะกรรมการกำหนดกระบวนการจัดทำรายงานโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshop) เพื่อร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางเค้าโครง ร่วมกันเขียนและพิจารณารายงานรวม 7 ครั้ง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การประชุมปฏิบัติการครั้งแรกดำเนินการในกรุงเทพฯ เป็นการกำหนดกรอบแนวทาง วางเค้าโครง ระดมความรู้ ข้อมูล ประสบการณ์ ความคิดเห็น และร่วมกันจัดทำเนื้อหาของรายงานตามแนวทางของคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติด้วยข้อมูลพื้นฐานที่ได้รับจากผลการศึกษาในขั้นตอนแรก รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมและประสบการณ์ความรู้ของผู้ร่วมจัดทำรายงานจำนวนประมาณ 60 คน/หน่วยงาน เพิ่มเติมด้วยการระดมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ด้วยแบบสอบถามที่ส่งไปยังหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวนประมาณ 200 หน่วย ผสมกับข้อมูลจากเรื่องร้องเรียนและรายงานของหน่วยงาน นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญ ที่ทำงานกับกลุ่มชาติพันธุ์/ชนเผ่า รวมถึงข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มชาติพันธุ์ นอกจากนี้ คณะกรรมการได้ประสานงานผ่านกระทรวงการต่างประเทศและสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขอความร่วมมือคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติให้มาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดทำรายงาน ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการจัดสงฆ์วิทยาการมาบรรยายใน การประชุมฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติ Capacity Building Training Day on State Reporting to the Committee on The Elimination of Racial Discrimination) ซึ่งจัดโดยสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (OHCHR Regional office for South – East Asia) ทำให้ได้แนวทางที่ชัดเจนนำมาจัดทำเป็นร่างรายงานฉบับแรก

The first draft of the report was presented on the website, <http://www.geocities.com/moj.cerd/Reportdraft.zip> , which opened for opinions, comments and suggestions, to be sent to P.O Box 100 Pakkred Nontaburi. The draft report went through revisions and improvements by the personnel from all parties concerned during the seven workshops, organized in Bangkok and in other six regions, namely the Central, the West, the North, the Northeast, the South and the East. Several additional comments and suggestions were received as a result, and the Report Compilation Team undertook to revise the draft report to be as complete and updated as possible for submission to the Committee on the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination for consideration and approval.

The third stage was implemented in 2008, involving the draft report being presented to the general public at the National Conference during 19-20 June 2008 to sound out comments and suggestions as an overview from the general public and all groups concerned. At the National Conference, there were representatives of ethnic groups from various regions who gave their opinions, expressing appreciation for the CERD in providing them with opportunities to voice their concerns and frustrations, to take part in making decisions in solving the problems, and in setting a scope and framework for the enhancement of understanding among ethnic people who belong to diverse ethnic groups. They said that although at this present time, not all provisions of the Convention could be implemented to the full, it was believed that things would be improved eventually. This Convention, they said, is the hope of all Thai ethnic groups, which will help reduce the problems of racial discrimination and non-nationality status and eliminate them in the future. From the National Conference, final revisions on the draft report were made, and the latest draft report was presented to the Committee on the Promotion of the Elimination of All Forms of Racial Discrimination, with a view to submit to the Cabinet for approval. The Cabinet passed its approval of the report on February, 1 st, 2011. Then the Ministry of Foreign Affairs followed through with its procedures to submit Thailand's report to the Committee on the Elimination of Racial Discrimination of the United Nations.

ร่างรายงานฉบับแรกได้นำเสนอทางเว็บไซต์ <http://www.geocities.com/moj.cerd/Reportdraft.zip> และเปิดรับข้อคิดเห็น/เสนอแนะที่ ตู้ ปณ. 100 ปากเกร็ด นนทบุรี ร่างรายงานได้ผ่านการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการประชุมปฏิบัติการรวม 7 ครั้ง คือในส่วนกลาง ณ กรุงเทพฯ และ 6 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก ซึ่งได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจำนวนมาก คณะผู้จัดทำรายงานได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงรายงานให้สมบูรณ์เป็นปัจจุบันที่สุด และนำเสนอเพื่อรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการในปี 2551 เป็นการนำเสนอร่างรายงานต่อสาธารณชน ในการประชุมระดับชาติ เมื่อ 19-20 มิถุนายน 2551 เพื่อรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะในภาพรวมโดยกว้างจากประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม ในการประชุมระดับชาติได้มีการแสดงทัศนะของผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์จากภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศซึ่งได้แสดงความชื่นชมต่ออนุสัญญาฉบับนี้ ที่ช่วยให้ได้มีโอกาสนำเสนอปัญหาความคับข้องใจ ร่วมตัดสินใจแก้ไขปัญหาและร่วมกันวางกรอบแนวทางสร้างความเข้าใจระหว่างกันในหมู่ชาติพันธุ์ที่หลากหลาย ซึ่งแม้ปัจจุบันจะยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ก็เชื่อว่าจะพัฒนาดีขึ้นได้ในอนาคต และอนุสัญญานี้เป็นความหวังของคนไทยทุกชาติพันธุ์ที่จะช่วยจัดปัญหาการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและการไร้สัญชาติให้ลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด การประชุมระดับชาติได้มีการปรับแก้ไขรายงานเป็นฉบับล่าสุด นำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ และผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2554 แล้วดำเนินการตามขั้นตอนของกระทรวงการต่างประเทศเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติของสหประชาชาติ

Appendix 2

Projects Implemented by the Government Sector

- Project for the enhancement of efficiency in screening the recording of Thai nationality in the Household Registration Books for “Mountain Thais”, or Thais who live on the mountains (1992)
- Project to grant alien status to hill tribesmen who migrated to Thailand (1995)
- Project to survey, register personal history record and identification documents for persons not listed in the Civil Registration, according to the Strategy to Address the Problems of Persons’ Status and Rights 2005
- Project to intensify the granting of legal status to the persons who migrated to and have lived in Thailand for a long consecutive period, according to the Strategy (Cabinet Resolution 10 January 2006)
- Guidelines on Implementation to Solve the Nationality Problem in Tsunami-Affected Areas (The Mogens and the Thai-descended displaced Burmese)
- The Ministry of Social Development and Human Security, in joint collaboration with related agencies, implemented a project to assist and care for the affected women’s group, who had to take the burden of being heads of families alone by themselves due to deaths or detentions of their husbands from the unrest incidents. Most of them had to look after orphaned children and dependents. The project assisted them in terms of basic necessities, occupational development, education scholarships for their children, physical and mental health care, and in establishing a network among themselves so that they can assist and support one another.
- Office of the Courts of Justice and the Ministry of Justice jointly organised a seminar on Protection of Rights and Liberties of the Children and Youth in the South, to be a forum for the personnel working for and with children and youth in the southern border provinces of Thailand to exchange their experiences, ideas and opinions. The identified problem issues which came out from the seminar were gathered and used as guidelines in developing and revising laws and operational directives on juvenile judicial process, and in building cooperation among agencies/organizations concerned in the southern border provinces in providing protection and assistance to the children and youth affected by the violent unrest incidents. Some of them directly encountered the violent incidents, some were orphaned by the loss of fathers or mothers or both, and some were neglected when their fathers and mothers were arrested. Others had to be involved as witnesses in the violent incidents. As for the children and youth in conflict with the law, they were mainly violators who inflicted the violence, or had drug-related problems. These young people were faced with constraints from ineffective exercise of the child protection law due to lack of capacity and preparedness of the government officials and/or staff of the organizations concerned in providing proper protection to the children and youth. These constraints have led to subsequent difficulties in many aspects.
- The Ministry of Justice by the Department of Rights and Liberties Protection established the Welcome Centre for Co-Builders of Peace in the Southern Border Provinces Project, with an aim to develop the young people there by conducting the training course on Religious Teachings Toward Peace and Happiness. Each batch of training trained 120 youth trainees. Eight batches were conducted, hence a total of 1,250 youth were trained.
- The Community-Based Organization Development Institute (a public listed organization), under the supervision of the Ministry of Social Development and Human Security, implemented a project to alleviate the difficulties of the traditional fishing group caused by the resource exploitative commercial fishing which uses large and well-equipped fishing boats and certain fishing tools, e.g. purse seine, trawl and push net which are destructive. All these affected the ecological system, thus causing the amount of coastal fishes to drop, affecting the local people severely. The local fishermen had to take their small boats out farther in the sea, which consumed more time and expenses and incurred more risks. The project gave support to these affected local fishermen to form a network of traditional fishing group, to build capacity of the group’s members in producing and repairing fishing tools and equipment, ship building and running ship building docks. The communities were also encouraged and supported to rescue and revive coastal resources, set up a revolving fund for their traditional fishing and loans for housing development and community utilities infrastructure improvement. The project also supported the process to devise a master community development plan by gathering data about the community needs initially in 25 sub-districts of two provinces, grouping of local fishing, compiling and analyzing the situation and problems, and proposing these plans: plan on conservation and revival of coastal resources, plan on fishing community organization development, plan on occupational development and setting up of funds. Seminars were organized to share and conclude lessons learnt and suggest ways to move forward according to the plans set by the communities themselves.

ภาคผนวก 2

โครงการที่ดำเนินการโดยภาครัฐ

- โครงการเสริมประสิทธิภาพการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา(พ.ศ. 2535)
- โครงการให้สถานะคนต่างด้าวแก่ชาวเขาที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย(พ.ศ. 2538)
- โครงการสำรวจจัดทำทะเบียนประวัติและเอกสารแสดงตน สำหรับบุคคลที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรตามยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลพ.ศ. 2548
- โครงการเร่งรัดการให้สถานะตามกฎหมายแก่บุคคลที่อพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยติดต่อกันเป็นเวลานานตามยุทธศาสตร์(มติคณะรัฐมนตรี 10 มกราคม 2549)
- แนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาสัญชาติในพื้นที่ประสบภัย ธรณีพิบัติ (กลุ่มชาวมอญและกลุ่มผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย)
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำโครงการดูแลช่วยเหลือกลุ่มสตรี ที่ต้องรับภาระเป็นหัวหน้าครอบครัวโดยลำพังเนื่องจากสามีเสียชีวิตหรือถูกจับกุมด้วยเหตุความไม่สงบ ต้องเลี้ยงดูบุตรกำพร้าและบุคคลที่อยู่ในการพึ่งพา ทั้งในด้านปัจจัยยังชีพ การพัฒนาอาชีพ ทุนการศึกษาของบุตร การดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตและการรวมตัวจัดตั้งเครือข่ายเพื่อดูแลช่วยเหลือระหว่างผู้ประสบปัญหาด้วยตนเอง
- สำนักงานศาลยุติธรรมร่วมกับกระทรวงยุติธรรมจัดสัมมนาการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเด็กและเยาวชนในภาคใต้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานด้านเด็กและเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อรวบรวมประเด็นปัญหามานำจัดทำแนวทางพัฒนาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมด้านเด็กและเยาวชน และสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานองค์กรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ที่ต้องรับผลจากเหตุการณ์รุนแรง เช่น เผชิญปัญหาเหตุการณ์ความรุนแรงโดยตรง เป็นกำพร้ากรณีบิดามารดาเสียชีวิต หรือถูกทอดทิ้งกรณีพ่อแม่ถูกจับ ต้องเกี่ยวข้องในฐานะพยานในเหตุการณ์ความรุนแรง หรือเป็นผู้กระทำผิดหรือก่อเหตุความรุนแรง หรือมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องเผชิญปัญหาประสิทธิภาพของการใช้กฎหมายคุ้มครองเด็กเนื่องจากความไม่พร้อมของเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการให้ความคุ้มครองดูแลเด็ก ซึ่งนำไปสู่ปัญหาความยากลำบากอื่น ๆ ที่ติดตามมาอีกหลายประการ
- กระทรวงยุติธรรมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจัดโครงการศูนย์ต้อนรับผู้ร่วมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนใต้เพื่อพัฒนาเยาวชนด้วยการจัดฝึกอบรมหลักสูตรศาสนธรรมนำสันติสุขรุ่นละประมาณ 120 คน รวม 8 รุ่น จำนวน 1,250 คน
- สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ในสังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดทำโครงการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของกลุ่มประมงพื้นบ้านที่ประสบปัญหาการถูกแย่งชิงทรัพยากรจากการประมงเชิงพาณิชย์ ซึ่งใช้เรือประมงขนาดใหญ่พร้อมเครื่องมือทันสมัย อวนลาก อวนรุนทำประมงแบบทำลายล้างก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ทำให้คนท้องถิ่นต้องได้รับผลกระทบรุนแรงโดยสัตว์น้ำชายฝั่งลดน้อยลงเรือเล็กต้องออกทะเลไกลไปเรื่อยๆ ต้องเพิ่มเวลาค่าใช้จ่ายและความเสี่ยงมากขึ้น โดยการสนับสนุนให้รวมกลุ่มจัดตั้งเครือข่ายประมงพื้นบ้านพัฒนาศักยภาพของสมาชิกกลุ่มในการผลิตและซ่อมสร้างเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์การประมงการต่อเรือ และทำคู่มือต่อเรือ ส่งเสริมให้ชุมชนฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนประมงพื้นบ้าน สนับสนุนสินเชื่อเพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัยสาธารณสุขโภชนาการและสาธารณสุขการชุมชนตลอดจนส่งเสริมกระบวนการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการพัฒนาโดยรวมข้อมูลความต้องการเบื้องต้นใน 25 ตำบลของ 2 จังหวัด จัดกลุ่มประมงพื้นบ้าน ประมวลสภาพปัญหาและเสนอแผนงานเฝ้าระวัง แผนอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลแผนพัฒนาองค์กรชุมชนประมงและ แผนงานพัฒนาอาชีพและการจัดตั้งกองทุนจัดสัมมนาสรุปบทเรียนและเสนอแนวทางแก้ไขตามแผนต่างๆเพื่อดำเนินการในทางปฏิบัติโดยชุมชนเอง

- Also organized were meetings, seminars and training for all groups of government personnel and persons involved in the judicial process to equip them with the knowledge about human rights, especially the conventions to which Thailand has acceded as a State Party. And, in another relevant development, the government authorities have made special effort to facilitate people who speak local dialects when they contact government offices, by sending civil servants who can speak local dialects to be stationed at respective localities. Or otherwise, basic language/dialect training will be given to the civil servants who will be stationed in those localities.

Projects Implemented by the Private and Civil Society Sectors

- Projects of the Royal Projects Foundation, which are under a set of Master Plans that have executed integrated implementation to develop the highland areas:

1. Five-Year Master Plan on the Royal Projects Development Centre (1997-2001), composing Work Plans of 14 work units for the development and promotion of occupation, quality of life, natural resource conservation and improvement of infrastructures on the highland areas.

2. Five-Year Master Plan on Research, consisting of more than 54 research projects to increase effectiveness in productivity, conserve biological diversity, forest rehabilitation and utilization, and study of the economy on the highlands.

- Project contributed by Her Majesty the Queen, namely HM the Queen's Project on Model Farms which is a project on agriculture, through demonstration of model farms that grow revolving plants for sale by a group of around 30 farmers and more per farm. Each group of farmers had to undergo a series of training courses, from the soil preparation stage to harvesting and to market survey to identify channels for selling their produce. The produce from the model farms are varied, ranging from rice farm produce, mixed farm produce, field crops, animal husbandry and fishing produce. From practice in the model farms, the farmers were then encouraged to replicate the farming methods on their own pieces of land, or to form a group to operate the farm together on a larger piece of land for safety and assurance.

- The United Nations Children's Fund hosted an Art Remedy Project, using art media, including photography, drawings/paintings and story writing as therapy tools to rehabilitate the mental conditions of the children who were affected by armed unrest in the southern border provinces, in order to bring back their self-confidence and to create friendship and understanding between children of different cultures, leading to peaceful living together.

- As for the private and civil society sectors, they demonstrated their concerns towards the people in the southern border provinces through various activities, both directly and through the mass media, e.g. provision of scholarships for the children and youth, organizing of exchange excursion trips between youths in different regions, in-kind donations, hosting of trade fairs to sell produce from the affected areas, as well as running of a campaign to invite the public to send short messages expressing concerns and encouragement through the television and other media, etc.

- นอกจากนี้ ได้มีการจัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รัฐและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทุกกลุ่มให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอนุสัญญาที่ไทยได้เป็นภาคีแล้ว และทางราชการก็ได้พยายามอำนวยความสะดวกแก่บุคคลผู้พูดภาษาท้องถิ่นในการติดต่อราชการโดยจัดส่งข้าราชการผู้สามารถพูดภาษาท้องถิ่นได้ไปประจำยังท้องถิ่นนั้นๆ มิฉะนั้น ก็พยายามอบรมภาษาท้องถิ่นเบื้องต้นแก่ข้าราชการที่จะต้องไปประจำยังท้องถิ่นนั้นๆ
- โครงการพระราชทานของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ คือ โครงการฟาร์มตัวอย่างของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เป็นโครงการด้านการเกษตรที่ปลูกพืชหมุนเวียนค้าขายโดยการรวมตัวของกลุ่มเกษตรกรฟาร์มละประมาณ 30 คนขึ้นไป ผ่านการอบรมตามหลักสูตรตั้งแต่ขั้นเตรียมดินจนถึงการเก็บเกี่ยวและการสำรวจ จัดหาตลาดผลผลิตซึ่งมีทั้งจากไร่นาสวนผสม พืชไร่ สัตว์เลี้ยงและประมง และต่อมาได้ขยายผลให้เกษตรกรไปทำเองที่บ้านตน หรือรวมกลุ่มกันทำในพื้นที่ใหญ่ขึ้นเพื่อความปลอดภัย
- องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติจัดโครงการเยียวยาด้วยงานศิลปะ ใช้สื่อศิลปะการถ่ายภาพและการเขียนเรื่องราวเพื่อฟื้นฟูและบำบัดสภาพจิตใจของเด็กๆ ที่ได้รับผลกระทบ เรียกความมั่นใจกลับคืน สร้างมิตรภาพและความเข้าใจระหว่างเด็กต่างวัฒนธรรมเพื่อนำสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ฯลฯ
- สำหรับภาคเอกชนและประชาชน มีการแสดงความห่วงใยต่อประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งโดยตรงและผ่านสื่อ เช่น การจัดทุนการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน การจัดโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนทัศนศึกษา การบริจาคสิ่งของ การจัดงานจำหน่ายผลผลิตจากพื้นที่ที่ประสบปัญหา ตลอดจนการส่งข้อความสั้นแสดงความห่วงใยและให้กำลังใจผ่านทางสื่อโทรทัศน์ และสื่อต่าง ๆ เป็นต้น

Appendix 3

Administration of Justice

Administration of Justice – Case of the People in Mae Ay District ‘Unsurveyed’ for the Civil Registration

There was the case concerning the problem of personal status which effected a group of persons, which has subsequently received remedy as a result of strong fighting by the affected persons themselves and which has caught public interest. This was the case of 1,243 names of residents in Mae Ay District, Chiang Mai province. They were deleted from the Household Registration Books. (from 5 sub-districts, 15 villages) on 5 February 2002. The case happened when the District Chief Officer of Mae Ay District announced the deletion of the names of these citizens from the Household Registration Books (Form TR14), out of misunderstanding between the officers and the people. Originally, there had been a large number of unsurveyed persons for the Civil Registration in this local area because of frequent migration back and forth along the border areas. Then the issuance of Identification (ID) Cards, which was carried out in two batches, in 1964 and 1970, could not cover all people in the area. At that time, there were a number of local people who did not see the importance of having ID cards and still migrated back and forth, and so missed out on the opportunity of getting their ID cards. Later, in the year B.E. 2541-2543 (1998-2000), the unsurveyed group of people in Mae Ay submitted their petition requesting their names to reappear in the Housing Registration, but instead their names were erased from the Household Registration Books, which meant loss of their civil rights. These people then moved to demand correction by the government agencies concerned to put their names back into the Household Registration Books, hence giving them back their civil rights as Thai citizens. This case caught huge interest from the media and the public. These Mae Ay people submitted their complaints appealing for assistance from various organisations both in the public and private sectors, the National Human Rights Commission, the Lawyers’ Council, to name a few. The local people in Mae Ay also formed the Mae Ay Community Rights Group to coordinate with various groups of supporters in their rigorous fight to protect their own rights. They filed a case to the Administrative Court to request that their names be re-recorded in the Household Registration Books, and also presented their case to the public through the mass media on a large scale. Their case received a lot of interest and attention from the media and the public, continuously watching out for any progress on this issue for three years. Finally, the Administrative Court and the Supreme Administrative Court gave verdicts to revoke the order of the District Chief Officer, resulting in the names of these people being re-recorded in the Civil Registration (TR14) on 8 September 2005. This case is an example that shows awareness about rights, strong protection of their rights, using the right channels of complaints according to the Constitution and the power of the civil society to yield maximum benefits.

The lesson learnt from the remedy for the problem concerning persons’ status of the Mae Ay people is that having clear policies is the strategy to solve the issues concerning persons’ status and rights. Moreover, having concrete complaint, examination and protection channels and procedures (Administrative Court, National Human Rights Commission, Lawyers’ Council, non-governmental and civil society organisations), and more importantly, having a strong community-based organisation like the Mae Ay Community Rights Group as the group effected by the problem are essential ways and means for executing effective and satisfactory remedial measures. Realising that the problem did not end immediately and there would be subsequent difficulties as repercussions of the problem, which needed longer term direction and guidelines for prevention, solution and remedy, the Mae Ay people laid longer term preventive and self-defence measures by forming themselves to open a Legal Clinic (regarding status and rights of persons) in their locality. The clinic’s main duties are to follow up, coordinate and provide assistance to children, youth and persons without nationality in Mae Ay district regarding status and rights, and to share the knowledge and experience learnt from the work of the lawyers who are ex-Mae Ay residents without nationality to other areas, in order to gather opinions for the improvement of their work towards sustainability. This Legal Clinic has been supported by the United Nations Children’s Fund (UNICEF) and two academic institutions, namely Payap University and Thammasat University.

ภาคผนวก 3

การอำนวยความสะดวก

การอำนวยความสะดวกกรณีชาวอำเภอแม่เมาะที่ตักสำรวจทางทะเบียนราษฎร

กรณีปัญหาสถานะบุคคลที่เกิดกับกลุ่มบุคคลและได้รับการเยียวยาจากผลการต่อสู้ที่เข้มแข็งของกลุ่มผู้ประสบปัญหาเอง ที่เป็นความสนใจของสังคม คือ กรณีการจำหน่ายชื่อของชาวอำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1,243 คน ออกจากทะเบียนบ้าน (จาก 5 ตำบล 15 หมู่บ้าน) เมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2545 โดยนายอำเภอแม่เมาะได้ประกาศจำหน่ายชื่อราษฎรเหล่านี้ออกจากทะเบียนบ้าน (แบบ ทร.14) ด้วยสาเหตุความเข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับราษฎร จากการมีคนตักสำรวจและตักหล่นทางทะเบียนราษฎรจำนวนมากในพื้นที่เพราะมีการอพยพโยกย้ายไปมาบริเวณชายแดน การจัดทำบัตรประชาชนรวม 2 ครั้ง ในปี 2507 และ 2513 ไม่ครอบคลุมคนในพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากแต่เดิมคนจำนวนหนึ่งไม่รู้ถึงความสำคัญของการมีบัตรประชาชน ไม่ไปทำบัตรและการโยกย้ายไปมาทำให้พลาดโอกาสที่จะได้รับบัตรประจำตัว ต่อมาในปี 2541-2543 ชาวบ้านแม่เมาะที่ตักสำรวจ/ตักหล่นได้ยื่นคำร้องขอมีชื่อในทะเบียนราษฎรอีกครั้ง จึงถูกทางอำเภอเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียนบ้านดังกล่าว อันเป็นผลให้สูญเสียสิทธิของพลเมืองไปด้วย ชาวบ้านที่ถูกเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียนบ้าน ได้เคลื่อนไหวเรียกร้องให้หน่วยงานรัฐแก้ไข โดยนำรายชื่อเข้าทะเบียนบ้านอีกครั้งเพื่อคืนสิทธิความเป็นพลเมืองไทย กรณีนี้เป็นที่สนใจของสื่อมวลชนและสาธารณชนเป็นอันมากชาวแม่เมาะได้ยื่นเรื่องร้องเรียนขอความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน คือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภานายความ และคนในชุมชนได้ร่วมมือกันจัดตั้งกลุ่มสิทธิชุมชนแม่เมาะร่วมมือกับผู้สนับสนุนกลุ่มต่างๆ ต่อสู้ปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนอย่างเข้มแข็ง โดยชาวบ้านได้ร่วมกันเป็นโจทย์ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อพิจารณาให้ได้มีรายชื่อกลับคืนในทะเบียนบ้านเหมือนเดิม และนำเสนอปัญหาต่อสังคมและสื่ออย่างกว้างขวาง ซึ่งก็ได้รับความใส่ใจติดตามความคืบหน้าอย่างต่อเนื่อง เป็นเวลาถึง 3 ปี ในที่สุดศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของนายอำเภอส่งผลให้ชื่อของชาวบ้านกลุ่มนี้ได้กลับคืนสู่ทะเบียนราษฎร (ทร.14) เมื่อ 8 กันยายน 2548 ซึ่งกรณีนี้เป็นเรื่องที่แสดงถึงการตระหนักรู้ในสิทธิและการรักษาสิทธิที่เข้มแข็งการรู้จักใช้ช่องทางการร้องเรียนตามรัฐธรรมนูญและพลังประชาสังคมให้เกิดประโยชน์สูงสุด

บทเรียนจากการแก้ไขเยียวยาปัญหาเรื่องสถานะบุคคลของชาวแม่เมาะ ได้พบว่าการมีนโยบายที่ชัดเจน คือ ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคล การมีองค์กรรับเรื่องร้องเรียนตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิอย่างเป็นรูปธรรมที่ดำเนินการอย่างจริงจัง (ศาลปกครอง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภานายความ องค์กรภาคเอกชน/ภาคประชาชน) ที่สำคัญการมีองค์กรชุมชนเจ้าของปัญหาที่เข้มแข็ง (กลุ่มสิทธิชุมชนแม่เมาะ) เป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขเยียวยาที่ทำให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมที่น่าพอใจ ถึงแม้ความยุ่งยากที่เกิดติดตามมากับปัญหายังมิได้จบสิ้นลงในทันทีทันใด จำเป็นต้องมีการวางแผนทางป้องกันแก้ไขและการเยียวยาในระยะยาวที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ชาวแม่เมาะตระหนักในปัญหาเป็นอย่างดีจึงได้วางแผนทางระยะยาวในเรื่องนี้โดยรวมตัวกันเปิดคลินิกกฎหมายชาวบ้าน (ด้านสถานะและสิทธิของบุคคล) ขึ้นในพื้นที่เพื่อทำหน้าที่ติดตามประสานงานให้ความช่วยเหลือด้านสถานะและสิทธิบุคคลต่อเด็ก เยาวชน คนไร้สัญชาติในอำเภอแม่เมาะ และเปิดเวทีถ่ายทอดความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการทำงานของนักกฎหมายที่เป็นอดีตชาวบ้านไร้สัญชาติของแม่เมาะไปยังพื้นที่ต่างๆ เพื่อนำความคิดเห็นไปปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ยั่งยืนต่อไป คลินิกกฎหมายนี้ได้รับการสนับสนุนขององค์การยูนิเซฟ และสถาบันวิชาการ 2 หน่วย คือ มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Administration of Justice – Case of the Malayu-descended Thais

In order to address the constraints of the justice system not adequacy responding to the religion, culture and traditions of the local people in the southern border provinces of Thailand, thus making them feel that they do not receive justice, the government agencies concerned have set up an operational unit to improve the conduct of justice for the Malayu-descended Thais in the area to correspond better with their religion, culture and traditions. The Ministry of Justice, through its Department of Rights and Liberties Protection has set up the Justice Clinic in 79 sites across the country to receive complaints and provide legal counseling to the people. (Budget has been given to the Lawyers' Council to send volunteer lawyers to be stationed at these clinics.) In 2006, the clinics received a total of 1,314 cases of complaints in the three southern border provinces (Pattani, Yala, Narathiwat), which was ranked in the top 10 (3.5% of total complaints nationwide of 37,628 cases). The top 3 of issues complained/counseled most were about the laws under the Department's responsibility – 1,189 cases (68% of complaints nationwide, 15,308 cases); issues regarding judicial process/trials – 221 cases out of the 8,246 total (12.6%); and issues regarding welfare and utilities – 87 cases (5%). (Data as shown in Table 4 above)

Besides, the Department of Probation implemented a project to enhance justice in the southern border provinces (in 2005-2007) by opening channels for complaints or appeals and establishing the Community Justice Network linking the people, the communities working together, with the state providing the support. It was an attempt to raise awareness of the people about the people's rights and liberties by law. Training for members of the Community Justice Networks were conducted, in 18 batches with 2,395 persons trained. And 9 batches of the training on Network Capacity Building were conducted, with 1,221 persons trained. Besides, 9 batches of training were organized for 854 Community Justice Coordinators, and another 4 batches of training for 308 Community Coordinators. There were eight Community Justice Centres set up in the local area; five seminars were organized among the networks attended by 1,036 persons; 905 complaints were received; and publicity materials were produced, including print media such as brochures and booklets, visual media such as exhibition sets, videos, VCDs and radio documentaries on judicial process. Also, improvement was made on the process to conduct justice attentively, fairly, and extensively, with emphasis on participation, and by intensifying the effectiveness of the judicial process through the following three channels: 1) In normal judicial process, emphasise the application of forensic science to assist in the investigation to resolve cases based on material evidence which can be proved by scientific methods 2) Use more alternative judicial process – e.g. the Community Justice Network Volunteers Project to resolve conflicts at the community/village level, through dispute mediation by committees whose members are people in the respective communities, e.g. Imams (religious leaders), teachers, village headmen, and community volunteers respected by the people, and 3) In the administration of justice, more and wider channels of complaints/appeals were opened to address the problem of justice and fairness not being practiced to all people. A Justice Administration Office in Commemoration of HM the King was set up in every district in the southern border provinces, working under collaboration of the Ministry of Interior and the Ministry of Justice, consisting of the "Damrong Dhamma" or Justice Upholding Centres at provincial level, and equipped with the '1880' emergency hotline phone number, and a postbox to receive complaints.

การอำนวยความสะดวกธรรมชาติชาวไทยเชื้อสายมลายู

เพื่อแก้ปัญหากระบวนการยุติธรรมไม่สอดคล้องกับศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในพื้นที่อันส่งผลให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ภาครัฐที่เกี่ยวข้องจึงได้จัดตั้งหน่วยงานระดับปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการอำนวยความสะดวกให้กับชาวไทยเชื้อสายมลายูให้สอดคล้องกับศาสนาและขนบธรรมเนียมประเพณีในพื้นที่ โดยกระทรวงยุติธรรม กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดให้มีคลินิกยุติธรรมเพื่อให้บริการประชาชนด้วยการรับเรื่องราวร้องทุกข์และให้คำปรึกษาทางกฎหมาย 79 แห่งทั่วประเทศ (โดยจัดเงินสนับสนุนให้สหภาพนายความสงฆนายอาสาประจำคลินิก) ในปี 2549 ได้รับเรื่องราวร้องเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา นราธิวาส) รวม 1,314 เรื่อง ซึ่งจัดอยู่ใน 10 ลำดับแรก (ร้อยละ 3.5 ของเรื่องราวร้องเรียนทั่วประเทศ 37,628 เรื่อง) และเรื่องที่ได้รับการปรึกษา/ร้องเรียนสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ กฎหมายที่กรมรับผิดชอบ 1,189 ราย (ร้อยละ 68 ของเรื่องราวร้องเรียนทั่วประเทศ 15,308 ราย) เรื่องเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม/การพิจารณาคดี 221 ราย จาก 8,246 ราย (ร้อยละ 12.6) และเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิการและสาธารณสุข 87 ราย (ร้อยละ 5) (ข้อมูลตามตารางที่ 4 ข้างต้น)

นอกจากนี้ กรมคุมประพฤติได้มีโครงการเสริมสร้างความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปี 2548-2550) โดยเปิดช่องทางในการร้องทุกข์และสร้างเครือข่ายยุติธรรมชุมชนด้วยการทำงานร่วมระหว่างประชาชน ชุมชน และรัฐ เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือ เป็นการสร้างความตระหนักแก่ประชาชนในเรื่องสิทธิและเสรีภาพตามกฎหมาย โดยมีการอบรมเครือข่ายยุติธรรมชุมชน 18 ครั้ง 2,395 คน และอบรมพัฒนาศักยภาพเครือข่าย 9 ครั้ง 1,221 คน จัดอบรมผู้ประสานงานยุติธรรมชุมชน 9 ครั้ง 854 ราย และอบรมพัฒนาศักยภาพผู้ประสานงานชุมชน 4 ครั้ง 308 ราย จัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชนในพื้นที่รวม 8 ศูนย์ จัดสัมมนาเครือข่าย 5 ครั้ง จำนวน 1,036 ราย รับเรื่องราวร้องทุกข์ 905 เรื่อง และผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับและหนังสือ สื่อโสตทัศน เช่น ชุดนิทรรศการ วิดีทัศน์วีซีดีและสารคดีทางวิทยุด้านกระบวนการยุติธรรม ปรับปรุงกระบวนการเพื่ออำนวยความสะดวกอย่างจริงจัง ทั้งถึงและยุติธรรมโดยเน้นการมีส่วนร่วม เร่งรัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมด้วย 3 ช่องทางคือ 1) ในกระบวนการยุติธรรมปกติ เน้นการใช้วิธีการทางนิติวิทยาศาสตร์เข้าช่วยในการสืบสวนสอบสวนคลี่คลายคดีด้วยยานหลักฐานทางรูปธรรมที่พิสูจน์ได้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ 2) ใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือกมากขึ้น มีโครงการอาสาสมัครเครือข่ายยุติธรรมชุมชน ช่วยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในระดับชุมชน/หมู่บ้านโดยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในระดับหมู่บ้านด้วยคณะกรรมการที่มาจากคนในชุมชน ได้แก่ โต๊ะอิหม่าม ครู ผู้ใหญ่บ้านและอาสาสมัครที่คนในชุมชนยอมรับนับถือ และ 3) ในการอำนวยความสะดวก แก่ปัญหาการไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยเปิดช่องทางการรับเรื่องราวร้องเรียนให้มากขึ้นกว้างขวางขึ้น มีสำนักงานอำนวยความสะดวกเฉลิมพระเกียรติทุกอำเภอในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทำงานด้วยความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงยุติธรรม มีศูนย์ดำรงธรรมในระดับจังหวัด มีโทรศัพท์สายด่วน 1880 และตู้ ปณ. รับเรื่องราวร้องทุกข์